

รัฐบาลคงพิจารณาตัวเองด้วย

นิพนธ์ ๑๕

ควนทีสุด! ... และนี่คือข่าวใหญ่สำหรับประชาชน

เรา "โท-สัปดาห์" ถือว่าเป็นวิกฤตการณ์ทางการเมืองครั้ง

สำคัญที่สุด นั่นคือ ข่าวการลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีอิน

ตำแหน่งทางการเมืองของ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐ

มนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม, พลเอก ถนนน กิตติขจร รัฐ

มนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม และ พลโทประภาส จารุเสถียร

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็น

รัฐบาลโดยพร้อมกัน คือ จอมพล แปลก พิบูลสงคราม

รัฐมนตรีในเวลา ๙.๓๐ น. ของวันที่ ๒๐ สิงหาคมนี้.

เหตุผลในการลาออกของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์นั้นแม้ว่า เพราะ

เหตุผลทางการเมืองของพลเอกถนนน กิตติขจรนั้นข่าว เพราะตัวเป็นข้าราชการ

ประจำมีหน้าที่ควบคุมทหาร ไม่เหมาะที่จะมาคนเข้าทุกหนทางการเมือง

และสำหรับพลโทประภาส จารุเสถียรนั้นนี่เพียงว่า เพราะไม่สามารถจะ

ร่วมกับรัฐบาลชุดนี้ต่อไป.

ข่าวใหญ่ข่าวนี้ได้แพร่สะพัดไปอย่างรวดเร็ว ในท่ามกลางความสนใจ

ของประชาชน. เรือนวิพากษ์วิจารณ์ได้เกิดขึ้นอย่างล้นหลามว่า จะต้องมีอะไร

อยู่เบื้องหลังเบื้องนี้แน่แท้แล้ว มีคนนั้นอยู่ที่รัฐมนตรีทั้งสามจะลาออกเพื่อเหตุ

อะไรกันแน่ แต่เมื่อเรารู้ถึงเหตุผลในการลาออกของรัฐมนตรีทั้งสามท่านแล้ว

ก็พิจารณาได้ทันทีว่า หากเมืองหลวงนั้นได้ไม่ออกจากการร่วมกันไม่ก็กับรัฐ

บาลชุดใหม่ พลเอก แปลก พิบูลสงคราม คนที่ตนเอง ไม่เกี่ยวข้องกับคำหรือ

ทางส่วนกลางอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้น.

ดูแล้ว! จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์, พลเอกถนนน กิตติขจร และ พล

โทประภาส จารุเสถียรมีเหตุผลอย่างถูกต้องต้องพักก็ด้วย การเข้าตัวเข้าปี

จะย่อมมีปัญญอยู่รัฐบาลชุดใหม่เท่านั้นเป็นผู้ถืออำนาจบังคับ. ไปดู ความมีกมล

อันกลางทางการเมืองซึ่งกันทุกกัน บ่อเป็นการไม่ชอบด้วยประการทั้งปวง

ปล่อยให้พวกเจ้าทหารจะเร่งและเร่งมีการเมืองกันไปทรมานพลเมือง คงจะไ้

ซึ่งหลักการอันหนึ่งเข้าด้วยกัน และวันหนึ่งก็กำลังจะกองทัพอจะ

ต้องทำการแก้ไข

ในแง่การตั้งซึ่งคณะรัฐมนตรีลงมติไม่ยอมรับรัฐมนตรีทั้งข้อ และให้

ถอนตัวออกโดยมีข้อมติขึ้นนี้ ได้กล่าวแล้วว่า ไม่ใช่เหตุผลในการลาออกของทั้งรัฐ

มนตรีทั้งสามนี้เลย แต่มีอะไรคิดกันอยู่บ้าง? แล้ว ไม่ว่าจะเป็นอย่าง

รัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีคนใดท่านนั้น ทอดตัวออกจาก

ตำแหน่งทางการค้าแล้วจะยิ่งช่วยใหญ่ ด้วยเล่ห์

เหลี่ยมทางการเมือง สำหรับผู้ที่หวังใจให้เห็น

สำคัญนัก มันมิได้หมายความว่าความโลภโลภจนจะ

ถอนออกไปด้วย เพราะการคั้นเขาไม่คั้นของ

ธรรมดา อย่างที่ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ยั่วว่า.

เดี๋ยวมันต้องถากมันโดนดิน หรือ

เหน็บมันไปเลย อย่าง ฝิ่นเถื่อน ยัง, แม้กั

เกี้ยว, ท่อเถื่อน ๘๘ ทับซิ่ง ท่านหนึ่งๆ

เขาเล่นกันเป็นล้านๆ ..."

อย่างไรก็ตาม, เราข่มใจว่าการลาออก

ของท่านรัฐมนตรีทั้งสามท่านนี้ เป็นการลาออกเพื่อ

ประชาชนและเพื่อประชาธิปไตยจริงๆ โดยไม่เห็น

ชอบกับประชาชนโดยแปลกพิสดารความ อย่างนั้น

นอกร เพราะรัฐบาลนี้ไม่ใช่รัฐบาลของประชาชน

กองทัพจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ กล่าวอย่างนั้นดีกว่า

"เป็นรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย ถ้าไม่ปฏิ

บัติตามเสียงเรียกร้องของประชาชนแล้วจะเป็น

อย่างไรกัน"

ในขณะเดียวกันเราก็ต้องถือว่า วิกฤตการณ์นี้ถึง

แรงแล้วที่กองทัพปลดระวางกำลังได้ตัว ความกลัวและเกรง

เห็น และเหตุผลของผู้ลาออกทั้งสามเป็นเหตุผลที่สมเหตุสมผล กระทรวงต่างๆก็สุดต่อประ

ชาวมติเมืองซึ่งปลดระวางกำลังได้ตัว ความกลัวและเกรง

กลัวใน ตลอดจนรัฐบาลนี้เชื่อว่ากระทรวงมหาดไทยต้องอยู่ร่วมกับเขาไม่ได้ แล้วใครกล้า

ที่จะอยู่ได้ นอกจากผู้ที่ประจบสอพลอเขาจนจนจนจนทำให้เสียความมีตน เมื่อกล่าวการอัน

มหาดไทยของหม่อมอมระบริวารเท่านั้น.

แต่ขอความเห็นว่าการเมือง, บุคคลสำคัญในกองทัพทั้งสามท่านนี้

เคลื่อนไหวอย่างไรต่อไปก็ขึ้นประชาชนกำลังรอดูท่านกันอยู่และพร้อมที่จะสนับสนุน

กองทัพพันทันที้ ถ้าหากว่ากองทัพทั้งสามมีความปรารถนาประการใดขึ้นมา

ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการหรือวิกฤตการณ์ใด ๆ อีกครั้งหนึ่ง เพราะบัดนี้ประชาชน

ทั้งชาติไม่ใช่ประชาชนภายใต้อิทธิพลรัฐบาลของรัฐมนตรีเสียแล้ว หากเป็นประชาชน

ของประชาชนเอง ที่เชื่อมั่นในความแท้จริงของกองทัพมากกว่า.

"โท-สัปดาห์" ฉะนั้นมันยังปะทะกันอยู่สักหน่อย กูๆ แล้ว

ก็นักคึกคักจะพอใจ แต่คนที่ผู้ใดใครจะคิดอย่างไรก็ตามเถิด ก็ขอให้คิด

กันเอง ๆ ไว้ในใจดีกว่า แต่ใครจะเลิกกันออกมาก็ถึงกันนั้น ไว้ในใจก็ขอให้

เป็นการหัวเราะที่คิดว่าหัวหงกแสงๆโดยคงครครูดแก่ก็แล้วกัน เห็น

จะไม่ถึงไรมากไปก่อนั้น แต่ก็ยังไม่ถึงกว่าคุณเงา (ธ.น.ต่อหน้า ๔๔)

สรุปเสียงวิจารณ์

ในรอบสี่ปีตก

ปากของเรา

รัฐบาลทุ่มเหี้ยม ๕๓ ล้านบาท

ล่าปลามาให้กติกเบ็ด

ความคอขาดบาดแค่นี้ประจำศวรรษหนึ่งที่น่าสูง ได้บรรลุผลถึงขีดสุดยอดในขั้นนี้ ทุกปีมาสวรรค์จะทรงโปรด ส่งน้ำจากฟ้าลงมาให้ราษฎรชาวอีสานเป็นทั้ง ในกรทำนาและหอยคอคอหอย แต่ในปีนั้นแล้งไม่ตกต้องตามฤดูกาล จะเป็นด้วยกติกเบ็ดในนาเมือง หรืออย่างไหนเลือกจะพูดได้ถูก นอกจากจะกล่าวกันโดยทั่วไปว่า บ้านเมืองจะร่มเย็นเป็นสุขได้ ก็แต่โดยรัฐบาลนั่นเองเป็นไป พ้นจากความเป็นรัฐบาลได้เสียเท่านั้นเอง. ดังนั้นหลังจากที่เหลือทิ้งระอตรนทวอความตายต่อไปได้ และไม่สามารถระอฝนวิทยาศาสตร์ ซึ่งครั้งหนึ่งบำลินเคยเป็นหนักหนาว่า จะประดิษฐ์ฝนชนิดนี้มาช่วย ในการทำนาต่อไปได้อีกเช่นเดียวกัน. ราษฎรชาวอีสานจึงพากันน้อยใจ กระเจิงไปทุกทิศทุกทาง แต่จุดใหญ่อยู่ที่กรุงเทพฯ. เมื่อสวรรค์ของหลวงพรหม โดยที่ทุกคนมีคดีประจำใจว่า ไปตายเอาตาบนหน้า หัวจึงหรือคอกกรอบ ของบำลินในกรุงเทพกษินดีดีกว่า.

ขบวนรถไฟทุกขบวนจากที่ราบสูง ราชการราษฎรชาวอีสานมีโยหน้าอันซุกซ้น แสดงความเบียดเบียน

รณเวรเหลือ เลือดสาหัสกันระงระงระวัง เข้ามายังกรุงเทพฯ นิตละหลายร้อยคน. รัฐมนตรีคนหนึ่งแสดงความสงสัยว่า ถ้าบรรดาผู้ขอพบเหล่านั้นไม่มีเงินระโยยสารควรไปฝากได้อย่างไร ย่าฉินของเรา แสดงความเห็นของทำนองว่า กอัยการที่งานแห่งอริก ก็เคยไปอยู่ในอิสานแล้วเป็นเวลา ๑๒ ปี ย่าฉินจึงไม่เห็นว่าการที่ราษฎรชาวอีสานกันจังหวัดกันแคว้นกันนั้น เป็นของแปลกแปลกอันใดก็ได้ เพราะฉะนั้น ท่านจึงเห็นว่า จังหวัดแคว้นแคว้นนั้นอาหารชนิดหนึ่งนั่นเอง. อย่างไรก็ดีตามแม้ว่าในทัศนะของท่านว่า ความเป็นเช่นนั้นก็ตาม หลังจากกติกเบ็ดที่ไม่สามารถระงทนเห็น คือความคอกอัยการของชาวเมืองทั่วไปแล้ว จึงส่งกักแค้นลงมาเป็นอาหารวันอยู่ๆ และพักเทียบท่านเอง ก็กักแค้นกินข้าวกล้านหมกกลิ่นไปแล้ว ชาวอนาลังก็ร้องให้โหยในความวิญญิต่างที่มิใช่ปรากฏมากเท่ากาลก่อน ก็เมื่อไม่สามารถระงทนก็จะไร้ออกไปแล้ว ชาวอนาลังนั้น ก็ตั้งขันธ์กักแค้นมาซื้อข้าวเลี้ยงไป. แต่จังหวัดกติกเบ็ดนั้นก็ไม่ใช่อาหารธรรมดาของมนุษย์ และไม่สามารถระงทนให้ใช้เป็นอาหารของมนุษย์ ได้มากมาอย่างกติกเบ็ด. โดยเหตุนี้เอง จังหวัดแคว้นกันจึงถูกยึดหมดไปอย่างถาวรแล้ว เมื่อจังหวัดหมดไป แลระงทนก็ไม่มีให้กินแล้ว สัตว์ ๒ เท้าก็ไม่มี ใครเคยคาดคิดว่า ราษฎรจะมาเป็นอาหารของมนุษย์ก็ถูกยึดกันด้วยความระงทนอันนั้นคือกันเรียนในจังหวัดสุรินทร์ ๕ คน

รับแนวหน้ากัน หลังจากกติกเบ็ดของความวิญญิต่างไปไม่ไหว. อาหารของมนุษย์ประเภทหนึ่ง ก็อันนี้ว่าก่อให้เกิดความกักแค้นกันโดยทั่วไป และมีภาวะวิจารณ์ต่าง ๆ นานา อันที่จริงก็ไม่น่าระงทนเท่าไรนัก ถ้าหากจะฟังการวิจารณ์ของรัฐมนตรีหลายคนก็กล่าวไว้ว่า "เมืองไทยไม่มีคนอดตายแน่" จึงก็เกิดขึ้นในเมืองแคว้นกันมีบ้าน และหมากไร่หมากขี้ตมเมืองมีหมากมาพอกๆ เป็นอาหาร อย่างที่รัฐมนตรีขอพบกันนั้นว่า "เมืองไทยไม่มีใครอดตาย"

ต่อสภาวะการอันนั้นแค่นี้เช่นนั้น สมาชิกภาคอีสานได้ประชุมหารือเป็นการด่วน เพื่อเรียกร้องหาให้รัฐบาลช่วยเหลือ แต่ปัญหาคือความคิดเห็นแต่ ต่างกันอีกเป็นสองทาง ฝ่ายหนึ่งเห็นควรให้รัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนช่วยเหลือ อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า ถ้าหากเข้าหารัฐบาลก็จะกลายเป็นการเสียเปรียบรัฐบาลไป. ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลก็ดำเนิน "ยุทธวิธี" คือโดยสมาชิกภาคอีสานไทย ๑๓ ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ป่ามีผู้ซึ่งเห็นการกักแค้นจังหวัดเป็นของธรรมดาสามัญ รัฐบาลที่เห็นเป็นอากรมกร. และ ๒. จอมพลเจริญ สมาชิกภาคอีสานไปก้อยก้อยปฏิบัติในทำเนียบรัฐบาล แล้วสั่งให้สมาชิกภาคอีสานที่เข้าประชุม ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านหรือไม่ก็ตามที่มีอำนาจสั่งจ่ายเงินคณะ ๑ ล้านเพื่อช่วยเหลือความคอขาดครั้งนั้น คณะ ๑ ล้านบาทที่ส่งจ่ายนั้น

รวมทั้งหมก ๕๓ ล้านตามจำนวนสมาชิกสภาอีสาน ๕๓ คนที่เข้าร่วมประชุม นายคง อภิรักษ์ศิโรตม์ว่า "การช่วยเหลือวิธีนี้ รัฐบาลกระทำไปโดยไม่มีการประเมินวิธีอันที่แน่นอน" แต่เราเห็นว่า รัฐบาลได้ทำเนิณาช่วยเหลือชาวอีสาน กวียออันชาญฉลาด ไม่เพียงแต่ช่วยเหลือชาวอีสานเท่านั้น ยังได้ส่งเคราะห์สมาชิกสภาและคณะที่มีฐานะกักแค้นกักแค้นที่กักแค้นเป็นอันมาก. รัฐบาลก็เห็นความช่วยเหลือด้วยกานันเอาใจของหลวงอ่าวฉินนาวาสถักมีใจ เพื่ออีกย่างสมาชิกสภาฝ่ายค้านในภายหลัง. คงระงทนไว้ว่า เมื่อครั้งหลวงอ่าวฉินนาวาสถักไปเยี่ยมให้สมาชิกสภาการเงินของหลวงไปแจกให้ราษฎรคณะหลายหมื่น และขอให้อาจารย์เอาเสียเงินไปมากว่ากันได้อีกด้วย ขางเราเองเงินพระคลังไปแล้งก็หันร้องไว้ว่า ถูกไปไกลทางกักแค้น วิชาการของจอมพลก็หักเคียงเงินสมัยหลวงอ่าวฉินนั้น แต่หากคนกักแค้นยังคงกักแค้น เมื่อครั้งหลวงอ่าวฉินเงินเรือนหมื่น แต่ส่งเงินไปเข้าไคนละ ๑ ล้านก็เคย. เป็นที่ทราบกันดีว่าจำนวนสมาชิกสภาฝ่ายค้าน ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกภาคอีสานทั้งสิ้น ถ้าหากสมาชิกสภาฝ่ายค้านใช้เข้าเงิน ๑ ล้านเป็นไปในทางที่ไม่ชอบไม่ควรถวายเงินจำนวนนี้แหละ ระงทนกับฝ่ายค้านอย่างกักแค้นไม่พอก และรัฐบาลก็จะให้เลี้ยงจนกลืนกลาย เพิ่มขึ้นอีกจะระงทนนั้น.

หาใหญ่ถึงกักแค้นอยู่ภายในนั้นมันคอกอัยการกักแค้น

กันอย่างซุกซนอีก รอคอยความ
ตายอยู่. ตรงปากเหม่เงิน ๕๓ ล้าน
กองพะเนินเทินทึก ทำให้บรรดา
ปลากรวยให้โสม และปลาชิวปลา
แซงทั้งหลายมองตาเป็นมัน คอย
แต่เวลาจะฮุบ เขย่งเมื่อ โหระเห่นั้น
เมื่อถึงเวลาเช่นนั้นแล้ว ปากแท้ก็
จะหุบลงเป็นอันมีคตินิท ทำให้คน
อดอยากยากเข็ญตัวดินตามไปด้วย
อย่างไม่ต้องสงสัย ▲

V. 2.

ปีกของเวา

สหรัฐอเมริกาถือกัน

รัฐบาลซีเรียจริงหรือเปล่า.

หมู่สองเฟ้ม แห่งค่ายเสรี
ประชาธิปไตย คือสหรัฐอเมริกา และ
อังกฤษ ครอบงำโลกในสมควรที่จะ
ให้รับการยกย่องสรรเสริญ ว่าเป็นประ
เทศชั้นผู้นำและผู้พิทักษ์ โลกเสรีเสี
เลย อังกฤษถูกกลุ่มประเทศอาหรับ
และเดเซียซึ่งล้วนแต่เป็นประเทศเล็ก
ส่วนมาก คาคณฑัก้าซ้อเฮว่าเป็นผู้
“รุกราน” เพราะใช้กำลังอาวุธอัน
สมัยใหม่ตีปราบปรามการก่อกวน
ความเป็นเอกราชของอิหร่าน เติ
ผาน และซเดรซึ่งถูกตั้งกลักเป็น
จำเลยฟ้องร้องกัน ในคณะมนตรีความ
มั่นคง, แต่ยังมีกษัตริย์คณะที่ระโยก
ประชุมพิจารณาโทษกัน สหรัฐอเมริ
กาถูกซีเรีย ประเทศอาหรับเล็ก ๆ ใน
ตะวันออกกลางกล่าวหา ว่า คึกมีกัมริวัช
คือรัฐบาลของตน.

ซีเรียได้เข้าขออภัยต่อสหประชาชาติ
ไปให้ทราบอย่างที่ไม่ช้า ว่าวอไร
มาก่อนเลย. อยู่เมื่อวันที่ ๑๒ เดือนนี้
ทางรัฐบาลซีเรียได้ขอแถลงการณ์
สั้นหนึ่ง ประกาศให้ทราบว่าสหรัฐอเมริ
กาถ้าจับคิดการร้าย ที่ระโค่นล้มรัฐ
บาลชุดปัจจุบันนี้จะมีประชาชนอิซิดุกรี
แอลคูตลีย์เป็นหัวหน้า. ตามแถลง

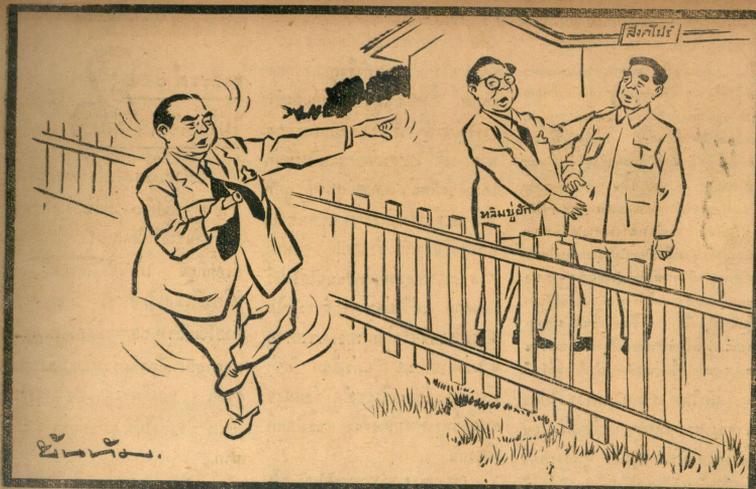
ใครว่าปรีชาป!

การณ์นี้กล่าวหาว่า สหรัฐอเมริกาได้ส่ง
คนของตนผู้หนึ่งเป็นชาวอเมริกัน ชื่อ
โฮวาร์ด สโตน เข้าไปดำเนินกรในซี
เรีย, เข้าไปถูกจับพวกนักการเมืองโดย
เฉพาะอย่างยิ่งพรรคชาตินิยม และนาย
ทหารแห่งกองทัพ ร่วมมือกับโค่นล้ม
รัฐบาล. ตามแถลงการณ์ฉบับนี้ว่า มี
นายทหารซีเรียคนหนึ่ง โดฟชาวอเมริ
กันผู้หนึ่ง ไปทำการติดต่อกับพันเอก อับรา
ฮิม อุษซิน ซึ่งเป็นทูตทหารบกซีเรียประจำ
กรุงโรมอยู่ในเวลานี้ พันเอกอาคิบ
ซิดคัลลี, อดีตผู้เผด็จการซีเรีย ซึ่งก
ล้อยู่ระหว่างการถูกเนรเทศ. นอกจากนี้
นี้ แถลงการณ์ของซีเรียยังระบอบอกมา
อย่างแจ่มชัดว่า อเมริกาพร้อมที่จะให้
เงินช่วยเหลือแก่ซีเรียเป็นมูลค่า ๓๐๐
ล้านถึง ๔๐๐ ล้านดอลลาร์ ถ้าหากว่า
สามารถสมรู้ร่วมคิดกัน ล้มล้างรัฐบาล
ได้สำเร็จ และเปลี่ยนนโยบายเสียใหม่
โดยญาติกับอิสราเอล. เหตุที่การคิด
การร้ายระหว่างนายทหารซีเรียบางคนกับ
อเมริกาแล้วรู้ไปเข้าที่รัฐบาลก็เพราะว่า
นายทหารที่ถูกพวกโค่นล้มรัฐบาลมาทราบ
ตาม ท้าหน้าที่เป็นแนวหัว นำความลับไป
แจ้งให้ทราบเสียทันที. ในตอนท้าย

ของแถลงการณ์ฉบับนี้เปิดโปง ให้ทราบ
ด้วยว่า สหรัฐอเมริกาได้เพียรพยายาม
มาหลายครั้งแล้ว จะโค่นล้มรัฐบาลซีเรีย
ชุดปัจจุบันนี้ให้ได้ เพราะไม่พอใจในกา
ระการณึ่งฝ่ายประการ ที่เป็มอยู่ ในซีเรีย
เวลานี้.

สหรัฐอเมริกาคบคิดกับนักการ
เมืองและนักทหารเพื่อโค่นล้มรัฐบาล
ซีเรียตามกถาลำมาข้างต้น ริงหรือ
ไม่ อาจระงับเมื่อเห็นได้จากถาวร
การณ์ที่เกิดขึ้นในซีเรีย และขบถก
กัสหรัฐอเมริกา โคนแสดงแนวกิจการ
เมืองทางด้านการเงินออกกลาง ในระ
หว่างนี้ที่แล้ว. ซีเรียเป็นชาติอาหรับ
ประเทศหนึ่งในตะวันออกกลางที่ดำเนิน
นโยบายต่างประเทศใหม่ ขอมเกินความ
หวังสหรัฐอเมริกา เช่นเดียวกับประ
เทศเพื่อนบ้านอย่างจอร์แดน ซาอุดี
เย็บ เลบานอนและ ตา แต่ทว่าเธ
เอียงไปทางค่ายคอมมิวนิสต์ ขอมมีส
ภาพที่เรียกเป็นสหพันธ์ที่ระ ระหว่าง
อังกฤษ และฝรั่งเศส ร่วมกันใช้กำลัง
อาวุธยกกันแกนนโยบายนี้ ปากกล่าวว
เรือได้เอาใจช่วยซีเรียอย่างเต็มที่กับ

การขอให้รัสเซียส่งเครื่องบิน มา
เตรียมพร้อม อยู่ในถิ่นแดนของตน.
การที่ซีเรียขอมรณขณัดรัสเซียไว้เป็น
มิตรเช่นนี้ ทำให้สหรัฐอเมริกาเห็นว่า
ระเข็นข้องทางให้ โซเวียตรัสเซียเผ
อถือพลเอาใจไปตั้งมั่น อยู่ในคว
นออกกลางได้เป็นอย่างดี. และถ้าหาก
ว่า ไม่มีความทางด้านการเงินแล้ว
อเมริกา จะต้องขอยกอยู่ในฐานะอันเล
เปรียบ ทั้งในเชิงยุทธศาสตร์ และ
การเมืองต่างประเทศ. ด้วยเหตุนี้เอง
สหรัฐอเมริกา จึงได้พยายามแสตออิ
พลของตน เข้าไปในตะวันออกกลาง
บ้าง โดยทางประกาศใช้ “ลัทธิ
เช่นเฮวาร์” เมื่อต้นปีที่แล้วมา เพื่อ
เข้าแทนที่อิทธิพลของอังกฤษ และฝรั่งเศส
ซึ่งเสื่อมลงไปตามทศสัน นับแต่
ใช้กำลังอาวุธ เข้าถูกกว่าคลองอียิปต์
รากอียิปต์เป็นต้นมา. บรรดาประเทศ
อาหรับใหญ่ๆน้อย ต่างพากันขอมรวัด
“ลัทธิ” ของโซเวียตเข้าไว้ตาม ๆกัน
เพราะว่าเป็นแต่ ขอมรณขณัดกลอน
เท่านั้น ก็ทำให้โซเวียตรัสเซียอย่าง
เปรม เวลานั้นดูเหมือนจะมีแต่ข้อปักษ์กับ

นโยบายเพื่อนบ้าน

ซีเรียเท่านั้น ที่มีโกสตันไปโขย "ลาอิออดคอลลาร์" ของไอเซ็นชเวร์ แต่อย่างไรก็ดี มีหน้าซ้ายยังแสดงท่าทีเป็นกันทิสมน กับรัสเซียอย่างแนบแน่นยิ่งขึ้นเป็นสำคัญ ถ้าหากความหนักใจให้แก่ สหรัฐอเมริกายิ่งขึ้นเช่นเดียวกันด้วย.

เพราะว่าได้ก็ตามถ้ำหากว่ามีอิทธิพลของคอมมิวนิสต์ สหรัฐอเมริกาจำเป็นต้องมีเชื้อชาติหรือสภากิตติมไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม พฤติการณ์ของสหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับเรื่องนั้นเคยปรากฏเป็นตัวอย่างมาแล้ว ก็เห็นกันอย่างเด่นชัดก็คือ เมื่อคราวที่กัวเตมาลา รัฐหนึ่งในอเมริกากลาง ได้ทำท่าจะดำเนินนโยบายการปกครองประเทศ เอนเอียงไปทางระบอบคอมมิวนิสต์นั้น ก็เกิดการกบฏขึ้น โคนาปาพลคัสติโลซึ่งถูกทหารรัฐบาลยิงตายเอา เมื่อเดือนที่แล้วมานี้ ยกกำลังเข้าจับใส่รัฐบาลเอียงซ้ายออกไป แล้วตั้งตัวเป็นประธานาธิบดี ตามก้นอเมริกาอย่างไมเกรตีกา ที่ประธานาธิบดีคัลโดโรกำลังรัฐประหารครั้งนั้น ทรบตุมาในภายหลังว่า สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน

สนมอยู่อย่างฉิวๆ ครั้นต่อมาเหตุการณ์ที่นองนองเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นอีกแก่จอร์แดน เมื่อสองสามเดือนนี้ ซึ่งปรากฏว่านายกรัฐมนตรีนาบูลีย์ กำลังพาประเทศอาหรับรายนี้ เข้าไปอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์อีกประเทศหนึ่ง. แต่แล้วก็ถูกพระเจ้ากูสเซน กษัตริย์ ปัดคออำนาจเสียได้ทันที. การขจัดอิทธิพลคอมมิวนิสต์ของกษัตริย์หนุ่มแห่งจอร์แดน คราวนี้นับว่าได้รับการสนับสนุนจาก สหรัฐอเมริกาทุกระยะ และในระยะหลังที่สุดเมื่อการเบนเข็มนโยบายการเมือง จากทิศตะวันออกมาทางตะวันตก ได้เรียบร้อยแล้ว ก็ปรากฏว่าสหรัฐอเมริกาได้ทุ่มเทดอลลาร์ช่วยเหลือจอร์แดน ทรงหาต้นกักรทหารและเสบารูทัก โดยทันทีหลายร้อยล้านดอลลาร์.

กรณีที่เกิดขึ้นแก่กัวเตมาลาและจอร์แดน จึงทำให้เห็นที่นั่นสันนิษฐานว่าสหรัฐอเมริกา อาจมีการลงลายลักษณ์อักษรตามข้อตกลงของซีเรียได้เหมือนกัน เพราะเหตุว่ารัฐบาลซีเรียชุดปัจจุบันกำลังดำเนินนโยบาย ที่ชักจูงประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาอยู่ กรณีที่

ทำให้ซีเรียขี้ใจร้อนนั้นว่าอเมริกาเป็นกักรในการล้มล้างรัฐบาลของพวกนั้น ก็เพราะเสียทราบวิธีนั้นอยู่ปลายเท้าของโซวาร์กสโกน ชาวอเมริกันที่ถูกส่งเข้าไปยึดกิจการมีกีร์ว้ายที่ต่อรัฐบาล ซีเรียมาอย่างละเอียดละอว่าเป็นกักรวางแผนที่ร้ายกาจมาก ให้ความการยกย่องว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการทำรัฐประหารฝีมือเยี่ยม ของสหรัฐอเมริกา เคยไปก่อการร้าย ท่านเองก็บอกกันในประเทศอิหร่านและตุรกีมาแล้ว และเป็นที่สุดคือของของตลัง การรัฐประหารในอิหร่านมาตั้งแต่เมื่อ ๑๙๕๕ ก็ยกก่อนที่จะเกิดทางเข้าไปในซีเรียเช่น ก็ทราบว่ามีโทนกับพวก ไปได้ไปฝูงของพระเจ้าซุสเซนแห่งจอร์แดน ก็ยุทธทหารอเมริกันและฝรั่งเศส ก็ถูกระบุกอันเป็นนครหลวงของเลบานอนประเทศเพื่อนบ้านด้วย.

นอกจากกล่าวมาแล้ว ซีเรียยังประกาศขี้นเป็นรัฐประหาร สละใหญ่ขึ้นพร้อมกับกักรบุกของอเมริกันอีกสงนายออกไปจากอตุรกีตามสันติสนครหลวงของซีเรียภายใน ๒๕ ชั่วโมง ทางสหรัฐอเมริกา ก็แก้กักราวขี้ออกอ

ราชทุกขี้อื่น ประจำกรวอชิงคินออกไปอย่างกันควันเหมือนกันสันนิษฐานภาพระหว่างอเมริกาและซีเรีย จึงนับว่าคังเคือขี้นมาก อาจจึงขึ้นประกาศตัดสัมพันธ์ทางการทุกกันโดยทันที เพราะสหราชอาณาจักรไมไ่หมาก ทว่าซีเรียหาเรื่องสหประชากรมักน อย่างซิง ๆ หนา. นอกจากนั้นทั้งสหรัฐอเมริก้า และกลุ่มประเทศพันธมิตรตะวันตก ยังมีความหนักใจ ที่เหตุการณ์ภายในซีเรียกำลังผันแปรไปในทางที่เป็นผลเสีย แก่นโยบายค่างประเทศของตน อย่างร้ายแรง นั่นคือ ซีเรียกำลังจะกลายเป็นสภาพเป็นประเทศบริวาร ของโซเวียตไปดังเมืองทิว โดยที่พวกทหารซึ่งมีหัวนั้นแก่แก่เข้าก็อ้อานา การปลดกรวอไว้ให้หมักแล้ว เมื่อพันโทอาฟี อีซวีร์ ผู้บัญชากรมวินิสต์เข้ามาเป็นเสนาธิการทหารบก แทนนายพลโทฟิศ นีซ้าเคกัน ซึ่งเป็นนายทหารและนักคอมมิวนิสต์ซึ่งอยู่ประจำนครแห่งนี้ และกิจการกวากลับ านาทหารชั้นผู้ใหญ่ สมาชิกวุฒิสภาและกักรการเมืองคนสำคัญ ๆ ที่มีพฤติกรรมไม่เอาใจออกไปเป็นจำนวนมาก รัฐมนตรีกวลาโทซซีเรียได้เดินทางกลับมาจากการเยี่ยมซีเรียที่นครสซีเรีย บอกว่า รัสเซียตกลงใจให้ความช่วยเหลือในเรื่องกักรังอาวุธอย่างเต็มที่. แต่แม้ให้ทราบว่าจะรัสเซียได้ให้สัญญา ไว้ว่าจะให้ความสนับสนุนอย่างเต็มที่ ในการต่อสู้กับกักรปร.

การแปรพักตร์เข้ายึดครองอันของของวงนายทหารครั้งงทำให้ประธานาธิบดีซีเรีย ซูอูร์ แลดูขี้ขี้ ซึ่งดำเนินนโยบายคักคักกับรัสเซีย อย่างพอหอมปากหอมคอ รั้นใจมากเหมือนกัน ถึงกับรั้นขี้นไปหารออันสัซเซอร์ประธานาธิบดีอียิปต์ ว่าระหาคางขี้นขี้นกันอย่างไร ก็นอกจากขี้นนี้ว่าว่าควักดีที่ลาอาอากาทำนหันระประธานาธิบดีแล้วด้วย. ถ้าหากว่ารัสเซียสามารถแผ่อิทธิพลเข้ามาครอบครองซีเรียไว้ได้โดยสิ้นเชิงแล้ว สหรัฐอเมริกาและ

สัมพันธ์มีกระหนก กี่ครั้งก็เข้า
อย่าร้ายแรง เวลาใกล้ค่ำประเทศ
วันกักตักใจหรือเป็นการใหญ่ว่าจะ
กาวรอยสักถาวรนั้น อนามัยใน
วัยขบถอย่างไร ประธานาธิบดีอเมริกา
นำเอา "ลัทธิโอเซ็นลาร์" ออกปรับ
ใช้ กรมกรณคดีหรือไม่มีขงสัย
ดังนี้ เพราะทางฝ่ายชิวเอ็งก็
มีโครซอร์จ ซอความ ช่วยเหลือ
เลย ▲

แก้ว โกเมร

จากศาล

ฮาลวาคบนศาล

ไอศักร์ แซ่โก้ว มีพี่น้องร่วม
ลูกพี่ลูกน้องในครอบครัวมากมาย

รวมกันถึงร้อย หนึ่งร้อยกว่า
ปี เกือบแก่แก่ชราแล้วครั้ง
หนึ่งด้วยการใช้มีดเขี้ยว ฆีเมย
ของเขาให้สาบานว่าจะไม่ทรยศ ขณะ
นำตัวเข้าสู่น้องพิราวดำก ในครั้ง
นั้นได้สร้างความขโมยนำ นาย กั้น
อย่างซุกซนหนักที่สุด โดยที่กว
พนักงานศาล รวมทั้งประชาชนทั่วไป
เห็นเหตุการณ์ในวันนั้นด้วย.

ไอศักร์ไม่ได้ คำนึงของโรคที่คิด
ใหม่ ความไม่ถ่อมกว่าลูกน้องกว่า สมบัติของ
ไอศักร์เสียหมดสิ้นโดยสิ้นเชิงรวมทั้งเงินทองหา
งหาผู้พิพากษาขณะยื่นพยาน และทำอรรถ
พนักงานอยู่ หนึ่งวันทรงรถทนาย และจาก
ความเคารพ...

"สอง ยินซง"

ชื่อจริงเขาจริงในยุคนั้นคือ ทุ กู
จักเจ้าที สอง ยินซง เกิดหนึ่งวัน
เกิดวันแต่แรก ผู้เขียนกำลังบันทึกกล
เงินจนกว่าจะเสียชีวิตเป็นเงินถึง ๓ ล้าน
บาทร่วมพันบาท เขาเป็นหัวหน้าใหญ่
ของคณะปล้นอย่างมหาวิภาค กลาง
นครหลวง ยิงคนขับรถควายคาที่ เม
ควายเงินไปได้ไม่นาน ก็หันมาท
สอง ยินซง ปกติเป็นคนไม่ค่อยพูด
ถูกสิ่งตัวขึ้นเพียงศาล ความข้อหาปล
ทรยศ-ฆ่าคนตาย หลีกจากได้ออนเฮ
จากศาลแขวง มาขังศาลอาญาแล้วก็
ถูกส่งตัวเข้าคุกใหม่ ขณะที่ยังไม่มี

สิ้นสุดจากถูกเนรเทศมาศาลทุก
ขณะนั้นคือพยานคามระย.

สอง ยินซง ได้มีจดหมายตอบผู้
ศาลไม่ได้ เขามองออกมากว่าไอศักร์
เท่า วันนั้นตรงกับวันที่ ๒๓.๑๑.๑๓.๒๓.
ขณะอยู่ที่การสืบพยาน ศาลในวันนั้น
ระอาค คุรุสิริสวัสดิ์กับนายชิว
พิราวดำกวม ๒ ปีถึงที่ ๓๓ และแล้ว
ร่วมกับพวกที่ชื่อเทาดีตีอวกัน รวม ๑ คน
พร้อมเรื่อง การพิราวดำกวมคาได้นำ ส.ศ.๓.
แสดง การระคิด ผู้ควบคุมเงินของนากร
เกิดเหตุมาเบิกความและชี้ตัวผู้ต้องหา ส.ศ.๓.
แสดงชี้กันนาย หมักดีหรือคน เสดงมีเจ้า
ผู้หนึ่งได้ถูกต้อง แสดงมีนายนิกรหรือเส
คนนี้เข้าโรงพัก ขอให้พยานชี้ดูให้แสดงไป
ส.ศ.๓.แสดงไปเอาพยานประจำเป็นคนที่จำได้.

หนโคตี ส.ศ.๓. แสดงชีไปยั้ง

นายประยูร แสดงศาลยังมีโทษลง
ที่แก่อย่างนี้โดยสนอง ผู้ถูกระบุตัว
ว่าเป็นหัวหน้าในกรณีปล้นก็เปลี่ยนก
ยาก็ทำเป็นคนละคน จากอาการสย
เสียงมดขยซึ่งขง ลูกชนกล่าวคำค
คืนศาลอย่างถกถองว่า "ไม่เข
รวม" ศาลจึงชี้แจงให้เขาทราบ
ศาลจะเขมยทักถามพิพยานชี้ ก
เพาท์ที่ถูกแสดงยื่นหน้าที ของเจ้า
ที่ระคิดกานผู้ถูกชี้ผิดก็ไอศักร์ ขณะ
ศาลขยอให้ฟังเท่านั้น นายสนองก็

ถกครองหน้าข้างหนึ่ง ข้างไปยั้ง
แต่โคชระดูตัวราวขบู่ โกลธเคิง เข
ซักขวงไว้ทัน รองทักจึงถูกแต่เพียง
บัลลังก์ เสดมยื่นหน้าบัลลังก์และ
วางโคเจ้าซักขวงขบขมและถักค
นายสนอง เขาสะบัดแขนเหยียดหมัก
โครมเข่าที่หน้า ส.ศ.๓. สุพันธ์ ถูก
หน้า ๑ ก็ยกรวาทพรศพของเขาค
แสดงก็ยาระเข้าขบู่ถูกที่ ต่อหน้า
ศาล วาถองเรื่องที่เกิดขึ้นไม่เข
เวศศาล แต่ก็ไม่สามารถทำอะไร
ขณะเดียวกันชายผู้หนึ่งถอนทงกร
นามว่านายประสาธ แก้วเดิม ก็เข้า
จับแสดงพลก็ราว ชิวระ ซื่อไปโดยนาย
สมศักดิ์พิราวดำกของนาย สนองใน
เคียดกัน.

เหตุการณ์สุดขุ่นนี้วางผ่านไปแล้ว หลัง
จากศาลได้เห็นเหตุการณ์ และพิราวดำก
ของหนโคตี คือนายสนอง-สมศักดิ์-นายประ
แล้ว เห็นว่ามีใครพาด และคนควบคุมไม่
เรือนร้อยที่ ๓ คน มีความผิดฐานเม
ศาลไปใช้คุกคนที่ ๓ ๑ คน ๒ คน ๒ คน.

ใน ๓ ก็อาชญาประสาธ ปรากฏว่าได้อ
มาจากหูโชนอนเข้า ขวงวันที่ ๓ เมื่อ
จึงออกคุกคนเข้า และชีไปอยู่ในคุก
ในตอนบ่ายนี้คือวัน ซึ่งก็วางผ่านไป
วัน.▲

บัลลังก์

แผ่นดิน!

ขี้เงินทอง

จากโรงยิม

ดาบทร ๐๕๗

ไม่จ่ายเงินเลยกับ.

ว่าด้วยเรื่องกรณีนี้แล้วทั่ว
ร้างๆ นั้นเห็นจะไม่มื่อโรเกินหน้า
สลักกันรอยไปก็โดนระบวคไปก็โดน
กวดกกันนั้น เท่านี้ยังไม่พอมีตั้งเอา
ชีวิตเข้าเช่นเสียก็ระ มั่งมีผาค
คายไปเปล่าๆ ปีๆ มิคิดว่าความ
หนักเกินมาเป็นคนกว่าไว้ก็ ถัดจาก
ขึงนัก และก็มีทั้งถูกฆ่าตายเพราะ
เป็นเจ้ามือแล้วไม่จ่ายเงินลูกค้ ก็มี
มาก.

รอยนี้เป็นรอยหนึ่งชื่อชีวิต มาถึง
เพราะเป็นคนดีเขาตลกกันรวมหรือเรียก
ภามหาชวนดินเหนือนั้นแหละ, เขามีชื่อว่ามี
ปั้น เชื้อทองดี มีอายุสาม ๓๓ ปีไม่ขาดไ
เกิน อยู่บ้านขวัญเมือง สมค้ ตั้งบ้านไว้
เขาจะตั้งชื่อบ้านนั้น นางปั้น ก็ตั้งให้
รองเท่าอยู่นั้น ทั้งสี่ลูกหญิง ๆ อยู่ก็มี
คนมีชื่อ อีปิ่นเจ้ามา • นักลงหม่าที่ลง
ปั้นนั้นก็จะมีชื่อไปมื่อระบวค มือเป็นใจ
หนักไปไว้ไม่ทราบว่าเป็นใครกันนี้.

(อ่านตอนหน้า ๑๔๘)

บทวิจารณ์การเมือง

ภายในประเทศ.

การแตกกว้างในงานรัฐบาล:

เราไม่ถือว่ากรณีที่มีความเห็นไม่ตรงกันมันั้นเป็นการแตกกว้าง เพราะ

ประชาธิปไตยย่อมมีความเห็นแตกต่างกันได้ และเป็นธรรมดาที่เสียงข้างมากเป็นฝ่ายชนะ แต่การแตกกว้างในงานรัฐบาลที่กว้างนั้น เป็นความเห็นขัดแย้งระหว่างบุคคลของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะรัฐมนตรี เช่นพลอากาศโท เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร รัฐมนตรีช่วยว่าการอุตสาหกรรม ไปเยือนรัฐมนตรีช่วยว่าการเกษตร ก็เพราะเรื่องค่าขายหน่อไม้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ของการซื้อเครื่องปั้นดินเผา พล.ต. เฉลิมเกียรติเห็นสมควรจะขายประมาณครึ่งหนึ่งของกำลัง หมายความว่าเห็นควรลดจาก ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๗.๕ เปอร์เซ็นต์ พล.อ.ท. เฉลิม ก็ต้องปรึกษากระทรวงอุตสาหกรรมไปอยู่กระทรวงเกษตร เราพอรู้ราชการงานเมืองบ้างตามสมควรรวมทั้งการศึกด้วย ก็ไม่ถือว่า ทำให้การทรมานซื้อเครื่องปั้นดินเผาลดลงอะไรให้รัฐบาลถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าจะลดให้เป็นมูลค่าไม่ถูก ซึ่งพอค่าขายของให้แก่รัฐบาลได้ ขอลดเพิ่มไว้ก่อนทันการแก่ผู้ผลิตพลสงฆ์ชื่อเกอญกรวยไป ซึ่งบางรายพอค้ำขายจำไป ทำนรัฐมนตรีมีโทรศัพท์มาทวงถามก็มี แต่เป็นรายพิเศษที่เขาได้

รัฐบาล เลยเกิดเรื่องพิเศษกันในเรื่องรัฐมนตรีว่าการและช่วยว่าการที่จะยกค่าขายหน่อไม้ ใช้ภายในกระทรวง หรือประการใดไม่ปรากฏแจ่มแจ้งแก่ประชาชน แต่กรณีเมื่อหนังสือพิมพ์ได้พบบทสัมภาษณ์ว่าการอุตสาหกรรมเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคมที่พรรคมนตรีศึกษา ท่านผู้สื่อข่าวไม่ได้มีการแตกกว้างรัฐมนตรีช่วยว่าการ แต่ส่วนค่าขายหน่อไม้ ท่านว่าวิธีที่สุพรรณจะได้การลดหย่อนของแทนบริษัทลคชกิจ แต่กระนั้นก็ การค้าขายของไทยๆ ราคามันๆ เช่นนี้ ตามประเพณีนิยม บริษัทผู้ขายให้ค่าขายหน่อไม้เป็นต้นถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปไม่ได้ ซึ่งเงินซึ่งเงินเงิน ๖ ล้าน ๗ แสนยกอย่างมากที่สุดได้แก่ ๓ เปอร์เซ็นต์ เพราะเป็นของราชการมาเช่นเดียวกับกล้วยไม้หรือสร้างสะพาน เว้นแต่ถ้ามีข้อตกลงพิเศษ ซึ่งขอแน่ที่จะต้องนำไปให้ใครต่อใครอีกส่วนหนึ่งต่างหากนั้น เขาเคยทำกันอยู่ทั่วไป.

เรื่อง ไม้ไผ่ ก็เป็นเรื่องหนึ่งทีคณะรัฐมนตรี ไม่ลงรอยกัน เพราะเป็นความประสงค์ของรัฐมนตรีว่าการเกษตรที่จะให้แก่บุคคล ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคมนตรีศึกษาที่รับเลือกไม่ได้ เมื่อ ๒๒ ก.พ.

กิจการพรรคมนตรีศึกษา ได้รบนานเมื่อก่อนเล็กน้อยว่า เป็นนายทุนช่วยเหลือพรรคในภาคพืช ควบคุมแปลงไปหลายแสน ประกอบด้วยพรรคมนตรีศึกษา ทุนทรัพย์ร่อนหาซื้อจากเพิ่มเติม จึงมีข่าวว่าท่านเลขาธิการพรรคได้เชิญอธิบดีกรมป่าไม้มาเกริ่นไว้ก่อน เพื่อขอสัมปทานให้แก่บริวารห่านเครือของท่าน ตอนที่ไม่มีใครทราบ ว่า อธิบดีกรมป่าไม้ ได้ตอบไปว่าประการใดอยู่ที่ รัฐมนตรีว่าการเกษตรก็ตั้งตวงมาขยับขีตกรมป่าไม้ ให้จัดการตามระเบียบ ซึ่งระเบียบการให้สัมปทานป่าอย่างมีพิพาทเช่นนี้ ต้องได้รับอนุมัติคณะรัฐมนตรีไม่มีปัญหา พออธิบดีกรมป่าไม้ส่งขึ้นไปขออนุมัติการระเบียบ พักกำลังมาให้ย้ายอธิบดีช่วยราชการแผนกคดีกระทรวงมหาด ที่ กรนเรื่อง

ส่งไปลงคณะรัฐมนตรี ก็ถูกเร่งส่งกลับให้องค์การป่าไม้ของรัฐบาลจัดการต่อไป ทั้งนี้คณะรัฐมนตรีช่วยทางให้สมาชิกพรรคมนตรีศึกษาได้รับทำ และไม่ได้ไปเกี่ยวกับท่านที่ท่านนายกรัฐมนตรีผู้คัดเลือกก่อน ประกอบกับด้วยแถลงสำนิมาของอธิบดีกรมป่าไม้ที่ถูกลงเฝ้า ก็ได้รับความสนใจจากประชาชนพลเมือง และหนังสือพิมพ์ ก็เกิดกระแากอายนั่น ทั้งที่นั่นเห็นจะเป็นด้วย พระสยามเทวาธิราช ที่ยกย่องรักษาประเทศไทยของสงสารชาติอยู่ ก็เลยทำให้เรื่องแตกออกอย่างน่าพิศมัย อธิบดีป่าไม้ก็เขียนแนะนำคดีถูกขนานมาขอยุติ ภายไปเล่าๆ แต่ก็ด้วยความพิศมัยของชาติไว้ไว้ มาหาชนะเห็นได้ว่าการได้ลงงัดในคณะรัฐมนตรีเรื่องป่าไม้ มีอัยยาคำ

แสดงโรระหว่างคณะรัฐมนตรีกับกันและกันแต่ก็ให้เห็นว่า เพียงรักษาชีวิตพรรคมนตรีศึกษาให้รู้โรจนที่อยู่นั้น ยอมเสียประโยชน์อันใหญ่ของชาติเพื่อประโยชน์พวกพ้องของตน รัฐบาลสมัครรับว่าเป็นคดียังคงอยู่อย่างใดก็ได้. ยังมีเรื่องทหารเสนห์ที่ว่าเป็นกอบุชของบางคนในคณะที่เห็นชอบที่กรมป่าไม้ที่นั่น คงให้ตอบ ไม่ได้ว่า ก็คือเห็นเหตุให้ตั้งฐานประกอบการได้จนถูกผู้รักชาติไป เมื่อรับที่ทรงบุญนั้นจะตอบผู้ที่รับนั้นรัฐมนตรีช่วยว่าการกรมการที่ขอชอนหาก ดูประหนึ่งว่าผู้ราชการรับว่าส่วนน้อยไปนั้นและกล่าวกันว่าเจ้าพนักงานคงจะตั้งไว้รอดคือ และรับที่รับท่านรัฐมนตรีว่าการคมนาคมจะขอไป ซึ่งบางเรื่องขอตามปริมาณการของในผู้ถืออีก และนำหน้าที่ทั้งหมดนั้นเป็นการสำคัญที่จะขออธิบดีกรมป่าไม้ให้เร่งตรวจการไว้ไว้รอด โดยไม่มีคนกล้าเออ จึงไม่ขอด้วยราชการที่คิดนอกกรอบ.

งานของรัฐบาลอีกเรื่องหนึ่งที่นายใจก็เรื่องเห็นค้านั้นระหว่างองค์การซื้อเพลิงกับกองรถไฟภาคซึ่งรับจำนวนเงินซื้อแผนรื้อสร้าง สถานีซึ่งไม่ลงรอยกันก็ทราบว่าเป็นความผิดชอบของรถไฟแต่ต้นนี้ไม่สำคัญเท่า

อ.จ.ส. ที่องค์การซื้อเพลิงว่าเป็นถูกจนถึง ๕ ล้าน บาทนั้นผู้ขายรถไฟ อ.ส.ได้รับสิ่งแต่เขาไม่แคบเป็นคนที่หนึ่งการซื้อเพลิง แม้มีสิ่งต่างที่คือจึงทำที่หนึ่งว่า ผู้ซื้อรถไฟและที่ขายป่าไม้เป็นอย่างไรจะไม่ให้รถไฟรถไฟของรถไฟได้ มีรัฐบาลด้วยกันถึงรถไฟรถไฟที่หนึ่งๆ ๗ ล้าน. (อ่านต่อหน้า ๒๒)

โดย....."ตราทิน"

นายสมันต์ ย่อมมีข่าวลือกันว่าในวันรวมมือในการประชุม
คืนหนึ่งทีหลอนปรากฏดวงกลางคืน
คือแผนซึ่งคนทั้งสองวางตัววันชย

“ประมาทเวลาสักเท่าไร”
“การรวบรวมเรื่องราวใหม่ประ
มาทสักหนึ่งอาทิตย์”

ช.แสงเขียน ขยายชีวิตเก่า

นวนิยายการเมืองเรื่องน่าอ่าน

ขนาดยาวพิเศษเฉพาะดวงวิ

ระหว่างฝ่ายอัยการเข้าขานคับขัน
วิคดียอมให้ศาลเลื่อนคดีต่อไป
วินาทีสุดท้ายของการเผยแพร่หน้าใจเลยตัวจริง โกล์เข้ามา

ดล.

วิคดี ทิพย์ และวิภาดา เดินแหวกฝูงชนที่สนใจต่อคดีนี้ ไปยังบัลลังก์ที่๒๔นั้

หนังสือพิมพ์ที่เข้าร่วมล้อมวิคดีซักถามข้อความบางประการ.
“พวกคุณคอยฟังคนศาลพิจารณาคดีดีกว่า ที่จะให้ผมบอกคุณเดี๋ยวนี้” วิคดีบอกชาวหนังสือพิมพ์
อย่างข่ม ๆ นักหนังสือพิมพ์คนหนึ่งแหวกคนอื่น ๆ เข้าไปใกล้ วิคดีขณะที่เขาจะสู้อัยการพิจารณาทองกระซิ่วว่า.
“ผมได้ข่าวว่าอัยการจะขอให้มีการยืดเวลาไต่สวนออกไปอีก”
“ขอบใจมาก” วิคดีตอบและคมไหล่อ่างด้านที่เพื่อนสนิท.
ขณะที่ทิพย์เดินเคียงข้างวิคดีเข้ามาในห้องที่ทิพย์เขี่ยถามว่า.
“คุณจะยอมให้มีการยืดเวลาอีกหรือ”
“ไม่ได้ เราขี้หางเสือไว้ได้แล้ว ถ้าปล่อยมันก็สิ้นงานเราเท่านั้น”
เมื่อเข้ามาในห้องเรียบร้อยแล้ว วิคดีเข้าไปนั่งที่ของทนาย คุตติยการนั่งอยู่ที่โต๊ะของเขาก่อน
แล้ว พอเห็นวิคดีนั่งเข้าก็ปรืดเข้ามาหา.

“ผมคิดว่าคุณคงอยากจะให้มีการยืดเวลาต่อไปใช่ไหม?”
“ไม่ต้องการเลย,” วิคดีตอบเรียบ ๆ สันหน้ของอัยการคุตติยแสดงควมผิตหัวออกมาทันที.
“แต่ผมคิดว่าศาลคงไม่จริงจะได้ให้มีการไต่สวนและยืดออกไปอีก”
“คดีนี้เป็นฝ่ายดำเนิน ผมเพียงแต่คอยค้ำเท่านั้น” เสียงของวิคดีคงเรียบ ๆ ตามเดิม คุตติย
ยืนอ้อยอิ่งอยู่ที่หน้าโต๊ะวิคดีจนกระทั่งศาลออกนั่งบัลลังก์ และประกาศพิจารณาคดีคือ เจ้าพนักงานนำตัววัน
ชยมาจนถึงลังข้าง ๆ ทนายของเขา ทันทีนั่นเองคุตติยก็เริ่มพูดทันที.
“ศาลที่เคารพ ในการไต่สวนคดี ความต้องการคือความถูกต้องและละเอียดละออ ผมอยากจะทำให้
ศาลเห็นความจำเป็นในหน้าที่ของอัยการ และตำรวจที่ต่อกรจะ ให้เรื่องราวที่นำมาสู่ศาลนี้ขาวสะอาดอย่างยิ่ง ใน
การที่จะตัดสิน เพราะฉะนั้นคดีนี้ควรจะได้มีการไต่สวนและถ้คำพิพากษาแก่ผู้ต้องหาอีก”

“อัยการต้องการยืดเวลาซักถามต่อไปใช่ไหม?” ศาลถามตง ๆ.
“ถูกแล้วครับ” อัยการรับเสียงอ้อย ๆ.

ศาลมองมาทางทนาย ของเจ้าเลย
วิคดีลุกขึ้นมีที่ศาล เขาสั้นศีรษะ.
“ศาลที่เคารพ จำเลยขอคัดค้าน
จำเลยเห็นไม่มีความจำเป็นอะไร ที่จะ
ยืดไต่สวน หรือรวบรวมเรื่องขึ้นมา
ใหม่ เพราะถ้าให้ทำเช่นนั้นอัยการก็
จะต้องสร้างเหตุการณ์ขึ้นใหม่อีก ให้
อัยการยุ่งยาก อัยการควรที่จะรีบ
แล้วว่ก่อนนักก็ขึ้นศาลนั้นอัยการได้
มีพยานหลักฐานพร้อมบริบูรณ์แล้ว ไม่
ใช่เพิ่งจะมา ทหาหลักฐาน เอาจายหลัง
จำเลยต้องการให้การพิจารณาคดีนี้
ดำเนินต่อไป แต่ในกรณีเช่นนี้มันจะ
เห็นใจอัยการอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตาม
การตกลงเช่นนี้ จำเลยควรจะมีสิทธิ
มากกว่า เพราะเป็นฝ่ายอัยการตัวเอง
แต่ทว่าอัยการ ขอมตามที่จำเลยขอ
ร้องข้าง จำเลยอาจยอมให้ยืดคดีนี้
ต่อไปอีก ๖ วัน”

“จำเลยต้องการอะไร?” อัยการ
ลุกขึ้นซัก.
“ขอซักถามพยานโททอีกครึ่ง”
“ใคร” ศาลถาม.
“นายสัมพันธ์” วิคดีตอบ ศาล
มองหน้าอัยการ แลเห็นงออยู่.
“คำขอของทนายจำเลยมีเหตุผล
เรียกพยานมา” พนักงานตามตัวนาย
สัมพันธ์เข้ามาบ้าง โททพยานอีกครึ่ง
หนึ่ง ซึ่งนายสัมพันธ์ก็งังไปเช่นกัน
วิคดีลุกขึ้น.

“คุณสัมพันธ์ ผมอยากให้คุณบอก
กับศาลอีกสักเล็กน้อย ในเรื่องถ้อยคำ
อาชีพที่หลักกันอยู่ของคุณ คุณสัมพันธ์
ผมเด่ผมอยากถามว่าในการผู้เช่นคุณวัน
ชยครั้งนี้ผู้ตงผู้ร่วมมีอคติคุณคือใช่
หรือไม่ ผู้ตงผู้ไปแสดงตัวแทนแม่
ตัววิ่งของคดีนี้มา แลเร่ขึ้นร่วม
มืออย่างใกล้ชิดของคุณ”

“ไม่มี” สัมพันธ์อ้อยทักแทน.
“และในกรณีนี้” วิคดีเอ่ยถาม
ต่อไป “คุณดีณา วิวัฒน์ ร่วมมือกับ

คุณด้วยไหมหรือ”

“ไม่ใช่ ขอบปฏิเสธ”

“คุณสมพันธ์ พงษ์ให้ตนย ในสมุด
นัดของคุณลินดา ได้จดมีเบอร์ของรถ
ยนต์ที่หอนชอโดยสารไปไว้หมด และ
เจ้าของรถนั้นได้จ่ายเงินให้แก่คุณลินดา
ด้วย”

“อ้าว แล้วจะได้ประโยชน์อะไร
จากผม ผมต้องรับผิดชอบการจ่ายใน
ของมนุษย์คนหนึ่งให้แก่คุณหญิงหรือ”
สมพันธ์แผดเสียงสนทนา

“ไม่ใช่อย่างนั้นอย่างไหนให้” วิตต์
ยัย “ยังมีกรจ่ายอื่น ๆ อีก จากกร
สืบสวนของเรา ปราบกฏว่าเจ้าของรถ
ยนต์เหล่านั้นหลายราย ถูกใช้เป็นเอาเงิน
ทำนองเดียวกับที่ จำเลยคนนั้นถูกมาแล้ว
จากมนุษย์คนหนึ่ง และมนุษย์คนนั้นชื่อ
นายสมพันธ์ คุณปฏิเสธ”

คุณพิทลิ่งลุกขึ้นยืนทันที.

ศาลที่เคารพผมระชดคันันการชัก
คันของทนายจำเลย นอกประเด็นไป
แล้ว เรากำลังพิจารณางถึงคดีฆาตกรรม
ไม่ใช่เรื่องเช่น ซึ่งบนอีกคดีหนึ่ง”

“ศาลเข้าใจ” ศาลตอบ อัยการ
“แต่คดีนี้พัวพันกันมาก คุณต้องเข้าใจ
แล้ว และศาลเห็นพ้องกับอัยการที่กล่าว
เมื่อสักครู่ว่าต้องมีการความชาวสาธาของ
คดี คำถามของทนายจำเลยจึงไม่ได้
นอกประเด็นอะไร และขอเตือนอัยการ
ว่าก่อนจะส่งพยานเข้ามาควร “ซักฟอก”
กันให้สาธาเสียก่อน • คุณสมพันธ์ตอบ
คำถามของทนายจำเลย”

“ผมต้องการทนายความเสียแล้ว”
สมพันธ์ร้องออกมา

“ตอบคำถามเสียก่อน” วิตต์เตือน
“ผมไม่ตอบ และไม่ต้องเป็นอัน
ขาด”

“คุณปฏิเสธไปไหมล่ะ?” ศาล
อินทาม พลังหนีไปทางอัยการเมื่อ
สมพันธ์เงยหน้าไป “อัยการ คุณก็เป็นผู้
มีสติปัญญาด้วย และเคยฟ้องร้อง
เรื่องกรที่หลัง หรือคดีเช่นนี้มามาก
คุณควรจะแจ้งให้ตำรวจ จัดการกับคดี
พิทลิ่งที่พยานคนนั้น อาจจะมีรางวัล
ไม่รู้จักดี”

“ครับ” อัยการรีบเสียงอ่อย ๆ

“คุณสมพันธ์ คุณทำงานนี้โดย
ว่ามีชอของคุณลินดาใช่ไหม”

“ผมไม่ตอบ” สมพันธ์ยืนกราน.

“และคุณลินดา ออกไปกินใน
ถนนในเวลากลางคืนก็ก เพื่อต้องการ
ให้ตำรวจไปไล่ไหม? ทั้งเพื่อให้มิดัก
ชัน แล้วคุณวันชัยระโก ได้ทนายควม
ของเขาทำการติดข้อขอประกันตัวออก
มา ทั้งเพื่อเช็คช่องทางให้มีการขึ้น
เอาเงินค่าชดชากกันขึ้นโดยฝีมือคุณ?”

“ผมไม่ตอบ” สมพันธ์อีกพันพุก

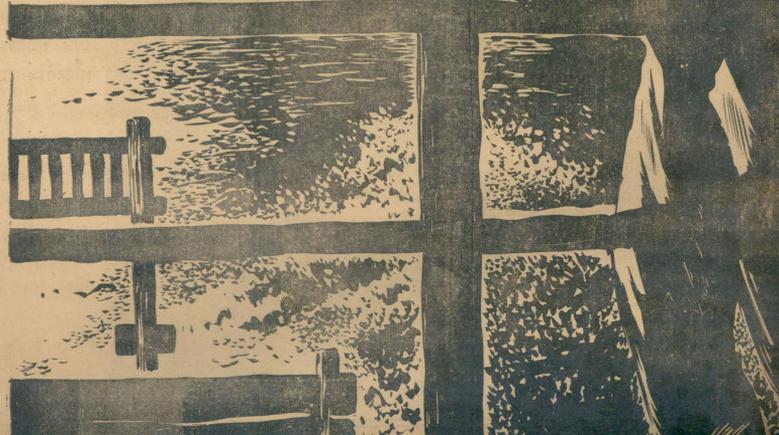
“คุณคิดที่ออกผู้หญิงอีกคนหนึ่ง
เพื่อเอามาสักงเป็นตัวแทนตัวแม่ของ
คุณลินดาใช่ไหม”

“คุณพิทลิ่ง” สมพันธ์ตะโกน “ผมไม่
การแล้วว ผมไม่รู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับผู้
หญิงคนที่คุณกล่าวถึงนั้น ดันหากมีผมทำ
งานร่วมกันต้องทั้งสองเท่านั้น...และเรา
จะร่วมมือกันคือเมื่อเหตุการณ์ทั้งการ
เท่านั้น...เอะ...ผมพูดอะไรออกไป...”

ภาพประกอบโดยนิมิต “แทน”

คุณชายไปซื้อบันทึก
อยู่ห่างไกล พระพระ
สำหรับจับทหาร ๆ
เพื่อไว้เจตโลสอน

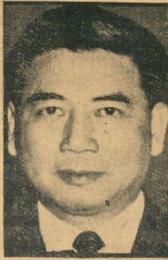
ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒ 11 ทีวี นิตยสาร...ภาพ • บรรพต สิงควัฒน์...พากย์

พระยาศรีสุทนต์

๙๙. ทหารญวน ข่มขืนหญิงชาวบ้าน พลตระเวนไทยจะจับกุมก็ไม่ได้ กรมการเมืองก็ไม่ทราบจะทำอย่างไร.

๙๙. เมืองจันทบุรี ตกอยู่ในอำนาจของฝรั่งเศส สุดแต่จะข่มเหงคะเนงร้ายได้ทุกประการ ชาวไทยพากันอพยพหนีและอดทน.

โงกินท์เดียม.

ประธานาธิบดีเวียดนาม.

ในประวัติศาสตร์ของประเทศเวียดนาม หากจะมีการจารึกชื่อของบุคคลสำคัญซึ่งคนหนึ่งไว้เป็นที่ยกย่องเชิดชู ในฐานะเสรีชนผู้รักชาติบ้านเมือง ยอมอุทิศเลือดเนื้อเพื่อให้มันมา ซึ่งเสรีภาพของชาติแล้ว. โงกินท์เดียม ประธานาธิบดีแห่งเวียดนาม คงได้รับเกียรติอันน่ายกย่องเต็มภาคภูมิ.

โงกินท์เดียมเกิดเมื่อวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๙ ณ เมืองเว้ เป็นบุตรคนที่ ๓ ในจำนวนพี่น้อง ๕ คน ของโงดินห์หัท ซวีตในฮาร์วีอิชอง โงกินท์เดียม ครั้งแรกมีเข็มนุ่งไปในทางศาสนา ถึงแก่ขออุทิศตนบวชเป็นพระในศาสนาโรมันคาทอลิก แต่ต่อมาภายหลังได้เปลี่ยนความตั้งใจหันมาศึกษาวิชาการปกครองจนกระทั่งสำเร็จจากวิทยาลัยการปกครองที่ฮานอย เมื่อมีอายุได้ ๒๐ ปีบริบูรณ์.

จนกระทั่งโงกินท์เดียมพบวิธีของเขาสู่การรับราชการ เจริญก้าวหน้าขึ้นมา จากหัวหน้าเขตรปกครองลูกเป็น ๒๒๕ แห่ง มาสู่ตำแหน่งข้าหลวงตรวจการ ประจำศาลาในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยร่วมสาธารณรัฐฝรั่งเศส ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ แต่ได้ลาออกก่อนหน้านั้น.

อุดมคติในทางการเมืองของโงกินท์เดียม ได้แปรเปลี่ยนจากการสนับสนุนร่วมมีอิทธิพลฝรั่งเศส มาสู่การต่อต้านเรียกร้องอิสรภาพให้แก่ชาติบ้านเมืองในเวลาต่อมา. ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘

เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามที่ของโซนิมินท์เรืองอำนาจขึ้น ได้ทำการโหมคั้วพรรคชาตินิยมของโงกินท์เดียมจนเขาถูกขับและถูกเกลียดชังต่อให้ร่วมการต่อสู้ชาติด้วย แต่โงกินท์เดียมปฏิเสธ.

บุคบาทที่สำคัญยิ่ง ของโงกินท์เดียมเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๖ เมื่อเขาเดินทางออกนอกประเทศ ไปยุโรปและอเมริกา เพื่อหาเสียงสนับสนุน ในการเรียกร้องอิสรภาพของประเทศเวียดนามจากฝรั่งเศส. แต่เมื่อทุกฝ่ายยังไม่เห็นด้วย โงกินท์เดียมจึงเดินทางไปพำนักอยู่อย่างเงียบๆ ที่วิกแห่งหนึ่งในเบลเยียม คราวนั้นเมื่อฝรั่งเศส เริ่มยื่นข้อพิพาทแก่ขบวนการต่อสู้ของโซนิมินท์. โงกินท์เดียมจึงได้เดินทางกลับเวียดนาม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ทวีตเรียกร้องตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตามคำเรียกร้องของฝรั่งเศส เพื่อบรรเทาประชาชนชาติที่อาศัยคอมมิวนิสต์ โซนิมินท์ และเพื่อแสวงหาเสรีภาพอันแท้จริงให้แก่ชาติ ซึ่งฝรั่งเศสสัญญาว่า รมยอมให้เป็นการแลกเปลี่ยน.

อย่างไรก็ตาม. ปรากฏว่าความหวังของโงกินท์เดียมเป็นหมัน เพราะฝรั่งเศสซึ่งอาศัยฐานะมรดกกับโงกินท์เดียมก่อน. กระทั่งกลางเวลาสงครามลงวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ โงกินท์เดียม จึงได้ตั้งรัฐบาลชุดแรกของเขานั่นเอง ที่มณฑลจางไฮอันฮึงเหนือที่จังหวัดไฮฟองของชาติ. ตัวเขาเข้าร่วมมีสนับสนุนอย่างใกล้ชิดของอเมริกา ทั้งทหาร-เศรษฐกิจ. ฐานะของรัฐบาลเวียดนามภายใต้การนำของโงกินท์เดียม จึงรอดพ้นจากคามมีอดมอดตายอันน่าเจ็บแสบได้ในเวลาอันใกล้.

แม้จะได้รับการสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่ของหลัง. โงกินท์เดียมก็ยังคงต้องวิฤตกลางทางการเมืองอย่างน่าเวร. โดยเฉพาะทางพรรคการเมืองซึ่งกำลังคานๆ ที่มีเขาโคสนัยสนับสนุนอยู่หลัง และจากพวกขบวนการขบวนการ.

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เวียดนามเปลี่ยนแปลงการปกครอง เป็นแบบสาธารณรัฐ (อ่านต่อหน้า ๔๔)

๖.

มุสโซลินี กับ รัฐประหารฟาสซิสต์

ระหว่างที่พวกฟาสซิสต์ก่อรัฐประหารขึ้นในประเทศอิตาลีเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๒๒ ข้าพเจ้ามิใช่คนที่ได้รู้จักกับอิตาลี แชนท์วอลล์ นักประพันธ์เรื่องนามแห่งอังกฤษผู้ใดจะคิดว่าคิดเกินตัว

ยิว. แชนท์วอลล์เป็นผู้ที่ยึดมั่นในหลักประชาธิปไตยและทัศนะทางเสรีนิยมทั้งในการแต่งหนังสือและในการดำเนินชีวิต. เขาเป็นสมาชิกสำคัญคนหนึ่งของสมาคมพิทักษ์ประชาธิปไตยในประเทศอังกฤษ. แชนท์วอลล์เคยเยือนประเทศอิตาลีในขณะที่เกิดรัฐประหารฟาสซิสต์พอดี. หลังจากการรถไฟที่สถานีเมืองฟลอเรนซ์ แชนท์วอลล์ถูกพวกฟาสซิสต์เช็ดตัวคุมขังในเขาคูคุมตัวไว้ แล้วขบวนการฟาสซิสต์ประจำตัว. โดยที่แชนท์วอลล์เป็นผู้ซึ่งจัดการให้อาณาเขตวอใหญ่ และทำการเข้าคุกที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย. เขาจึงไม่พอใจการกระทำของพวกฟาสซิสต์เป็นอย่างยิ่ง. ในทัศนะของเขาเห็นว่า ความวุ่นวายที่เมื่ออำนาจควบคุมสถานีรถไฟ ก็คิดว่าจะหรือไม่ก็ทหาร. ก็แล้วพวกฟาสซิสต์เหล่านี้เป็นอะไร? เป็นเพียงสมาชิกกึ่งกึ่งการเมืองอะไรกันหนึ่งซึ่งไม่มีสิทธิใดๆ ที่จะเข้ายึดสถานีรถไฟ แล้วเก็บขบวนการฟาสซิสต์ประจำตัวของใครก็ตามที่ไม่เลือกหน้า. จากสถานีรถไฟ อัสตราเอล แชนท์วอลล์ได้ถูกนำตัวไปยังกองบัญชาการฟาสซิสต์ประจำเมืองฟลอเรนซ์ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำอาร์โน ในตัวที่ตั้งเคยเป็นที่ทำการของสหพันธ์กรรมกรกลุ่มไอโธรและอิตาลี. สหพันธ์แห่งนี้ขึ้นองค์การของสหภาพแรงงานฝ่ายสังคมนิยมซึ่งถูกพวกฟาสซิสต์บุกเข้ายึดแล้วยุบเลิก. ณ ที่กองบัญชาการฟาสซิสต์ที่กล่าวมาแล้ว อัสตราเอล แชนท์วอลล์ได้เสียดูกับทมิญนี ผู้บัญชาการเหล่าเสด็จประจำเมืองฟลอเรนซ์. ทมิญนี โหดนไปคามข้าพเจ้าไปเยือนถ้ำม ข้าพเจ้ารู้สึกทึ่งพิงและยินดีที่ได้ไปปรากฏตัวต่อหน้าอัสตราเอล แชนท์วอลล์ซึ่งเคยปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง ในฐานะสมาชิกพิทักษ์ประชาธิปไตยแห่งประเทศอังกฤษ. แต่ทว่ากับนักถั่งจะได้รับการที่ทางการรัฐประหารของอิตาลีการเมืองกันหนึ่งซึ่งมิได้มีลักษณะประชาธิปไตยแม้สักเท่ากับริน.

อัสตราเอล แชนท์วอลล์มีการเกิดคาดมาก. เขาพ้นออกมาเป็นภามองถูกตั้งที่สุดท้ายเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิวัติได้แต่ไป และเรื่องเกี่ยวกับลัทธิฟาสซิสต์โดยเฉพะ. แต่ทัศนะของเขาช่างไม่ถูกต้องเสียเลย. ในหน้าของเขาแต่แรกด้วยข้อความที่กระจัดกระจายกันซึ่งมีอยู่บ้าง. ข้าพเจ้าพยายามหาหน้าที่ล้นแปลคำพูดของทั้งสองเป็นอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้. แต่ที่ ลัทธิอูว์วามีไม่ใช่ของเก่าที่จะให้บุคคลผู้มิใช่ฟาสซิสต์ เช่นทมิญนีเข้าใจที่ทัศนะของบุคคลที่เป็นนักประชาธิปไตยเช่นแชนท์วอลล์. ในที่สุดทมิญนีก็กอ่าวกับข้าพเจ้าว่า "ผมไม่เข้าใจภาษาอังกฤษเลย. และก็ไม่คิดว่าผมจะแปลถ้อยคำของสภาพหุนิยมอังกฤษผู้ถูกตอกท่อยกระหรงคววม. แต่ก็น่าเห็นใจเพราะองักฤษมันเป็นภาษาของพวกนักปฏิวัติชอบ. แทนจะกล่าวได้ว่า แม้แต่พวกอสังคมนิยมมันก็พลอยเป็นเสรีนิยมไปด้วย. จะอย่างไรก็ตาม คุณจงหาตัว

ดิช จิบดา จิบตเชสกี

มุสโซลินีไม่มีรูปลักษณะ
ของชาวโรมันที่กำเริบ
เขาเป็นคนสมัยใหม่แห่งยุคก้าวหน้า
เกมการเมืองซึ่ง เขา ใจ
พีย่อมเหมาะ ใหม่ เสมอ

สุภาพบุรุษผู้ไม่กับคุณ. แล้วพูด
หาว่านถ้อย ให้เขาลืมข้อข้อง
หมองใจเสีย” ข้าพเจ้าจึงออกจาก
กองบัญชาการเหล่าขีดคำ พร้อมกับ
อัคราเอล แซงก์วิล แล้วก็ตามไปส่ง
เขาถึงที่พัก ณ โรงแรมใหญ่แห่งหนึ่งใน
เมืองฟลอเรนซ์. ที่โรงแรม เราทั้งสอง
ได้สนทนากันหลายชั่วโมง ถึงเรื่องเกี่ยวกับ
มุสโซลินี สถานการณ์ทางการเมือง
และการรัฐประหาร ที่พวกฟาสซิสต์

จากชั้น เพื่อจะเข้าครองอำนาจสูงสุดใน
แผ่นดินอิตาลี.

ขณะนั้น เป็นวันแรก ๆ ที่
พวกฟาสซิสต์ขีดคำได้ถูกขังเพื่อขัง
อำนาจ. กระแสเหตุการณ์มีทิศทางว่า
กำลังผันแปรไปในทางที่ไม่เป็นคุณแก่
ฝ่ายรัฐบาล. เวลานั้นอัคราเอล แซงก์
วิลยังไม่เชื่อ ว่าได้เกิดการปฏิวัติขึ้นใน
อิตาลีอย่างจริงจังแล้ว. เขาปรารถน

ข้าพเจ้าว่า “ที่กรุงปารีสเมื่อ ค.ศ.
๑๙๔๑ นั้น การปฏิวัติทำได้มีอยู่เฉพาะ
ในวงความคิดเท่านั้น. มันไปปรากฏ
ตัวอยู่ในถนนด้วย”. ข้อนี้ก็จริงอย่าง
แซงก์วิลว่า. ขณะนั้นเหตุการณ์ใน
เมืองฟลอเรนซ์อยู่ในสภาพปรกติ หาก
ได้มีเหตุวุ่นวาย แขนงก็เคยมีในกรุงวา
ติสสมัยปฏิวัติใหญ่ฝรั่งเศสในปี. ชาว
เมืองฟลอเรนซ์ ยังคงเดินทางไปตาม
ถนนด้วยอาการปรกติ มิได้ยืนคืบ
ว้ายอะไร. ทุกคนยังคงมีสีหน้าแบบ
ขมขื่น. อันเป็นลักษณะเฉพาะของ
ชาวเมืองฟลอเรนซ์ มาแต่ไหนแต่ไร.
ข้าพเจ้าได้กล่าวเตือนแซงก์วิลให้ระลึ
กในวันทีศัทธิศกษีได้ถูกการรัฐประหาร
ขึ้นในกรุงเปโตรกราด นก. หลวงรัฐ
เซียเมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๗ นั้น สภาพ
การณ์ในนครนั้นเกินปรกติ เช่นเดียวกับ
ก็มีมีชาวกรุงเปโตรกราดนั้นขมขื่นที่รู้ว่า
ได้เกิดการรัฐประหารกันขึ้นแล้ว ทั้งงาน
โรงละคร โรงภาพยนตร์ ภัตตาคาร
และร้านสุรกาแฟ ต่างคงยึดตาม
ปรกติ. แล้วข้าพเจ้าก็กล่าวข้อสังเกต
แก่อัคราเอล แซงก์วิลว่า รัฐประหาร
ของเชอวิค ได้ถูกตีขึ้นหลายวันมาแล้ว.

ระยะเวลาที่ล่วงไปหลายวันนี้ ก็ทำให้
ให้เทคนิคแห่งรัฐประหารก้าวหน้าออก
ไปมิใช่น้อย.

อัคราเอล แซงก์วิลแย้งข้าพเจ้า
ว่า “การปฏิวัติของมุสโซลินีมันไม่ใช่
การปฏิวัติ มันเป็นยุทธกรรมหัวเรา
คี่ๆนี่เอง”. แซงก์วิลก็ขู่เกี่ยวกับนัก
ประชาธิปไตยอีกาเลินส่วนมากยังคง
เชื่อว่ากษัตริย์กับมุสโซลินีได้ตกลงกัน
มาก่อนอย่างเฉียบๆ. เขายังพากันคิด

ว่า การลุกขึ้นของพวกฟาสซิสต์เป็น
เพียงละครฉากหนึ่ง ซึ่งก็ให้มันขึ้น
เพื่อพรางกลวิธีบางอย่างของฝ่ายราชา
ธิปไตยเท่านั้นเอง. ทัศนะของอัคราเอล
แซงก์วิลแม้จะไม่ถูกต้อง ก็ยังเห็นใจ
อยู่มาก. มันเป็นที่กระตือรือร้นอยู่ว่า
เหตุการณ์ในอิตาลีระบอบนี้ เป็นผล
จากเกมการเมือง ซึ่งมีเล่ห์เหลี่ยมและ
การคำนวณเป็นอันร้ายสำคัญ. ในสาย
ตาของแซงก์วิล มุสโซลินีเป็นนักการ
เมืองเจ้าเล่ห์มากกว่าจะเป็นนักรัฐประ
หาร. ความผิดก็เช่นเมื่ออยู่แพร่หลาย
มากในยุโรปสมัยนี้หรือแม้ในสมัยนั้น.

ในขณะข้าพเจ้ากำลังขำขันได้ถูก
ตั้ง จำเป็นจะต้องพิจารณาที่คำสั่งกึ่ง
นำใจอันเป็นอุกขา. ไม่มีกษัตริย์
อุปาทานที่ว่า เมื่อชาวโรมันสมัยโบ
ราณนิยมละครแล้ว ลูซอหลาน
ว่านเควริชเองเขาก็จะถือผลของทนายใจ
เป็นเรื่องจริงจัง. ฮอร์โยเป็นเรื่องราวละคร
ข้าพเจ้าได้บอกแก่อัคราเอล แซงก์วิล
ว่า มุสโซลินีไม่มีลักษณะของชาวโร
มันที่กำเริบแต่อย่าง. เขาเป็นคนสมัย
ใหม่เช่นเดียวกับ (อ่านต่อหน้า ๔๑)

ตจจากหน้า ๔

แต่ไว้เปลี่ยนทัศนคติคือค่อยๆ เปลี่ยนไปให้ละเล็กละน้อยเป็นความร่ม งามของ โรงเรียน อาศุนย์ เสมอมาที่จะใช้ วิชาสุขที่ปลูกในประเทศให้มากที่สุดจึงได้พยายามทดลองค้นคว้าเพื่อปรับปรุงคุณภาพในอาศุนย์ คณะครู การวิจัยในต่างประเทศมาผสมกับวิชาไทยจึงจะมีสิ่งที่จำเป็นอยู่ในขณะนี้ ส่วนการที่วิ่งเคาะรั้วขึ้นใน การนี้อาจต่างประเทกันเป็นกรกล่าวได้ว่าอาศุนย์โดยไม่ได้ถึงถึงความดีของผู้อื่น เห็นว่าไม่สมควร

ซึ่ง การหาวิชาไทย ไปต่างประเทศ นานๆ ครั้ง เป็นบุคคลซึ่งในขณะปัจจุบันนี้ ก็คือ วรวิมลส่งเสริมในอาศุนย์โดยแท้ และขอ อธิบายให้รับจักสังสรรษา ทำการหาวิชาไทยไปต่างประเทศโดยผู้เดียว ย่อมแสดงให้เห็นว่าบรรดาผู้รับมอบหมายหรือของให้ความจำเป็นที่จะส่งวิชาไทยเหล่านี้ ไปรับมาต่างประเทศ และเรียนที่วิชาไทยไปต่างประเทศได้ร่ำ ละเอียด จึงเป็นผลให้ผู้รับมาคน หรือผู้ใดก็ตาม วิชาไทยเข้าไปไม่ถูกต้องกัน ต้องรับผิดชอบกัน เพราะเป็นเรื่องราว ผู้มีกับบริษัทส่งเสริมในอาศุนย์ โดยต่างเห็นแก่ประโยชน์ให้แก่กัน วิชาไทยของจริงคือวิชา จากผู้มีความหา ประการของกรมสรรพสามิต และที่ผู้รับเป็น หนึ่งชาวใหม่ ในรุ่นที่มิใช่ครูคน เป็นผู้รับใน อนาคต ซึ่งมาราติว่าโรงเรียนอาศุนย์ขึ้น ศึกษาศึกษาในชาติไทยที่ผู้ปกครอง เพื่อนำไป ใช้ออกแสดงวิชาไว้ ทางไปโดยที่โรงเรียนอาศุนย์แห่งใหม่ดังนี้ ถ้าผู้ไปใช้ในอาศุนย์แล้ว วิชาที่รับมาใหม่ไว้ หรือบ้างที่โรงเรียนอาศุนย์ จะไปใช้ประโยชน์ นอกเหนือจากการสอน วิชาแสดงจากวิชาไว้แล้ว ย่อมจะเป็นปัญหาอัน ต่างหาก อันไม่เกี่ยวกับภารกิจของโรงเรียน อาศุนย์

โรงเรียนอาศุนย์ถือโดยลบล้างใหม่ให้ทราบ ด้วยว่า วิชาโดยลบล้างนี้ของจากวิชาใหม่หา ได้คิดต่างที่นาเอพิฐุชาโลกกว่านี้ เพราะราคา วิชาลบล้างนี้กรมสรรพสามิตได้ประกาศให้รับใช้ ในราชการระหว่าง ๑๐-๒๕ สตางค์ ที่หนึ่งถึงไป ครัวมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ตามหลักฐานที่ปรากฏในระยะเวลาหลายปีนั้นแล้ว ทำให้มีการ ใช้อันโดยลบล้างแล้วประมาณ ๒๕ สตางค์ ๑๕-๑๐ สตางค์เสมอมาจนทุกวันนี้

ขอไว้โปรดสังเกตซึ่งเรื่องในหนังสือนี้ 1- สมัยคดี ที่ผู้สอนเข้าใจอันถูกต้องของประชา ชนด้วยจะเป็นความสุข

ขอได้รู้ความเคารพ
นายสังข์เวียน คณะสัมพะ
ผู้อำนวยการอาศุนย์

เรื่องอย่างนั้นต่างจิต
ต่างใจครับ.
เรียนท่านบรรณาธิการหนังสือพิมพ์
"ไท-สัพเพท" ที่นั่นถือ

ผมเป็นคนโหดคนหนึ่ง คิดตามอ่านหนังสือ "ไท-สัพเพท" เป็นประจำ (มีใจขออ่าน, ฉ้าน

รุกรบมจ

ข ๑ ๖

การรบมจ

พิลึกพิลั่นละครบ! "รุกรบมจการเมือง" ฟังฟังดูก็กระเจิง พิลึก การเมืองอะไรโรมาก็อื้อสฬกันอย่างแล้ว ความล้มชอกการเมืองแปลกแปลกบ้าง ให้มันสมมุติสมมุติประชาธิปไตย (จอมพล) แปลก (พิบูลสงคราม) เสียบ้างซิว่า แต่ทว่า, หมอขอบอกให้ทราบเสียก่อนว่า "รุกรบมจการเมือง" เรื่องต่อไปนี้เป็นเรื่องสมมุติขึ้น อย่าไปถือว่าเป็นเรื่องจริงจิงอะไรเข้าดี เพราะของมันสมมุติกัน ได้มันก็ถือ สมมุติกันอยู่วันยังคืนนะ แหะ!

ที่ผมจะเขียน "รุกรบมจการเมือง" ขึ้นนี้ มีปฐมเหตุมาจากแอบไปเห็นหน้า ปก "ไท-สัพเพท" ฉบับนี้เข้าก่อนในขณะที่เขากำลังจะถ่ายทำบล็อก ใครก็ตามที่เถอะที่เป็นเจ้าของความคิด ประคิบฐหน้าปกฉบับนี้มี โยเดียนนำคิดเขาทำเป็นรูปปกปิดปะคือกันผู้พิลึก ตัดเอารูปทำเนียบของจอมพล. พิบูลสงครามที่สามพรมนครปฐมตามที่ปรากฏใน "วิวัฒนาการปกหน้า" ว่าสันค่ออ สว่างเข้าไปถั่ง หนึ่งล้านแปดแสนหก

เศษชาติคือ แล้วก็คิดเอารูปนายคอง อภิวงษ์ที่หัวหน้าพรรค ประชาธิปัตย์ก็เอลงเก่าเอลงเก่าของจอมพล. มาคิดไว้ด้วย แต่ที่พิลึกพิลั่นก็อยู่ที่การรุกรบมจ ผมเอง ก็ไม่ทราบว่าเป็นรุกรบมจอะไรแต่เป็นรุกรบมจแล้วสามพรม นคร หรือ หรือเป็นรุกรบมจบ้านชวยคิด เล่ม หรือรุกรบมจบ้านนครนายกผมก็ ไม่ทราบอีกนั่นแหละ แต่ในรุกรบมจนั้นนะสิ พินิจพิศดูอย่างผิวเผินแล้วรู้สึก ว่าไปดี ผมจึงคิดได้ว่า อ้อ! โอ้! เขาเขวช

แอบดูตามรุกรบมจแน่ๆ เพราะเหตุนี้เอง. พุดถึงรุกรบมจแล้วทำไมให้คิดให้จับไม่ปลิด ภาวะไรต่ออะไรไปก็เอาไปรุกรบมจนั้น สมมุติจะ...สมมุติบ้างอันนี้ขอของเอา ไปอ้อต้อง รุกรบมจอะไรหนึ่ง เราจะได้เห็นสิ่งต่างเดกันมา ที่นรุกรบมจนะสิมีให้เห็น เช่นรุกรบมจเข้าไปมี รุกรบมจพรรคการเมืองฝ่าย ผู้รักษาราชการในขณะ เขาถึงถึงอะไรไรกันอ้อ เราจะได้เห็นอะไร ไรนั้น เป็นคั้นว่าเขาก็กังประมัตกันคิด จะสนุกพิลึก ภาพที่ปรากฏกลายเป็นรูปร่างใหญ่จนมีถักถึงสี่แถวแล้วความกว้างขวาง ออ้งล้าพิลึกทีเดียว วางแผนการอันอยู่ในมนุษย์ ไปตามระเบียบ ประดาคนกลุ่มนี้ให้พอเห็นถึง ถึงพร้อมโรจนอันสมบูรณ์อันเป็นลักษณะเด่นชัด อันในลักษณะที่ทราบรูปร่างนั้นเอง.

ของทำเนียบก็ยกกันส่งค่อส่ง กงระ กรรัฐกรวัช เรอรัเรอเอา ไปตามเรื่อง เลี้ยงข้างในก็เรลค่อออกมาตาม รุกรบมจแล้ว "หยั่งใจได้ไม่ ทั้งใคร คนหนึ่ง ซึ่งเสมอกว่า รัก-รัก-รัก เท่า" อะไร ทำนองนี้ คิดก็คิดแล้วภาพตามรุกรบมจ แฉนเป็นภาพที่เรลค่อว่า "ชีวิตนี้" ก็เกี่ยว ระหุกก็อ้ออย่างถั่งถึงในทีเมื่อก ฝอยนอกรุกรบมจเป็นแน่นอน.

เอาละครับ! โทนโทนก็ระมอง ตามรุกรบมจแท้ให้สัพเพทแล้ว ล้ากัม ค่อถึงอันผมก็ระเถ่าให้ฟังเป็นรูปไป แค ละคร ล้วนเป็นรุกรบมจเมืองทั้งนั้น ก็คือ

๑. รุกรบมจสโมสรสภา พอมอง ลอดเข้าไปได้ (อ่านต่อหน้า ๓๖)

วิเศษ เบลีเยน

ไขหัวกัญญาคุณกลาม
มาถึงตำบลยอนัน
วิชานีลาวามลูกท่านเศรษฐีภักดีคุณ

เรื่องสั้นที่ซ่อนอารมณ์แก่ทุกชีวิตชาวชนบทบนแผ่นดินไทย กว้างสำนวนอนมิมิเหมือน

ถึงแม้ว่าในทุ่งนาชายเมืองเหล่านี้ จะได้ตกเข้าไปอยู่ในเขตเทศบาลแล้วก็ตาม แต่พวกเขาได้แต่รับรู้ไว้เท่านั้นเองว่า หมู่บ้านของเขาได้เข้าไปอยู่ในเขตเทศบาลแล้ว หลังจากจากฝ่ายตัดและหรือฝ่ายข้าง หลังคาจากฝ่ายของบ้านช่องที่อยู่อาศัย ก็ยังคงพะยะพะยาดคัวอยู่ไปมา ในเมื่อต้องพายุฝนที่ทาสมาอยู่เช่นนั้น โรงควายที่เก่าแก่ทางด้านหลังจาก กลายเป็นสี่ขาหรือเตา ก็ยังยืนชบเซาของมันกว่าแดดกว่าฝนอยู่เช่นเคย แม้ว่าในบางครั้งหรือบางวันมันจะต้องต้อนรับอาคันตุกะผู้เข้าไปเปิดป้อนไฮโดรเจนกันเป็นครั้งคราวหรือทุก ๆ วันก็ตาม.

ในแถวเขา ๆ ควายที่ไม่เคยได้ทำงานมา ๓-๔ ฤดูมาแล้วก็จะพากันเดินออกจากโรงโดยมากมันเป็นควายแก่ๆ และมักคิด เขาไม่ยอมขายมันไปก็เพราะว่ากลัวคนซื้อจะซื้อมันไปกิน คนเหล่านี้กลัวบปคองแต่ขายลูกมันไปเท่านั้นลูกอายุ ๓-๔ ปีก็ขายไป ๒๐๐-๔๐๐ บาท ขาขจนเหลือแต่แม่แล้วต่างก็ห่มคลุม เฝ้านักคอยเวลาดาขยที่นั่น นัยน์ตาของมันและและเท้าข้างจะสแลก คนพวกนี้เรียกหมู่บ้านที่เขายู่ว่า 'เกาะ' ทำให้เรารู้สึกว่าอาจมีคำของพวกทะเลมาไว้ และบางทีก็เห็นจริงเห็นจวงมันเหมือนเกาะจริงๆ ในเวลาที่เห็นเออขึ้นมาในท้องนา พ่อเผ่าเพิ่งเป็นพี่ชายใหญ่ยังมีที่คืออยู่ พ่อเผ่าพูนยังมีอยู่กว่า ๓ งานส่วนพี่น้องคนกลางของแกได้ที่คือ ๓ งานกว่าเท่า ๆ กัน ได้ขายที่ดินให้แก่บ้านใหญ่ขึ้นไป ได้เงินมาอีกสามหมื่น แยกปักที่ดินไว้ขายได้เงินมาหลายหลายพาดำเป็นพี่น้องมาตีบลงทันที ได้เงินมาอีกไม่ไหว แต่เดือน พ่อเผ่าเพิ่งเป็นคนรู้สึกเสียแล้วตัวไปบิตขบ เพราะที่ดินมันกลายเป็นที่ ๆ มีราคาเกือบสามแสน เพิ่งแต่พ่อเผ่าเพิ่งตัดขายมันไปเพียง ๕๐ ตรางวาเท่านั้นแกก็ได้เงินมาแล้วสี่หมื่นบาท เพราะที่ดินของซิมมันคี่ สิ่งเหล่านี้ยังเพิ่มความเสียใจให้พ่อเผ่าพันหนขึ้นไปอีก.

พ่อเผ่าเพิ่งมีลูกถึง ๕ คน ปลุกบันหลังเล็กหลังน้อยอยู่ไม่ที่ดินของแก เมื่อแกขายที่ดินได้เงินมาถึง ๕ หมื่น แยกกันจกลูกของแกไปคนละ ๒ หมื่น ลูก ๆ เหล่านี้ล้วนแต่มีครอบครัวแล้วก็ซื้อของหรือของให้ลูกให้เมียของตัว พอนานมา พี่น้อยของของเหล่านี้ก็นำไปคืนเจ้าหมด ทั้งในคืนเจ้าก็จกลูกพี่ลูกน้องของเขาเองจกเขาไปบ้าง แอบอดในเวลาเมื่อคนบึง ในที่สุดก็หันหน้าต่อไรกันไปอย่างเก่า ลูกของแกทุกคนอันหนึ่งคือไม่ออก พ่อเผ่าพูนคนเดียวเท่านั้นที่อ่านตัวเลขได้ แก่แต่สี่พันห้าหมื่นหมอกก็เพราะเพื่อความสะดวกในการซื้อ

หอยเขี้ยว หรือเล่นเลขทั่วกับเขาเท่านั้น เมื่อผู้ขายขายบ้านหรือซื้อไม่ออก เด็ก ๆ ก็ไม่ถูกบังคับให้ไปโรงเรียน กลายเป็นเด็กลูกใจอยู่ทางบ้าน มีความสามารถ แต่ในการกลัดเลาะไม่มอ้อย และเก็บของตกได้จากบ้านใหญ่ ๆ โต ๆ อยู่เสมอ เผ่าพูนเห็นเผ่าเพิ่งขายที่ดินได้แก่ก็ขายบ้างเหมือนกัน ดัดขายไปร้อยกว่าตรางวาโดยวิธีใหม่ได้เงินมา ก็ปลุกบันขั้น และซื้อวิทยุ คนเคยมากกว่าแกซื้อวิทยุหอยอะไร.

"นี่หอยอะไรไม่? ที่กลัดเลาะก็ไม่มีเงินเอาไปมีหอยจะได้มาตามมันเป็นหอยอะไร."

"นี่หอยอะไรใหม่ล่ะ?" หลานชายของเผ่าถาม.

"นี่หอยอะไรใหม่ล่ะ? บางทีก็ซื้อหอย หรือกลาดแล้วมดก็ เพลกกลาดก็ไม่เอาขอมันแล้วไม่มีอะไรจะร้องอะไรควางบะอะไร ไม่ได้เรื่องได้ว."

ลูกหลานของพ่อเผ่าทั้งสองนั้นมีวิชาชีพพอเลี้ยงตัวได้ แก้วชาที่ภักคนถนถนก็คิดที่นานา แต่เมื่อ ๓-๔ ปีมาแล้วเพื่อนักเคยเข้าตวงทำงาน ให้แต่สภาพเป็นงานช่าง สิบขวบจกวางยาม เต็มไปทั่วสี่สี่ตัด สิบขวบจกวางยามเต็มไปทั่วขุมเล็กขุมน้อยไปเสีย วกไม่จรจนกินถึงกินแก้ว ฝูงคนลไปหมก. กิ่งนี้ลูกหลานของแกทั้งหมดเข้าอีกอาชีพสารพัดหอยช่าง ช่างไม้ก็มี

ลูกมือเขากี่ที่สุดในประเภท โสภณและแยกตาม งานช่าง ไม่มีมีทั้งงานกินกับแหละสุดมันเขาไป ลางมันเขาไป ลูกคนใหญ่โตมีก็ออกเที่ยวขายข้าวสกลขาย ลูกคนรองเป็นช่างไม้ช่างกินและขี้แถมช่วยพ่อชกขี้มัน เข็กรเครื่องฮาหอยก็ได้ใส่จากอีกกับ ลูกคนที่หมักฐานที่สุดก็ถือเป็นคนขาย ที่เรียกลูกสำคัญแล้วขี้แถมพามีของเขาไปเป็นกรรมกร กว้ออีกคนที่งานนี้เป็นงานที่ไม่แน่นอนเขาก็ไม่ทำก็เพียงครั้งเดือน งานของเขาอีกไม่เสียแถม โดยทันทีสร้างเป็นบ้านเล็กของคนชกกลางเขาจกชอชอทำงานอื่นก็ถูกใจไปหาไม่ก็ใคร่รอกระเวรหาเงินเองแถมเสีย แต่เขาชอหากินแถมเสียล่าก็ออกในเวลากลางคืน.

เข้านวันหนึ่งท่านผู้ได้เดินออกมาจากบ้าน เป็นการเดินออกตรวจครบบริเวณหน้าบ้าน สุดอากาศร้อน ท่านอย่างเข้ามาในหมู่เด็ก ๆ ที่กำลังเล่นกันอยู่ ท่านได้จับศีรษะเด็กคนหนึ่งเป็นเด็กผู้หญิงอายุราว ๑๒ ปีเป็นอย่างมาก แต่ตัวสกลปรกมอมแมม-ท่านถามว่า.

"หนูไปโรงเรียนหรือเปล่า? .." แทนที่เธอตอบ. เด็กคนนั้นกลับนิ่งเงียบ.

"ออกหอยซื้อหอย - ออกทำงานว่าครูเขาว่าอะไร? .." ผู้ชายไม่ออก. "ครูเขาว่าฉันไม่ไปเรียนแล้วสิ"

โดย.....รุ่ง ชำเพชร

แต่... คุยไม้ก็คุยอยู่อย่าง - แล้วจะว่า
มันใจอย่างไร?

ว่านายผู้หนึ่งจะไปซื้อครู แล้ว
ก็ศึกษาทวนอยู่ว่าเมื่อ ท่านมาปลูกย่าน
ไม้หลายไปบ้างหรือเปล่า? ท่านได้หิน
ไปฉาบเด็กอีกคนหนึ่ง เช่นเด็กผู้ชาย
อายุราว ๘ ขวบ.

นั่น? ไปโรงเรียนบ้างหรือ
เปล่า? ท่านถาม.

“เปล่าซื้อครู อ้ายคนนั้นลูกเจ้าจึง
น้องสม.เอง มันชื่ออ้ายแอ็กครวย! ก็มัน
จะไปโรงเรียนในเมื่อรุ่งทาง. ภรรยา
ชากไปโรงเรียนทุกวัน พอกันไม่ซื้อให้
สักก็ เมื่อมันไปพลางเร่งงั้นขึ้นมา
บอกว่าเจ้าก็อ่านไม่ออกทำไปไม่เห็นอก

ขาย ก็เป็นความจริงของเขาหรอกครับ! อีกไม้ก็ว่าแล้วก็ขายกันหมดเรา
เราเอาเวลาที่ไหนคอยบุญญาบริวารมิของลูกเรา - นั่นอีกคนหนึ่งครับ” เขาก็มือไป
ที่เคี้ยวชากอีกคนหนึ่ง นั่นก็... ลือฟือไปโรงเรียน แล้วจะไม่ให้เขาด้อย่าง
ไรไหว! ลูกของน้องชายของมณีอีกคนหนึ่ง เด็กเขาก็เขามันชื่อแอ็ก อ้ายนั้น
ยิ่งร้ายใหญ่ มือน้อยหรือครูบุญเกิดในสนามไม้ให้ปลูกกล้วย...”

“เขาว่าว่ามีมือสีกวางก็เพื่อนนักเรียน และไม่ได้ไปโรงเรียน
๔ เดือนเท่านั้นแหละครับ!”

“ระวังตัวนะ ใช้หัวกักตังใกล้บ้านเราเขามาทุกทีแล้ว!” คุณพระ
กฤษณะผู้ญาณกล่าวแล้ว ก็เดินเคยไป.

คำพูดของคุณพระ ก็ฟังไว้เพียงแค่นั้นทำให้ลูกหลานทว่านเคือ ของ
เข่าเพิ่งพอกันซัยคก็เสียเข็นวรวกเข็นเวร ทำให้คุณพระจึงผูกเข่นนี้ทำใน
ระทองระวงทิวในระง โขติวก และใช้หัวกะไรที่กักตังใกล้บ้านเราเข้ามาไม่
มีใครทักขวานออกเลย แล้วก็วิพากษ์วิจารณ์อยู่ไปมา.

“มันจะเหมือน ใช้ใหญ่ของเราไหม?” เข่าเพื่อถามขึ้น.

“อ้ายใช้ใหญ่ร่มนั่น - สั้นจนหัวคูโกรนหมก...” เข่าพ่นซัย
ไม้ทะพไปมา.

หมอนนอนเสื่อเหมือน ขาวบ้านด้วย ท้าวโรคของหล่อน ฉีกกับเมียเจ้าเวร

แม้ของดีที่คนนั้นยังไม่ทันจะพูด
อะไรก็ออกไป เวณนี้กาของเขาก็ดู
เรอะอย่าง. ยัยหยั้น,

“ก็ท่านดองก็ดูเถอะครวย? ระวังว่าเด็ก
ใจโง่อย่างไร?” เขาพูดอย่างนอนน้อม
“ก็ก็ลูกสมคนนั้นความผิดเห็นอื่ก็เห็น
จริง รุสมจะบอกให้อ้ายเด็กเถื่อนไม่ทัน
ลูกสมหรือก็ไปทันจริง ๆ นั่นครูชักรวย
บ้านสม ฝ่ายนั้นเพราะใคร? อีหุนทั้ง
นั้นไปเอามาให้สมทำผ้าได้ ก็กินได้

ภาพประกอบโดยฝีมือ 'พนม'

ถ้าหมอนเอาไปมา - ลูกของเราคงจะ
ไม่สำคัญอะไรต่ออะไร
เรื่องความตาย!
มันก็อ้ายแวนเคือเท่านั้น.

(อ่านต่อหน้า ๓๓)

ดวงชะตาของ

เตียบง ตริชัยพงษ์

สมุสสุพระเคราะห์ต่าง ๆ คิดตามนริยณ์ระบบจากปฏิทินโหราศาสตร์อินเดีย

๒๓ พ.ศ. ๒๔๕๒

พระเคราะห์	วัน	องศา	ลัปดา
อาทิตย์	ธนู	๗	๔๕
จันทร์	เมษ	๑๕	๓๑
อังคาร	มิถุน	๑๗	๓๑
พุธ	ธนู	๑๘	๕๓
พฤหัสบดี	กันย์	๑๘	๔๔
ศุกร์	มังกร	๒๓	๑๘
เสาร์	มิถุน	๒๓	๔๘
ราหู	พฤษภ	๑๓	๓๖
เกตุ	พิจิก	๑๓	๓๖
มันทิ	ตุลย์	๒๔	—
คูลิกะ	ตุลย์	๕	—
ลัคณา	ธนู	๓	—

๑๒ พ.ศ. ๒๔๕๕

วัน	องศา	ลัปดา
พิจิก	๒๗	๒๕
ตุลย์	๒	๒๕
มังกร	๒๒	๔๖
พิจิก	๗	๓๘
เมษ	๑๘	๔๑
มังกร	๕	๖
ตุลย์	๑	๓๘
มังกร	๒๐	๑๕
กรกฎ	๒๐	๑๕
กันย์	๒๐	—
กันย์	๒	—
กันย์	๒	—

สมุคตย์ สุภรเทศา เวลาเกิด ๑๖ ป ๘ เดือน ๒๑ วัน.

นายเตียบง ตริชัยพงษ์

ขณะ คบกับตั้งอยู่ใกล้รั้ววังโหราศาสตร์

มากรวมทั้งตัวข้าพเจ้าเองด้วย ได้มีผู้ทางโหราศาสตร์และโหราจารย์หลายท่านมาได้ถามข้าพเจ้า ในประเด็นสองประการคือ ๑. นายเตียบงมีชีวิตอยู่หรือตายเสียแล้วตามวันที่กล่าวใน น.ส.พ. ฉบับนั้น และ ๒. ถ้านายเตียบงตาย จะตายอย่างไร ธรรมดาหรือฉิบสรมตา.

การตอบปัญหาสองข้อนี้เป็นเรื่องง่ายเหลือเกิน ถ้าตอบกับผู้ไม่รู้อวิชาโหราศาสตร์เลย หรือรู้อย่างในชั้นสูงๆ ง่าย ๆ แต่ข้าพเจ้าเป็นการตอบระหว่างผู้รู้ต่อผู้รู้แล้ว เป็นปัญหาใหญ่มาก เพราะการทำนายการตายของบุคคลนั้นเป็นการยากยิ่ง และดูเหมือนจะเป็นปัญหาที่หนักที่สุด ในทัศนะของโหราศาสตร์ ข้าพเจ้าเองเพิ่งเริ่มเข้าใจในวิชานี้ และกำลังอยู่ในขั้นค้นคว้า จึงใคร่ขอพยากรณ์ให้ผู้ที่อยู่ในฐานะอันเกี่ยวข้องกับนายเตียบงเสียเสียแล้ว ข้าพเจ้าขอพยากรณ์ให้ไปอยู่ในทางที่ถูกตั้งตามมาตรฐานจริงๆ มิใช่ไปใช้ศาสตร์อันนี้ โดยเล่นๆ เทพเข้าไถ้อันใดของผู้ยิ่งใหญ่ในโลก.

ก่อนอื่นจะขอชี้แจงให้ท่านผู้สนใจทราบเสียก่อนว่า สมุสสุของกวางพระ

เนื่องจาก น.ส.พ. ไทรายวัน ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒๕ ก.ค. ๒๕๐๐ ได้ลงข่าวเกี่ยวกับนายเตียบง ตริชัยพงษ์พร้อมทั้งให้วันเกิดและดวงชะตาแก่นิตไว้ด้วย โดยการเปิดเผยของ ส.ส. ขวณ กิติศรีวรรณซึ่งแห่งนครพนม คงชะตาที่ได้นำลงนี้ ได้กระทำให้ความตื่นตื้นสนใจแก่บรรดานักโหราศาสตร์ทั่วไปเป็นอัน

ปัญหาทายหรืออยู่ของขุนพลแห่งอิสาน เป็นสิ่งสนใจในขณะนี้ ดวงชะตาระบุชัดว่าเตียบง ตริชัยพงษ์สูญเสียชีวิตแน่นอน แต่ทุกกิจกรรมทางใจแล้ว ซึ่งมีนรอนชีวิตเขาอย่างโหดเหี้ยมทารุณ

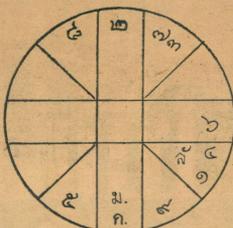
เคราะห์ และกายภาพเคราะห์ก็ยกมา
กล่าวไว้ ใช้คำนวณความขุมของอินทรีย์
ทั้งสี่ ส่วนการวางดวงกันานักก็ยก
แปลงใช้คำนวณดิถีกันชาติใหม่ ซึ่งข้าพ
เจ้าคิดเอง ฉะนั้นหากผิดพลาด
ประการใด ขอท่านผู้ทรงหลายโปรด
อภัยไว้ด้วย และพร้อมทั้งรพีรังษี
ซึกแย้งหากทุก ๆ ท่าน ด้วยความเขิน
ขรมเสมอ เนื่องจากมีเวลาน้อยข้าพ
เจ้าไม่สามารถที่จะค้นหาข้อเท็จจริงมา
แสดงให้ท่านได้เห็นโดยชัดเจน หาก
ทุก ๆ คนมีพระและซากงิ่งขอพูดอย่าง
สั้น ๆ ตามสะดวกตัวอย่างใน น.ส.พ.
ไทยวันนี้ก็พอได้.

เมื่อพูดถึงการตามหาให้ใคร่ครวญ
เสียก่อนว่า เจ้าชะตาฉันจะอายุสั้น
อายุปานกลาง หรืออายุยืน จากดวง
ชะตาตัวอย่างพอจะสรุปเอาได้ว่า อายุ
อยู่ในประเภทปานกลาง โดยอาศัย
หลักเกณฑ์ จากดวงชะตาที่มันคิดคือ
ไปนี้.

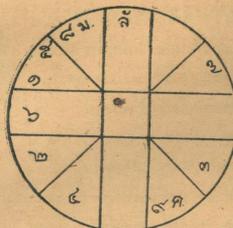
ดวงชะตา นาคเตียง ศิวินซ์

ชาตวันที ๒๓ ธันวาคม ๒๔๕๒

เวลา ๑๕.๓๐ น.

ดวงราศี

ดวงนวางค์

โดย "ตมอประจวบ"

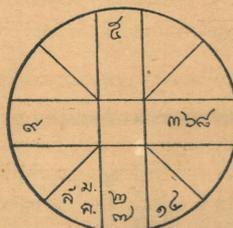
๑. เจ้าเรือนของกันานและอาทิตย์
โค่น่า พุทธิ เป็นคาว่าไม่เข้มแข็ง
ไพชะตา และถูกตั้งด้วย ขาปีเคราะห์
เสารี่และอังกคาร ดำหรับอังกคารมู
เล็งกันโค่น่าแห่งของนวางค์พอกี้ คือ
เล็งเกือบโค้งกันานกัน.

๒. เจ้าเรือนของกันานโค่น่า
คาร ร่วมมือเสารี่ ในภพวินาศกันานัน
และถูกตั้งด้วย พุทธิซึ่งเข้าเรือน
ของภพวินาศเอง และอังกคารไม่เข้ม
แข็ง.

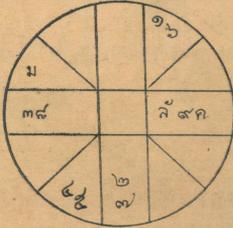
๓. โภษีวิชาชีวกกันและซาก
อื่น ๆ กล่าวกรกันในเรื่องกันานหรือ
กันานที่ถูกกระทบหาพิศกัด้วยขาปี
เคราะห์นั้นเป็นพระทวารโยคแต่ให้ โภษ
ทวารโยคด้วยขาปีเคราะห์ คือ มี
ขาปีเคราะห์ ราหู เสารี่ อังกคาร
ชนานันกันานเรียวกัน (อ่านต่อหน้า ๓๕)

บรรพชาวันที ๑๒ ธันวาคม ๒๔๕๔

เวลา ๒๔.๐๐ น.

ดวงราศี

ดวงนวางค์

โลกสยาม

ชกเพื่อชื่อเสียง หรือชื่อเสียง.

นี่แหละจะ
ปลุกปลอบใจ แชนป้อนโลก
ที่ โลกจะไม่ปรองกฏโลกด้วย.

ผมว่าบรรดาแฟนหนังสือหลาย
แปลดคำระคนกัน แล่งเงินไปตาม ๆ
กันขึ้นในเมืองมะเขตกักคุณ ๆ ว่า
เมื่อเรารู้เรื่องการค้ากับเพชรได้เกิด
ข่าวมวชขึ้นเมื่อเร่ออกมาว่า ไทกรี้ให้
โชน ถึงเพชรแซมเปียนฟลายเวทแห่ง
ภาคตะวันออก และรองแซมเปียน โลก
รุ่นฟลายเวทอิกขัย ๕ อันจนชิงค่า
แห่งนแซมเปียนโลกรุ่นกษัยฟลายเวทแกล
เปเชช แล่งอกรู้กันดีว่า ผู้กระทำความ
แห่งนี้อยู่ในเวลานั้นเกิดอันวามก
จริงนี้.

เป็นยังใจควับ ชาวโชนะขงมงกุฏ
แซมเปียนโลก ผมว่าเป็นข่าวใหญ่ยิ่ง
จริง ๆ สำหรับวงการมวยเมืองไทย แล
วงการมวยของโลกก็ว่าได้ เพราะการ
ชกชิงแชมป์โลกนั้นไม่ว่ารุ่นไหนเป็น
ต้องสำคัญกัน.

ผมเองก็ไม่ใช่อู้อยู่ชวยชวย ในวง
การหมัก ๆ มวย ๆ ะโโรคเงาหรือ
แต่ทว่ามีเจนาจริง ๆ ที่ระเห็นคนไทย
โค่น่ากันแห่งนแซมเปียนโลก เพราะ
เคยฝึกหัดมาสองครั้งแล้วเมื่อคราวทำ
เว็ญ ทรงกักรัน "ขวัญใจคนไทย"
อันชกชิง "มงกุฏ" แซมเปียนโลกรุ่น
แบนคัมเทกขัย ที่มี คาร์เวเธอร์ แห่ง
ออสเตรเลียและบริโรแมร์ โคจันเพ
ฝรังเศส ไม่แต่ผมเท่านั้นนะฝึกหัด
แม้คุณ ๆ ที่ขึ้นแฟนมวยก็ฝึกหัด
ไปตาม ๆ กันเพราะจำเว็ญ แพ้คาร์วั
เธอร์ และ โคจัน ทั้งสองครั้ง.

พอมีข่าวว่าโชน ก็เพชร (ซึ่งไม่
เป็นขวัญใจของคนไทย) ระขึ้นชิงค่า
แห่งนแซมเปียนโลกรุ่น ฟลายเวททำ
นั้นวงการมวยที่ผมฟ้าไปตาม ๆ กันละ
เกือบ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ไทรทอนช่าง
เป็นผู้ชักให้โชนโค่น่าไปฟลายกับแซม
เปียนโลกเปเชช เพราะยังมีอไม่เห็น
ทางมันแต่เท่ารู้แซม ที่ โชนะเอาชนะ

เปเชชไท่ ในกาการหาทำชิงค่าแห่ง
จากเปเชชในวงนี้.

ความนี้คิดของประจวบคนไหนที่สนใจ
ในกีฬาหมัก ๆ มวย ๆ ในกาที่ที่ขึ้นโค่น่า
ที่ชิง "มงกุฏ" โลกนี้เปเชชในครั้งนี้เป็นกาไม่
เหมาะสมอย่างอื่น ผมเองก็เห็นจริงด้วย ๆ
ที่ชกกาเห็นในโค่น่ากันแห่งน แซมเปียนโลก
แบนโระจนะ ที่ระเห็นว่าโชนยังไม่ควรที่จะ
มงกุฏโลกแรก กบเปเชชในครั้งนี้เพราะว่า
มันมีเหตุผลหลายประการก็คือ.

ก่อนนั้นผมชกก็เคยขึ้นว่าโชน ยังไม่
ได้เป็น "ขวัญใจคนไทย" เอาเวลาฝึก
ควมมีอกรู้จำใจชกชิงค่าแห่งนแซมเปียนโลก
กับมีอกรู้ คาร์เวเธอร์ และโรแมร์ โคจัน เพราะ
จำใจโชนเป็นขึ้น "ขวัญใจคนไทย" อย่าง
แท้จริง แต่โชนนั้นถึงเพียงแค่ชนะคะแนน
นิตคือระมีค่าเพราะคนโค่น่าโชน ยังไม่
ควรที่จะขึ้นเป็นแฟนมวยเมืองไทย อย่างที่
จริง.

ที่ผมว่าโชนยังไม่ควร ควนชิงค่า
แห่งนแซมเปียนโลกกับเปเชชน ผม
มีเหตุผลของผมคือ.

๑. โชนเพิ่งผ่านกาชก ครั้งลำ
คัญมา ๒-๓ ครั้งเท่านั้น โยชชะ
กัชชัย นภาพ ไทแซมเปียนฟลายเวท
ของเว็ทวิชาคานินมา แล้วก็ชนะระ
แนนแคนคึกนแห่งฟลิลิปปีส์ โค่น่า
แซมเปียนฟลายเวทแห่งภาคตะวันออก
และรากนนั้นเป็นเวลา ๖ เดือน จึงให้
มาโค่น่าชกขันมุ่น โยมาชกชิงค่า
แห่งนแซมเปียนแบนคัมเทก แห่งภาค
ตะวันออกโลกกษัย เล็ว เสดย์ โยชา
แห่งฟลิลิปปีส์ ผู้ครองค่าแห่งน ยนคิน
ฝ่าโระชาคานิน เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๖
กรกฎาคม ๒๕๐๐ และโชนก็เป็นฝ่าย
แพ้ระแนน เล็ว เสดย์ โยชาอย่างถิ
ลัวก็เก็ว. (อ่านต่อหน้า ๓๕)

นัดนี้การประชุมสภาหย่อมรชชาติขาดเผ็ดร้อนเหมือนน้กก่อนก่อน

‘ความเหิน’ ของที อีสราฮัวจีน ขึ้นมาทุกประกทก็บ่อยู่คนเดียว

การประชุมสภาญ่เทนราชวรว
นัดนี้ ครึ่งที่ ๒๕๐๐ (สวัญ) สุกที่
๒ คองเลือนประชุมมาเว็กว่าประกท
อีกวันหนึ่ง คือว่าโดยปกติแล้ว การ
ประชุมสภานัน ตามปกติของที่ประชุม
ให้ทำการประชุมกันในวันพฤหัส แต่
คราวนี้ ประธานสภา ได้สั่งให้เรียก
ประชุมสภาเป็นพิเศษในวันพุธ ที่ ๑๕
สิงหาคม เวลา ๑๓ น การเปลี่ยน
แปลงวันประชุมโดยกระทันหันนี้เอง
ได้ก่อให้เกิดเสียงครหาขึ้นต่างๆ นานา

จากสมาชิก บ้างก็ว่าประธานไม่ปฏิ
บัคักตามมติ. บ้างก็ว่าประธาน ใช้อำ
นาจเกินขอบเขต- โดยจับเอาเงิน
เอาประธานให้หมิ่นเป็นเจ้แทน.

ความวิกรการประชุมนี้ ซาก
รชชาติไปสัถกันบ่ คือว่าไม่คองเผ็ก
ร้อน หรือคว้นแวงอย่างนก่อน ๆ แม้
“ดาว” จะมาประชุมกันคยซุกคักกัน.
แต่ถ้าเผ็บ ค่างสงวนท่าทีเชิงกันบ่
คงปล่อยให้ “ดาวเหิน” ของที อีสรา
ฮัวจีน ขึ้นมาทุกประกทก็บ่อยู่คนเดียว

ข้าง “ดาวบ่อน้ำ” สมคักก สมญวณ
ทพัย แห่งราชบุรี และ “ดาวลูก”
ทพัย แห่งราชบุรี แห่ง เมืองแวนว่า
เห็นที่ระถูอ เสดจาริกพรรคเสวี่มันง
คคิลลาขเข้าเครื่องขมรมย์มันสิยให้มีใจ
รักพรรคกเหมือนฝูงในพรรคขันยังอย่า
ไปคักหน้าคักกันอย่างก่อนละกรรมัง

การประชุมวันึงจึงสงบคคอร่มบ่ ไม่
พูดว่าวัน คล้ายกับมลูกสมอแก็ค
แห่งอยู่ในปากพูดไม่คคละนัน **คำ**
ศรัย “ดาวบ่อน้ำ” สมคักก สมญวณ
ทพัย นั้นเกาะใบโพธิ์กระต่ายทำทำเป็น
น้กเหินนอังกคุดไปเลย. ขอให้รู้กัประ
มาณคนเล็ยงักก็ค่อจะก้าให้ที่ประชุม
เขาเร็บเรี่ยหนอเลย.

ภายหลังจากที่ “ดาวเหิน” ของ
ที อีสราฮัวจีน ลูกขันท้า “วักพัย”
เอาทับประธาน เว็นรับรองรายงานการ
ประชุมเป็นประจ่า ทุกครั้งกัการประชุม
มา ๓ นัดแล้ว. ส.ส. พี้ร์ บุนมาค
คนใหญ่ใจกว้าง แห่งสหพรณเมืองเส็ล

จากทะเลขึ้นบก

น้าย ก็ลุดขึ้นมาเกาะประธาน เขาอย่าง
น้อยขม้อยใจมิเส็ยแรง ทิวมสภาค่อย
กัหมา จะเปลี่ยนแปลงวันประชุม ก็ไม่
ยักกะบอกกันให้รู้ ว่าเปลี่ยนแปลงวัน
ประชุมกันด้วยเรื่องอะไร.

พระประธานเข้จำกั. ประธาน
สภา. ผู้คองประธานอยู่ทุกนค ก็คองลุด
ยั้งประเทอไปค้วว่า ที่ทำไปนั้นมิคคูล
แต่อำนาจแต่อย่างใดเลย ทำไปคคากมี
อำนาจอยู่ในข้อบักขี้ กว้นเหตุก้วย
ผล.

ประธานก็พูดก้วยเหตุผลหรือ
ระแ่งอะไรไว้ก็ไม่มีใครทระ บ. แต่ข้าง
ฝ่าย ส.ส. พี้ร์ นั้นเห็นที่ระพังไปว่าประ
ธาน “เบ็ง” ไปก็โก้ จึงเส่งานประ
ธานเข้าให้ว่า ไม่เคยเส็งงเลยว่ประ
ธาน

ธานไม่มีอำนาจ แต่ว่าอยู่กัให้ประ
ธานให้ทวขเส็ยก่อน การเปลี่ยน
วันประชุมเช่นนี้ มีเรื่องก่อนอะไร
แจ้งให้ทวขก่อนจะให้ทวขไป.

ประธานแย้งว่า ระแจ้งให้ทวข
โดยอย่างไร ไม่มีใครอยู่กันั้นไปแจ้ง
กันักโทน แต่กัก็ไปประกทาคให้ทวข
ทวขจึงไปแล้วคองนอากขี้. มีเวลา
คัง ๓ วัน เพราะเราประชุมกันวันพุธ
ย่านแล้วระเอาอะไรอีก

ฝ่ายว่านทวขยังบักขี้ ทิม กูรี
ทพณ เห็นประธานเข้คองใจโดย
เส่งงานเอาอย่างว่า ความจริงเรื่องกั
มีการเปลี่ยนแปลงวันประชุมนี้ ประ
ธานน่าจะให้เอาเข้ระเข็ยบวระที่กัสน
คคองเรื่องกัประธานจะแจ้งให้ ที่ประชุม

ทวขก็ไม่มีก้า และระมาค้วว่ามี
สิทคคองเล็กใช้สิทคคองขานัน มันไม่ค
คาว การเปลี่ยนวันประชุมมันมีระไร
แรงคองเรียบประชุมกัวน ก็ทวขระแจ้ง
ให้ที่ประชุมนทวข วามันเหตุผลลค
กันี้.

ประธาน... ไม่เข้กัประชุมกัวน
นคัประชุมพิเศษ ซึ่งประธานทำาคี.

“ดาวเหิน” คงขึ้นมาขอแสดงอีกคย
กับ่เหินหรือสิถนัดประชุมขึ้น ยังจะขอสนคัก
ฐานว่าคคองอะไรกั คุรทวขแล้วไม่มีสนคคอง
สคักคคอง มีคคองอย่างเดิมที่คองประชุมมา แต่ว่
เปลี่ยนแปลงประชุมเพ็นนี้ ประธานจะแจ้งได้ไม
ว่ เกี่ยวกับคคองบ่โดยคคองคคอง แล้วบ่เพ็น
จะมีประชุมใหม่ มีจะเน็บซัดคคองที่สภาได้มีไว้ให้
ประชุมวันึงพอค.

ประธานพูดตามคคองระมรมคคอง เอาอย่าง
จตุคคอง คคองนออยู่ไม่ไหวคคองแจ้งให้ทวขว่า
เหตุที่เลือกมาประชุมวันึงก็คคองคคอง คคองระ
ครคคองการไปบ่ไปคคองคคอง. จึงจะขอคคอง
ที่ประชุมจะแจ้งคคองระไว้ไม.(อ่านต่อหน้า ๓๐)

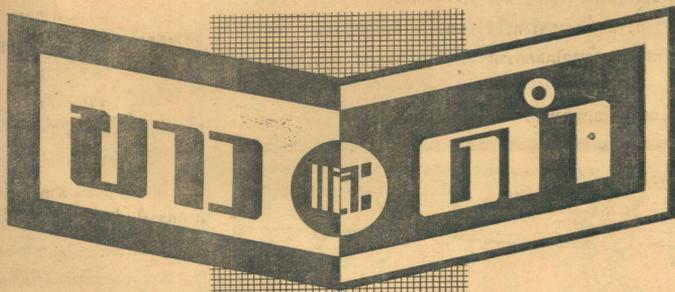
เหวตา!!!

...ท่าระมมต เกบตระให้ อั้งทวขคคอง
... ๒ ๒ ว่า ทวขมีคคองคคองคคองคคอง
... รังเหิน เน็บอเน็บคคองคคองคคองคคอง
... รังเหินใช้เน็บอเน็บคคองคคองคคองคคอง
... เมาเอคคองคคองคคองคคองคคองคคอง
... คคองคคองคคองคคองคคองคคองคคอง

▲ ศิลปะของชาวนาโง ในอาระบิกภาพคนกรวย นับวันจะหมดไป เพราะถูกวัฒนธรรมตะวันตกไหลล้นไปเสียหมด.

๕. สงครามนิวปรอท

เมื่อคนผิวดำถูกคนผิวขาวตั้งข้อรังเกียจถึงกับดูถูก ขนดร์ร่วมกันไม่ได้ โรงเรียนก็ตั้งเรียนกันคนละแห่ง ขึ้นรถประจำทางก็ต้องนั่งข้างหลังและในที่สุดจะกินกาแฟก็ต้องมียกนกินกันกรัน ดังที่สมาชิกสภาผู้ดำรงตำแหน่งโดนบุกข่มขืนไล่ออกจากโรงแรมในกรุงวอชิงตัน ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในฉบับที่แล้วมานั้น ปัญหาทั้งหมดอยู่ในฐานะที่เป็นพลเมืองอเมริกันเช่นเดียวกับคนผิวขาว เหตุใดคนผิวดำจึงไม่ลุกขึ้นต่อสู้ และเหตุใดรัฐบาลอเมริกันจึงปล่อยให้ลัทธิที่เหยียดชนชาวมุขมนเช่นเช่น มีชีวิต

อยู่ต่อไปเล่า. ข้าพเจ้าทราบมาว่า คนผิวดำได้ต่อสู้เหมือนกัน แต่พวกชนทางอิทธิพลคนผิวขาวไม่ได้ เพราะอิทธิพลคนผิวขาวนั้นมีทั้ง ในกฎหมายและนอกกฎหมาย อิทธิพลในกฎหมายที่วางก็คือ ศาลในมลรัฐลุยเซียนา เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๙๖ ได้พิพากษาไว้เป็นบันทึกฐานว่า คนผิวดำ จะร่วมสังคมนิติคนผิวขาวไม่ได้ แต่เมื่อรัฐสิทธิของคนผิวดำ จึงให้ต่อสู้สิทธิแย้งแยก เช่นว่า มีความเสมอภาคต่อกัน และนี่คือการบรรลุสิทธิ "แบ่งแยกแต่เสมอภาค." ตามกฎหมายคำพิพากษาของศาลหลุยเซียนาในชั้นนี้ เกิดขึ้นเกี่ยวกับคนผิวขาวทั้งซึ่งรังเกียจคนผิวดำในเวรจรดไฟเมื่อเริ่มต้นลัทธิอินัน ถ้าการอินันอยู่เลยอยู่ในขอยข้าย "แบ่งแยกแต่เสมอภาค" ตามไปด้วย. แต่อิทธิพลของคนผิวขาวตามกฎหมายเช่นว่านี้ ยังมีความร้ายแรงน้อย ไปกว่าอิทธิพลนอกกฎหมาย ซึ่งคนผิวขาวกระทำทางรุนแรงรวมทั้งคนผิวดำอย่าง เข้มมีโท.

คนไปต่างประเทศเพื่อประท้วงชีวิต แม้ลูกอ่อนหยอกกันมาขอทาน ในกรุงเทฟาเมื่อข้อมูชาติเกิดขึ้นเช่นนี้ ผู้แทนชาวอิสาน ซึ่งมีเงินน้อยไปไม่ได้ ผู้แทนควบคุมการบริหารแผ่นดิน แต่จะใช้สิทธิในสถานการณ์ก็ แต่เห็นการยื่นเยื่อไม่ทันการ จึงต้องให้ชีวิตแก่ การที่ผู้แทนภาคอิสานไม่ถือถือพรรคพวก พรรคหนึ่งให้เข้ามาช่วยรัฐบาลนั้น เพื่ออภิปรายความออกขยายให้เห็นแล้ว หนึ่งหน้าเข้าปลูกขยายหรืออีกโดยไม่ถือพรรคพรรคผู้แทนทุกคน ความควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ขบวนการข้อหนักใจของใจของส.ส. มีหลายประการข้าพเจ้าขอให้ส.ส. ได้แสดงทัศนะ สำหรับตนเองขอเสนอว่า ส่นแล้วถ้ามาจากรัฐไม่ถนัดการออกพรรพราณแล้ว หนึ่งกับชาวนักถึงจกกล้าไม้ใกล้ขย วอนๆ ก็ไม่มา ส่นมากก็เลยไม่มีพันธุ์ ชาวอินันทั้งจังหวัดนั่งมาหลายๆ ปีแล้วรัฐบาลยังไม่มีการช่วยชาวนา โดยวิธีสัก รัฐบาลมีการการข้าวและไปประจำทำงจังหวัด แต่กรรมการข้าวก็ช่วยราชการไม่ได้ ชาวคนตกกล้าไม้ได้ กรรมการข้าวแห่งอินันผู้ ชาวให้ให้หรือไม่ รัฐบาลเคยปฏิบัติช่วยเคล็ดหรือไม่ถ้ามี รัฐบาลจะแก้ช่วยปลูกกล้าแจกจ่ายดูให้ไหม?

สอง. ผู้ตกกล้าและตกกล้าไปแล้ว ถ้าขายหมัก รัฐบาลจะแจกพันธุ์ข้าวหรือไม่?

ในอเมริกาเมืองยี่เดือนคนหนึ่ง เรียกกันคนลูกชู้ชาน อึ้งย้งคนนี้แม้กระทั่งเกียจเกียมัน ถ้าหากคนผิวดำจะเลิกลัทธิที่เรียกว่า "แบ่งแยกแต่เสมอภาค" แล้ว อึ้งย้งจะตั้งศาลเกียข้ายบุคคลผู้คน อำนาจอินันก็เกิดขึ้นแก่และไม่มีใครเชื่อว่า ยังมีอยู่ในประเทศที่เรียกคนแถวนี้คือวิไลซ์ เมื่อคนผิวดำโดนตั้งศาล(อ่านต่อหน้า ๓๑)

ราษฎรไม่มีงานทำบางจังหวัด ในจังหวัดที่ทางรถไฟผ่าน เช่นที่ระยอง ขุขันธ์ เราจะได้เห็นราษฎรแม่ลูกอ่อน เกียจขอทานทั่วไปความวิริยชาติอิสานออกพยากมาหลายปีแล้ว ข้าพเจ้าใคร่ขอให้รัฐบาลเคล็ดและทำงานให้ราษฎร ขอทราบว่าการรัฐบาลดำเนินการงานทางนาให้ราษฎรแล้ว หรือยัง.

อีกประการหนึ่ง ราษฎรอีสานเดินทางมา
กรุงเทพมหานครจะขอความช่วยเหลือจาก
รัฐบาลกลางบ้างก็เรียกร้องขอเงิน
หรือบ้าง ราษฎรบางเคอโค บังโค ดิบค
นี้ที่หัวแล้ว พวกที่บอกทางที่ไม่ใช่" บาง
คนคือใจกรมขึ้น บางคนก็ไม่มีค่ารถกับ
ไม่มี" ผู้ที่ควรจับหัวเป็นจริง บางคนรับ
ถึงสี่ล้านต่อ ปะยอนไปรับขโมยไป" ก็ไปจับ
ลูกขโมยได้ บางคนไปขโมยไปรับขโมยของ
บนบน ทำให้คิดคือใจกรมไม่จริง รัฐ
ก็ช่วยเอาไปปล่อยอย่างไร รัฐบาลไม่จริง
ไปช่วยตีความหาว่าอีสานที่หัวกรมแล้ว
ออกก็ต่อประจักษ์ชัด หรือให้พ้นจากความ
กดขี่กับหัวไปหรือไม่.

แล้วผมขอถามว่ากรมเงินที่จะช่วยเหลือจะเอา
ไปอย่างไร เงินที่จะช่วยกันนั้น ให้ไปสร้างกา
รที่ดีก็ดี หรือไปโรงเรียนก็ดี รัฐบาลมันไป
ขายไปโดยถือความผิดชกหาก เพราะจะถืออย่างแต่
ก่อน คือรัฐบาลเคยสั่งให้รับยวตัมแก่ ส.ส.ที่
สนับสนุนรัฐบาล การช่วยเหลือภาคอีสานครั้งนี้
รัฐบาลเอามาว่า ประชาชนชาวอีสานเขามีสิทธิ
เป็นพลเมืองเท่า ๆ กัน มิใช่ว่าเขาเป็นพลเมือง
ที่เสียเปรียบมาเป็นฝ่ายรัฐบาลเท่านั้นจึงจะได้รับ
การที่ช่วยเหลือฝ่าย ส.ส. รัฐบาลเท่านั้น ไม่ชอบ
ที่จะมอบประชาธิปไตย วิธีการเช่นนี้ รัฐบาล
ได้เคยปฏิบัติมาแล้ว ขอทราบรัฐบาลละปฏิ
สิทธิ์หรือไม่ มิใช่ข้าราชการผู้เสียถิ่นเช่นเขา
เป็นฝ่ายรัฐบาลเท่านั้น จึงจะมีสิทธิเป็นพลเมือง
ของไทย ขอให้รัฐบาลให้ความเป็นธรรมแก่
ราษฎรเหมือนกัน"

นายกรัฐมนตรี "ทำกิจการอพยพ
เข้ามาของชาวอีสานนั้น ก็เป็นประเพ
ณีสืบชาวอีสาน แล้วแต่คิดทำเอาภาค
สมทำให้มีผลเสมอเป็นเท่า ๆ พอสมควร
ถูกกา ก็ไปอาศัยชาวอีสาน ๒-๓ คนที่
แก่กว่าวัยบ้างทำมา ทำสวนกินอยู่เสีย
ทำไร่บ่ดแลคสิยหา พืชทานเสื่อ
แล้ว แก่กลสิยไป แคนั้นแหละผมพูด
ไปแล้วท่านกลัวว่า ก็นายชยอุฎคากถูก
ยิงมี้า นั่นผมก็เลี้ยงมา ๒ ไร่มาภาค
อีสาน คนอีสานมาอยู่กันมาก ที่กลัว
กลัวก็ กลัวลงเทก ชาวอีสานมาทำมา
แล้วไม่กลัวไปก็เขยอ อยู่ไปช่วยบ้าน
แถวนี้กันก็ถูกกลัวกลัวให้ เจ้าชยบ้าน
ชายไป ชาวอีสานก็ครั้งบ้านนั้น การ
อพยพนั้นมาแล้ว แต่ยังไม่เลี้ยงว่า
อพยพมา เพราะออกหากหาราจรแก่คือ
ไป.

การที่ข้อผมคิดและกรมการ
โยธอีสานควรวิน รัฐบาลควรที่จะให้ทั้งก
ละด้านยาก ที่ทุกถิ่นเป็นหัวว่ารัฐบาล
นี้ระสนธิสนันสนุนมาอีก ฝ่ายมันักคิด
นั้น เรื่องผมขอขยู่เสีย รัฐบาลถือ
ทุกที่ขยู่ให้ทั้งกัน วิธีจัดการประมาณ

นี่เขียนเมื่อผู้หนึ่งเขียนไว้ที่ไหน และเมื่อไรผมก็
เสียแล้วว่า สมัยคนไทยนิยมไปเมืองนอกกันมาก จนเป็นที่น่ากลัวว่า
สักวันหนึ่งข้างหน้า คนที่ไม่เคยไปเมืองนอก อาจจะตงนับว่าเป็นคนคิด
ธรรมดาที่สุด. ผมกล้าทำนายว่าผู้เขียนคำคมดังกล่าวเป็นนักเขียนมือ
เอกเพราะผมเองเป็นผู้เขียนข้อความนั้น และนี่คงแต่อ่านเขียนหนังสือ
ขยวมงานกระที่บดิน ผมก็เป็นนักเขียนหนุ่มซัดเสมอมา แม้ในกาเขียน
เรื่องนั้น คุณผู้อ่านก็อาจจะเห็นว่าผมมขอดนอกแต่ก็อยู่กับที่ขยู่เรื่อง อัน
แท้จริง นักเขียนคนไหน ๆ ก็มขอด้วยกันทุกคน เว้นเสียแต่กับเขียนเรื่อง
อันอาจจะกระทบกระเทือนถึงสวัสดิภาพและชื่อเสียงของตนเอง เช่น นัก
เขียนเรื่องไป นักเขียนเรื่องใส่ความคนหมิ่นหรือหมิ่นประมาทผู้อื่น และ
นักเขียนเรื่องในไปปลุกปั่นก่อกวนระสุมกบหนั่งสือพวณ. นักเขียนเจ้า

หลังประกาศจกเงา

พจนถึเป็นความชอบธรรมในอื่ที่จะสงวนข้อตนเอง ไว้เป็นความลับ.
และมอบภาระในการถูกตำ ถูกทำร้าย ถูกฟ้องและการถึงแก่กรรมให้
แก่บรรณาธิการ ซึ่งกฎหมยบังคับก็เป็นผู้มขอ.

แต่ไหนแต่ไรมา คนที่ระมิ โศกได้ไปเรียนหนังสือหรือเที่ยวเมืองนอก
นั้น ืออยู่ส่งจำพวก คือ จำพวกที่พอมีเงินมากมายแม้แต่พอมีเอจก
ประหลาดใจว่าทำไมถึงได้มีเอาเขยอแขยงเงิน พวกหนึ่ง ก็ยพวกที่พอมีไม่
เงิน หรือไม่มีพอมมีเอาเสียเลย แต่มีอยู่ญาหรือไม่มีมีอยู่ญาแต่มี โศกพอที่
ระให้ผู้อื่นส่งไปเมืองนอกได้อีกพวกหนึ่ง. ผมเข้าใจว่าบริภาณของกในน้ำพวก
แรกคงไม่ไปตีพมมากจนเกินส่วนของความศึลลยซึ่งเท่าใดกัน. ก็ถึงแม้ว่าจำวน
เศรษฐีเศรษฐีในเมืองไทยแม้ว่าจะมีมากกว่าแต่ก่อน แต่ก็เกินเรื่องธรรมดา
จำหระ ประเทศที่เร่รูงกว่าหน้ามาอย่างประเทศไทย. แต่สำหรับบุคคลประ
เภทหลังนั้น ผมเชื่อว่า เมื่อเทียบส่วนกับสมัยก่อน มีจำนวนสูงอย่างมากจน
น่ากลัสนักศึรยว.

สมัยนี้พอมมีเป็นนักเร่รูงขึ้นมัชนับที่แปด คือเมื่อประมาณกอนการ
ปฏิวัติเล็กระบบสมบูรณาญาสิทธิราชฯเพียงสัก ๒-๓ ปี คนที่ไม่พอมมีหรือพือ
แต่แต่เนื้อพือพือไม่ไต่เป็นเศรษฐีเศรษฐี จะไปเรียนหนังสือเมืองนอกได้ก็ต่อ
เมื่อสอบชิงทุนหลวง หรือที่เรียกที่ศัพท์ว่า คิงส์ สกอลชิปได้. ทุนดังกล่าว
นี้ที่หนึ่งก็มีอยู่เพียงไม่กี่ทุน คนที่จะสอบชิงทุนได้จะต้องเป็นผู้มีความรู้สูงเพื่อ
นักเร่รูงขึ้นเดียวกับที่ทวารวษาอาณาจักร. และการที่จะสอบชิงทุนนี้ก็ต้องใช้เวลาศึรย
เตรียมฝึกฝนตนเองแม้มี จกรรที่ขบปากกว่า นักเร่รูงขึ้นมัชมนที่แปดสมัย
ก่อนนั้น ถึงแม้จะไม่เคยไปเมืองนอกเลย แต่ก็มีควารู้ ในวิชาต่าง ๆ กว้าง
ขวางแตกตาขยู่กว่านักเร่รูงกอนบางคนในสมัยนี้. ส่วนพวกที่สติปัญญาควรวิน
เป็นเลิศ สอบชิงทุนหลวงไปเรียนต่างประเทศได้ เมื่อกลับมาเมื่อไหร่แล้ว ไป

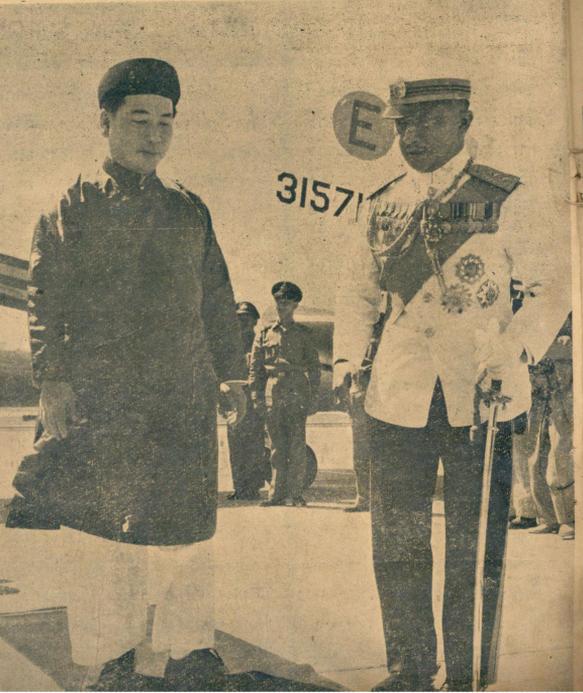
แก่ขืน
จากงานเขียน
ของผู้
มากส่วนหน้า
ในบท
เหมาะใหม่ใจ
ผู้อ่าน

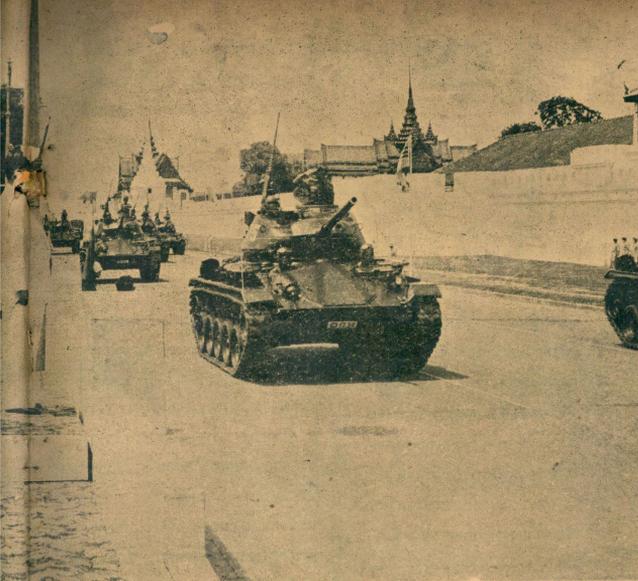
ประกอบอาชีพในทางใด ก็ได้รับความ
เจริญก้าวหน้าในทางนั้นแทบทุกคน. ที่
รับราชการ ก็ได้รับพระราชทานยศกา
บรรดาศักดิ์ เป็นขุนหลวงพระพรยาไป
ตาม ๆ กัน.

คนซึ่งมาจากโลกครึ่งที่สงสนัสสุค
ลง และมีฐานะเริ่มล้ำกว่า การข่า
กันี้ไม่สามารถจะทำได้ขาดที่หนึ่ง หรือ
ประเทศหนึ่ง กลายเป็นหม้อน้ำงาใจ
แก่กัละระทำให้ได้กลายเป็นเจ้า เขาขยู่
เขยอมีน และอยู่ขึ้น นานาประเทศก็
เล็กเนื้อกัธพิล คุยคุฏวไรใช้กำลังอาวุธ
(หรืออย่างนั้นอีกเห็นว่าการแผ่อัทธิพิ
กั้วยถักถักอาวุธนั้น (อ่านต่อหน้า ๓๑)

เมื่อประธานาธิบดีโงดึนห์เติ๋มแห่งสาธารณรัฐเวียดนามมาเยี่ยมเมืองไทย

ทพในฐานะแบกของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและของรัฐบาลจอมพล

ประธานาธิบดีโงดิ่นห์เติ๋มแห่งสาธารณรัฐเวียดนาม เดินทางมาถึงท่าอากาศยานดอนเมืองเมื่อวันที่ ๑๕ เดือนสิงหาคมนี้ พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนครสวรรค์ศักดิ์พินิจ ทรงเป็นผู้แทนองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปต้อนรับ ส่วนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงต้อนรับอยู่ ณ สถานีจิตรลดา ในวันรุ่งขึ้นเป็นรายการต้อนรับของทางราชการกองทัพก จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหารบกเป็นเจ้าภาพ ได้มีการนำชมกระทรวงกลาโหมและสวนสนามตามสมควร

ภาพโดย ดากลอง "ไท-สမ်ดำดี"

กลกมาก้วยเสียงแหกคางก็กล่ เหมือน
ใครรับความตื่นตะลึง และกระหกระ
เทือนใจในเสียงโห่ร้อง ทั้งน้ำท่วมและ
สลดสองซีก “ถ้าคุณแม่เฒ่าขาย
หมอลิ้นเป็นลูกช่อของผัวๆ แม้จะมี
แต่ขายหือหมอลิ้นก็เพียงคนก๊วย ใน
โลก ลูกๆ แม่ไม่มีอะไรเข้ามาวิจัยลูก
เป็นอันขาด” โยโยหันหน้ามาหา คุณแม่
ระฆ่าลูกโททัยก็ขึ้น โยโย ปกหัว
เก็บตามแล้วขยับเท้าเดิน-ขายหมอลิ้น
นี้แหละพี่เขารพมารจากเอากวางใจของ
ลูกไปเขาเขินว่าพี่จะคอยสังหารหัวใจ
ของหง เขาเขินไปหนึ่งวันของหงก็
เขารพซุกซนแล้วทูล โยโยใหม่เอี่ยมขึ้น
ทุซไป...”

“ถ้ามันเอาหมอลิ้นสอง หมอลิ้น
หมอลิ้น...”

“โง่คุณแม่เขาคุณแม่-คุณแม่ระ
ฆ่าลูกเสียแล้วหรือ? ไม่เอาหมอลิ้น-ลูก
ไม่ต้องการใครทั้งนั้น ก็แม่ๆ ถ้าหือ
เขามาไม่เอา-ลูกช่อของมาคุณแม่ ไม่
สำคัญอะไรเลยหรือคุณแม่ เรื่องความ
ค้าย มันคือข้อข้องใจเท่านั้น...”

ดูเขาพูดขึ้นอย่างกระตือรือร้น ออก
ลิ้นน้อยขึ้นทีละทีหรือทีละคำ... แต่ก็มีเสียงลิ
น้ที่ของหงตามเสียงออกไปบ้างของคางฉลือ และ
ลงบนโศกไปข้างล่างแล้ว เสียง-หงนั้นก็คิดเรื่อง
คดโกง-เสียงนั้นบอกๆ-หงกระซิบ หายไปใน
ห้องนอนที่ถ้าลิ้นก็กระเถิบเขินจนระอา อ่า
กระของหงก็ลือลือขึ้น - หลอนรับปีกระเป๋ามา
แข็งออกปากรักคะ...

“สิ่งของนี่เจ้า...”
“อะไร ลิ้นอะไรของลูกนี่...”

วิชา-มันนั่งเคียง กัวทาท่าฮัน
กระป๋องกระเป๋าน้ำดื่มทำอันกำลังขำขม
เหมือนคนดาวของหลอน ทั้งสองออกไป
ทางหน้าต่าง มองยังไปขยับห้องถนนที่
นาน ๆ ล้วนแสดงน้สว่างของไฟระกที่ทอด
ออกมาเป็นลำยาว ทำให้เห็นคนเดินมี
เส้าไฟฟ้กลศถนนคน ทั้งลัดเดินปะ
ปะไปมาอยู่ ทั้งตั้งข้างทาง เวลาจะ
ผ่านไปนานเท่าก็ไม่ไประกฏ แต่กว่า
เมื่อรถคันหนึ่งแล่นเข้าประตูใหญ่หนา
มันมา กวางคางก็ขยับของหลอนเด็ก
กลายขึ้นขยับแล้วเห็นความขี้ที่ลูกศรนั้น
พร้อมมีลูกเล็กขยับไปหน้า...

หลอนกระแคงพี่พี่เสียงคุณแม่พูด

X มาจากมายืนโศกตามเสียงงานในที่สุด
ก็ปวกรถูกขยับเข้ามาภายในห้อง...

“ถ้าพี่คุณนี่...” คุณนายพูด
ขึ้นและถอนหายใจยาว “มี-ไม่ได้อีก
ซัก-แม่เห็นใจหมอลิ้นเขาจริงๆ”
“คุณแม่...” จินพูดก็เพียงเท่า
นั้นว่าเรื่องหลอนก็จบลงไปแล้ว... และ
ลัดกัน...

แต่เมื่มันเดินเวลาอีกขยับอีก
เหมือนมัน ที่ในย่านหลังเด็กหลังค
รากของนายเวญ ก็ว่าของขยับน้ำล
ประคองเมื่อยของแกอกในร่มนอน...

“ฉันพูดท้าววัง ๆ นะพี่-คุณไป-กัน
ใจลัดใหม่ไม่ดีกว่า?” วรวิกรมขึ้น...

“โง่ไป ๆ วิชาทกลสังกัหมอยู่คู่ข้อ
ข้าวสารเสียหมกแล้วกินข้าวเสียก่อน
เถอะ...”

“ฉันไม่กินหรอก มันไม่อร่อย...”

หลอนบอก “ฉันอยากได้เท่าเท่านั้น-มัน
ป่วยหือเห็ดกินความมันเฮว ความแซน
ซาบขยับไปหมก-พี่ชอบอิมอ่าวพูด
ก่อนไม่ได้หรือ?”

“โง่ไป โขยมแกเพียง ๓ ขยับทาก
มันผ้อวคนนั่นเอ๋ยไปให้...”
“แต่ถ้ากวรวานมันแหว่งเอ๋ยเวงฮู
แกกงเห็นใจ...”

“เฮา ความใจเอ็ง- พี่ระลงไปขยม
กู...”

เขาขยับกระโถกจากเรือน และ
สาทว่ากัวเก็นป่องร้อนมือ เสียง
อัยยทุรึงกรังค้อคัก พวกรู่วานเอง
พ้องเฝ้าพี่กัถมาขึ้น...

“ใครวะนั่น?”
“ฉันเองพ่อ...”

“อัยยเวญ-ฮือ! เฮงมากดีแล้ว”
พ้องเวฝ่าพูดขึ้น “อัยยยามันดีเมื่อคว
รสงครามดี ที่ขยับพูดกลางย่านกันนะ
ยังเด็ดอย่างไหน...”

“ใครเขินอะไรไปได้พ่อ?”
“แม่เอ็งนะพี่ระ! อัยยไปใหญ่-
เลงานเจ้าพี่แล้ว ปักหมิ่นหือ
ระแอก-และซำอีกกระควั้นระควอสมัค
ร้อนสีกพันหาเด็กแทน...”

“อย่าไปเขินยามนเสียพ่อ-ว่า

ไท-สปีด

“ถ้าเซ็งไปปรากรวังโรงเขาบด เอ็ง
ให้ข้อเป็นไปสมานหลอนก็ได้จากเซ็งนั้นไม่
เลือนหน้า ใครไม่มีมันดีก็ตีไปตี คนเซ็ง
ฮ่าเน้นบเรยตีออกให้เอ็งไป...”

“เอเลเว ฮือทวน นี่ไปเซ็งอะไรของเจ
1๐๘-จับบอดแล้วจำเนิ่นเสียงจะค่อยจับเนือ
กันจนอยู่ไปๆ เน้นเสียดตีเสียดหรืออีกท
กลอนไม่ตี- เน้นเอ็งไปตอกทากกลองดี
งี้...”

วันเวลาที่ล่วงเลยไปแล้ว ๑ วัน แต่
หมอลิ้นก็ยังไม่มีข่าวว่าจะมาบ้านคุณพระเพื่อ
เยี่ยมใจคุณเวญผู้รอการทรมานทุกที ในบ้าน
มีแค่ ๔ เวญพระเพียงสองคนก็มาเยี่ยม ถึงที่
แม่ไปเสดมาวางคอกหมกก็ก็ ความมันเสดโร
โนระโหมของวงนี้ หลอนหันมองไปอย่างลิ
รูป คณินโโ-โหมเอ็งก็กลืนหืออยู่คอก
เวลา พอนั้นมันเจิญพระหลอนก็ร้องท
“ฉันไปนอนเลือนมอเวง งานหนักที่หือที่
สุดคอกออท้าวหัวใจใหญ่”

“นี่หือไม่เอ็งหรือกระเวญพระเจะ เจินไป
สมานมา...”

“ถ้าเอ็งท้าวไม่ลูกกันจะขอให้-หมอล
ฤดีใจ...”

“นี่ใคร ๆ?” หลอนรับถาจับขยับความ
ปลาตโปละพิทวโร...

“นี่ใครเสียดเอ็ง- นอกจาก หมอล
คณินคัทรอชนะ หมอลิ้นหรือดิฉัน...”

เสดทรงกลกเง็งเงงจากลือของวงเจินแล้ว
หลอนก็หมกสติไป ทั้งนั้นเต็มไปด้วยความข
มุน, นภาฯ หลอนมีฮากการเพ็งเอ็งในหัว...

แต่ก็ในเวลาเดียวกัน อีกเหมือน
กันที่ไปขยับอัยยของเจ้าเวญ ก็ว่า
นอยนอยขยับเวญ โยโยปากทากม
หยาปให้ลงน้แคยไปเสียแล้ว เพราะ
โรคแทรก อากาโรใช้ขยับสูงแตรคว
ร้อนก็ทำใหว่าวังซึ่งปากทากยา คอง
หมื่นเข้าหน้าในเ้าคุด หลอนลงไปเข
อยู่ในน่านพระทระปอกขมทาก...

(อ่านต่อหน้า ๕๔)

“นี่คือ...
จิติ
กลิ่นหอม
อันดีเยี่ยม

บริษัท สตีลส์เซี่ย จำกัด
810, South Bridge Road,
Singapore 059561

Made in

บทกวีฉวีฉวี

□ ดวงชะตา

ต่อจากหน้า ๒๑

ฆ่าประกาศวิ โยคธม เมื่อยี่สิบหมื่นลูก
กรรโกรทรมัน ทำให้อายุไม่ยืน.

๕. ราชเป็นยุพเคราะห์ แต่เป็น
ชายเคราะห์ที่ขึงใหญ่ที่สุด. ในดวงชะตา
อยู่ในทุสถาณะภพปัตติคณาและอาทิตย์
เป็นนพตังจากจันทร์กับ ราหูอยู่
ไกลเกือบในราศีพฤษภ ไม่มีดาวพระ
เคราะห์ที่ร่วมหรือถึง ราหูเสวยน
กษัตริย์พรหมซึ่งครองกษัตริย์พรหม และ
เป็นนักษัตรพิน เพราะเป็นนักษัตรวิ
สามหากพระจันทร์ในชะตานั้น รา
หุอยู่ในทวีปวงศกลางของพฤษภ ราช
ซึ่งครองกษัตริย์พรหม ราหูอยู่ราศีพฤษภ
และนักษัตรอยู่ในดวงศของพฤษภกับ
เรียกกันว่า. วรโคทมดวงศซึ่งมีม
เกียเข้าตำแหน่งของพระมอของดาว

ต่าง ๆ และประกวที่นำดวงศที่สุดคือ
บุคของราหูในดวงชะตา ซึ่งทำให้ราหู
จมแข็งแน่น มีเนื้อเป็นทุมพระองค์
ของราหูเอง ในวิชาวิศกษากถาบทน
ไว้ว่า องค์ที่ ๑๓ ในพฤษภราชเป็น
มพระองค์ของราหูในราชัน ในชะ
คานาราชซึ่งเป็นยุพเคราะห์ ที่จะมีนภค
ให้วิญถึงแก่อชีวิตได้ กษัตริย์จะให้เห็น
ในข้อต่อไป.

๕. คามคัมภีร์ โยสมินิ วางหลัก
เกณฑ์เกี่ยวกับราช คำนวณเวลาตายไว้
หลายประการ โดยประมาณเวลากว่า
๓๒ ปี เรียกอายุสั้น ๒๒ ปี เรียกอา
ยุปานกลาง และ ๕๕ ปี เรียกอายุยืน
ท่านกล่าวไว้ว่า ถ้าเจ้าเรือนของสถินา
และเจ้าเรือนของภพที่ ๔ รากคณา
ค้างก็อยู่ในทวีปวงศกลาง ของราชันก็อยู่
อายุปานกลาง ในดวงชะตาพฤหัสเจ้า
เรือนสถินา และจันทร์เจ้าเรือนของภ
ที่ ๔ อยู่ในทวีปวงศกลางกับจันทร์ก็อยู่.

๖. อธิปะการทิง ทานวางหลัก

เกณฑ์เอา วิ โยคโยคิกเจ้าเรือนสถินา
และจันทร์ และเจ้าเรือนของภพที่ ๔ ว่า
อยู่ในราชันประเภทใด ถ้าเกิดรากคณา
พฤหัสเจ้าเรือนของสถินา อยู่ราชันย์
เป็นอุบายพระราชันท์เจ้าเรือนของภพ ๔
อยู่ราชันย์เป็นราชันย์ แสดงว่าอายุ
สั้น คือชยประมาณ ๓๒ ปี ถ้าเกิดจาก
จันทร์ อังคาร เป็นเจ้าเรือนอยู่ราชันย์
เป็นอุบายราชันย์ เจ้าเรือนของภพ ๔ ใด
แก่งจากรากคณาอยู่อุบายราชันย์ แสดง
ว่าอายุปานกลางไม่เกิน ๒๒ ปี เมื่อเวลา
เอาเกณฑ์ ๓๒ ปีบวกกับ ๒๒ ปี แล้ว
หารด้วยสองเอาไป ๕๕ ปี ซึ่งจะเป็นอายุ
เต็มทีของเจ้าชะตา.

๗. อธิปะการทิงในคัมภีร์ โยสมินิ ได้
กล่าวถึงการค้าขายเอาโยโคโยโคม สติระชะตา
คือมีทรัพย์สินทั้ง ๆ ไว้โคม ในอนว่าป็นราชัน
ก็ปี คัมภีร์มณลงมีพจนานักคัมภีร์ ๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐ คือ ราชัน ๗ ปีสติระราชัน ๗ ปี
อุบายราชัน ๗ ปี การหาผลเสวยอุท พันธ์วิ
พาพระเคราะห์ที่ทั้ง ๆ ไว้โคม ในอนว่าป็นราชัน
บ้างพระม คติระเคราะห์ที่ทั้งเจ้าเรือนของภ
ที่ ๔ รากคณาและทิงเป็นอุบายหรืออุบาย
โยคอุบายดวงศของชะตาก็เกิดอติงการ
คือว่าป็นอติงการที่สุดไม่ว่าจะ คิดตามราชัน
และเจ้าเรือนที่ทั้งราชัน สติระชะตาก็เกิดใน
ชะตาคืออย่างต้นไม้นอนกับราก ได้แล้ว
เสาร์ และตำแหน่งของดาวพรหมก็จะได้อีกการ
พูด เมื่อได้ดาวพรหมแล้วจึงสังเกตต่อไปว่า ใน
ชะตาก็เกิดดาวพรหมอยู่ราศีใด นอกจากนั้นให้
พิจารณาว่าพระเคราะห์ที่มีอยู่ชะตาก็มีตัว
ดวงโคมจะมีผลถึงกับทำลายชีวิตเจ้าชะตาได้
ดาวที่ทรงพลังที่สุด ในกรณีคือชีวิต ของเจ้า
ชะตาคือ ราหู ตัวใดก็ตามแล้ว ดังนั้นหาก
ราชันที่พูดติดคือ พระองค์ซึ่งติด คืออุบาย
ใช้เกณฑ์นี้ปรกกันหรือป็นได้รวม ๔๗ ปี ซึ่ง
เป็นอายุเต็มทีของเจ้าชะตา.

คามทักเกณฑ์ ทักคำนวณทศ
ที่จะเป็นเครื่องยึดถือได้ยกยว่า เจ้าชะ
ตาอายุอยู่ในชั้นปานกลาง ต่อไปนี้จะ
โคคขึ้นแต่ให้เห็นว่า เมื่อเจ้าชะตามีอา
ยุไม่ยืนจริง ในดวงศกลางดาวหว่าหาย
สายสูญในชั้นพระคยาจริงหรือไม่.

๑. ดาวพระเคราะห์ ๓ ส่วนมาก
เป็นทุสถาณะ กับดาวพระเคราะห์ที่โค
ธาคิเช่น อาทิตย์อยู่ ในภพวินาศา
กัษัตริย์เคิม พุฒรวินาศกัษัตริย์
พฤหัสอยู่ ในภพพระณะ รากพฤหัส

เคิม และเสาร์อยู่ ในภพพระณะเสาร์
เคิม.

๒. อติคัยยร อยู่ในวงศ์สุดท้าย
ของพิภพิกาย เป็นดวงศขาก ถือเป็น
นางศคิษย์เรียกว่า พระคณันคะ หรือ
วิเศษสนธิจาก แปลว่าขอพิบ เช่น ข้อ
คอก ถ้าเกิดวังธองโรชธธอาทิตย์โค
รยอยู่ในนางคณัน ค็ือว่าวัยแก่ที่สุด
อาเขาไทยเจ้าของชะตาค็ือขิงโค.

๓. เสาร์หรือเจ้าราชคฤษย์ เป็นว
นัคฤคิระเมษนักษัตรค็ือขึง เป็นยุพ
เคราะห์คักแสดงว่า สุขภาพไม่ค็ือขึง
หนัก เมื่อเสาร์เข้าร่วม และเสาร์ชด
นนี้ร่วมดวงศกับจันทร์ และนางคณัน
เป็นวโรคมนางศค็ือขึง เสาร์จรเป็น
อยู่ในวโรคมนางศ ค็ือว่าข้มแข็ง
มากเข้าถึงกับจันทร์เคิมในชะตา และ
นอกจากนั้นยังเห็นถึงภพที่สามาก
ก็ค็ือคองพฤษภกับ อยู่ในคณานากัษ
พฤษภ และจันทร์ค็ืออยู่ในฐานะไม่ค็ือขึง
สน.

๔. อังคารกับราหูจร เข้าร่วม
นางคัษัตริย์ค็ือกรเคิม ตำแหน่งของราหู
ชดระนนี้เป็นทุมพระองค์ของราหูใน
มังกรราช ค็ือ ๒๐ องค์ กาวค็ือ
เป็นเจ้าชองเรือน ของราชันในชะตาค็ือ
เคิม และเป็นเจ้าเรือนของภพที่สอง
จากจันทร์เคิม มาสคัษัตริย์อยู่ในภพสอง
รากคณา และค็ือขึงเป็นดาวตำแหน่ง
อติคัยยรค็ือขึง เพราะมีองค์เข้าเป็น
สองรองลงมาจากเสาร์ ฉะนั้นเมื่อช
คร และดาวจรมาจร่วมดวงศกับค็ือขึง

จึงมีความหมายมาก ในกราววิคิถโย
กับชีวิตของเจ้าชะตา.

๕. ัญฑ์ทางโหราศาสตร์ เขียนไว้
ว่า หากพฤหัสเจ้าเรือนหรือร่วมกับ
เจ้าเรือนของภพที่ ๔ รากคณาถึค
พฤหัสจรเข้าทับ หรือร่วมกับเจ้าวั
ยงที่ ๒๒ รากค็ือขึงคักคณา
สถิเคเข้าชะคอาเยชชัคโคในชะตา
ค็ือขึงเจ้าเรือนของภพที่ ๔ รากค
นาก็ือขึงคักคณาของภพที่ ๒๒ ราช
ค็ือขึงคักคณา ค็ือนทรทงสน ฉะนั้น
พฤหัสจรและพัรุษอยู่ในเมษราชัน รวม
จันทร์เคิมในชะตาค็ือขึง จึงไม่ค็ือขึง
เจ้าชะตา.

๖. ถ้าหากเสาร์ถึงดวงไรในเทศมรดก
คณพะชะคอกัน ๆ ค็ือขึง โดยนัคฤคิระค็ือขึง จั
มนะชะคาก็ือขึงคักคณาของเมษราชันทงสน ไม่
ว่าดาวพระเคราะห์ หรือพฤหัสหรือขึงค็ือขึง
โคในชะตาค็ือขึง สำนับมาสู่เสาร์ที่เสด็จราชัน
ค็ือขึงคักคณาของสถินา เสาร์และค็ือขึง ค็ือขึง
รวมกันก็แล้วก็ได้ที่กัน ๑๐๘ องค์ ๔๗ปี
ค็ือขึงคักคณาของเมษราชัน แล้วเอา ๒๒
คณพะค็ือขึงไปหักเอา ๒๒ คณพะค็ือขึง
ที่เหลือ ๒๒ องค์ ๔๗ ปีคักคณา ทำกับราชันเม
๑๐๘ องค์ ๔๗ ปีคักคณา เมื่อได้คณแล้วท้าว เสาร์
โคจรผ่านหรือเป็นค็ือขึงกับค็ือขึง ถ้าเจ้าชะตา
อายุยืน เสาร์ที่ผ่านรอบภพคักคณาเจ้าชะตาอยู่
ปานกลางเสาร์ที่ผ่านรอบคณ และสถิอาชุน
เสาร์ที่ผ่านรอบภพคักคณา ในชะตาค็ือขึงเสาร์ที่ผ่าน
เข้าราชันค็ือ ๑๐๘ องค์ ๔๗ ปีคักคณา เป็นกรผ่านของ
เสาร์รอบค็ือขึง จึงเป็นค็ือขึงโคมถึงจุดที่พอมค
พอดี.

คามเหตุคักคณาขึงมาทงชะค
คักคณาแล้วว่า เจ้าชะคาควระสูญ
เสียชีวิตเสียแล้วในทันที่กล่าวนั้น ค็ือ
ไปขึงชะคกล่าวคักคณาของเจ้าชะ
คาค็ือขึงโคโยคาค็ือขึงภพคักคณาของวิ
โหราศาสตร์. (อ่านต่อหน้า ๓๔)

เมื่อเข้าสู่ฤดูฝน ...

คิดไว้... **PLANTARIX** แพลันตาร์ริกซ์

ตอน ไม้ดอก ไม้ผล และ
ต้นไม้ทุกชนิด ที่ทำให้เกิดรากงาย
ได้ผลแน่นอน
จำนวนข้อนิ้ว ถิ่นสูงอยู่ ๒๖๐๘ สามแฉก ผู้แต่งฉวีฉวี

๖. วิกฤตการณ์การเมือง

ตราจากหน้า ๑๖

ใจกว้างเลย ผมเห็น ส.ส. ทั้งหลาย
 ยอมรับว่าเป็นพวกพรรคเสรีมันักคิดถำ
 ลงเดือเดืออยู่บนเครื่องพิมพ์ดีด อย่าง
 เป็นสุขสำว่าอยู่ที่คุก ส.ส. พรรคฝ่าย
 ด้าน ก็กำลังแบ่งเขตเลือกตั้งให้เป็นที่
 ครุ่นแหวง ทั้งนี้ใครร่วมรัฐสภาด้วยกัน
 ก็มี ว่าว่าเกือบจะพ่ายแพ้กันจนแล้ว
 แต่คิดว่าที่นั่นเป็นเอโมสว ระพาค
 ฆ่ากันทำไม สู้อะไรพำนักขืน
 เหว่มีขสวสนลพพินี่ไม่ใ้ ๒. วิกฤต
 ทางการเมืองครั้งใหญ่การเมืองแห่งชาติ
 ที่เกี่ยวข้องกับข้านี้ มองเห็นอภิปก
 ดังนี้แล้วมีอีกทศวรรษหน้าผาก ว่าพัว
 พรพรวา "อฮ้อ!...อฮ้อ! การเมือง
 หมอกรการเมือง มันข้างเป็นเกมรัฐสภา
 เสียมิกระไร คนของเขาเล่นกันเพื่อกอบ
 โภชน์อาณาหรือพิภพของเงินตรา แต่มัน
 เป็นการเล่นมหรพวทุกขของคณะอื่น
 แน่แท้" อภิปกรมันนะหรือครวย อห
 แก้วรับราชการงานเมือง มานานครนที่
 เกียว ครนที่กรมปลัดกระทรวงศรี
 เมืองเข้านสี่ เรืองมันข้างเกิดขึ้นอย่าง
 มันขืน ทำให้กลายเป็นถ้อยคำไปให้
 อย่างที่ทศานนั้น ฆ่าคนพรพวรับยา
 ถรรพมาอีกอันมีราคาทั้งพันล้าน
 ความค่านอนนั้นอันที่วังมันหาใช้พัน
 ล้านไม่ คิดให้ละเอียกถ้อยถนอย
 แล้วก็เหยยขเขาไปคงพมันล้านที่เียว
 ถานอฮ้อก็ถอนไปที่อยู่ไม่พ ฝาง
 ฝึกไม่ไว้ว่า อันมีไว้ราคาทั้งพันล้าน
 พันล้านนั้น หาใช้พรพขสมยก็อัน
 แก้ววังของมันขยไม่ อย่างที่ทศานของ

ม:พรพพควว่า A man's true wealth is
 the good he does in this world. น
 พทพาคความง "อฮ้อพรพขของมันขย
 ก็คือ คุณงามความดี ที่เขาบำเพ็ญ
 ไว้ในโลก" นั่นเอง.

๖.๓ (รูปจากหน้า ๑๖) พอมอง
 ลอดเข้าไปที่นั่นเอง ผมก็ไปเห็นคนที่
 วนี่สำคัญก็เที่ยวรคยคยขึ้นรถของห้อง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเข้าไยนั้นเที่ยว

และก็เป็นกระทรวง ที่ว่าการเข้าด้วย
 เรืองพิชพนศู อัญญาพรไยในสวโกทและ
 สึงทวิกรมพหย, สึงทวิกรมพหย รัฐ
 มนตรีว่าการไยนั้นน้อยมากแล้ว วน
 เขาเรียกกันว่า "ปี่"

ผมมองเห็น "ปี่" กำลังนั่งกึก
 ลูกกึกก่าจนพวราคาไม่ได้อย่างพทก
 ผลิต ในขณะกัซวอสิวานกำลังครระ
 ก่าถายากกันแทนขาคกรระคน ไมมี
 อาทวระกนที่ซบยี่แมลงขิมขงเจามาเกิน
 เป็นอาทว "ปี่" คนนั้นแหละที่เมื่อมี
 คนพนส์อศพิพไปดาม ถึงเรื่องความ
 ออชยอกยากเกินขงชวอสิวาน ก็ยึก
 เขื่อนความจริงไปเสีย ไม่ยอมรับว่า
 ชวอสิวานออกชยอก กลังว่ากาณิกทวิ
 แมลงขิมเป็นเรืองรกรมก "ปี่" พย
 ยามอย่างเต็มสติกำลังก็เียว ก็ระเ
 เฝอชยทหนักขวความจริงขยประการทง
 ปรว.

ผมมองดูที่รูปดูแล้วนึกดังตงอช
 ริงขยไยในทศนคนแก่อวโสเช่น "ปี่"
 นมีขศกักอกรฐาน อยุ่อย่างนี้เพีย
 แล้ว เฝอชยทวจากเลก่าขยพันชุน่าท
 ไยในรัฐประหารว่า สงสวพรพวเรา
 ชาวไทย ขยประการทงต่างสวระพท
 สวระพพพท แต่ครนแล้วถ้อยมัน
 ึ่งทันทลึงให้ก็ขวความจริงโดย สันเขิง
 ปรก่าจากความเห็นอกเห็นใจพรพวท
 ก่าก่า ผมกึกว่า "ปี่" ควระออก
 ราชกวได้แล้วกันแล้วขยเป็นคนเสียค
 พท, เสียววาสคยขิประกตสนล้นออ
 มามพทลงเดือเพ็พทคพรพขถ้อยว่า
 เป็นทศนผู้แก่ที่ควระเชอชอได้มาเสย
 ึ่งนมนาน ผมเลพทคความเควพข
 ติอันครนเอง น้าทของทศนผู้แก่ที่
 อยุ่(แสริง) ทลึงน้อออกไปเทอกชย
 ไขบ่แมงแลนคชวสนเสียนแล้ว น้าเสย
 คายความอวโส, น้าเสยขยเวลา
 อยุ่มาในโลกนเียนระ "ถึงฝั่ง" อยุ่
 แล้ว.

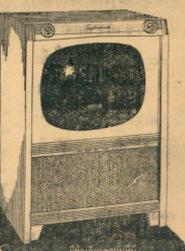
ผมไม่อยากรูดูเงิน อีกก็ไย
 แล้ว คุอชอชกควา ความแสมพกม
 ลงไปมองที่รูปดูแจประพวพรคฝ่ายค
 ขงมันขยขนุที่ ๔ เห็นพทลศมาชกฝาย

ด้านทุกคน ในขระขมกัชยเอว่ง
 เฝอชยทวระเขยคยปรทพที่ไยเอชย
 รัฐบาล ผมเห็นควอขยเอว.ชนค
 เต็มเต็มทวให้มีความเรอชยปรทพไป
 เจอมน้ำที่มสกไปเอชยชาน่า ว่ามัน
 เข้าไปททกระทรวงขงกรนนั้นแหละ
 ึ่งระกั ททวอนขระชวชพทเมืองช
 ก็รัฐกัชยแล้วว่ารัฐชยคระชอชยโดย
 อยุ่ แล่งกันเป็นเอว่งไร ไม่ค้องกชยไกล
 ทรอกแม้นแต่ชงพทแล่งเอว่ง กชยกัน
 เทพที่ไรว่า เทพโคขระชวขงรัฐ
 ยากแลก็ มีระนัในนชยให้รัฐนค
 ชวขยว่ากรสวสารเดช "เชค" ออช
 พว่งชอขรัฐชยค่าโกน การเรอชย
 ปรทพทไยนี้ ที่สาคัญที่สคกัชยคระ
 อยุ่ให้ "ผู้กรขวขง" ขยมือเข้ามา
 "ชอ" เสยไปเสียนชก ฝายน
 เขามเงินทองขยไปชยชอชยอย่าง
 เพ็ จะเอวเรอโกโสมนโกน อย
 ภาวชอ "ทส" ไปไยงานโกนเป็นค

ไท-ลีปตาช
 เจบขชอนโก ค้งนเนอเอชกรเขย
 อภิปวไรไมครรัฐชยคแล้ว ทำไมช
 ระงชกชยไปชอไม่พ ข้องกนคระ
 ไร.ชยคองแล้ว.

ผมนึกเล่นเล่นขมของเมว่งว่า ถ้า
 มิงอชยขพลคขมขยในขยคัมชขม
 กชยขบง ผมจะเอาให้พรทคเียว
 เฝอขย ผมมองขยทศนระทพหน้าข
 คัมขยทลชย เช่นขมควอ อชยขค,
 นชยลชก มันมทเทมทท, นชย
 ไซคูนชค ลกัถิ หมวอชยไมค้งใจ
 เฝอชยคองเขาไยเรย ขทพทไย
 คเฝอขยอชนชก และชยพวอชนช
 เมอปลายมิงอชยคยชรี เฝอชย
 ลชยคระโรงใหญ่ ควลชยคระพว
 ้นออชยมา ึ่งไปในตอนแรก
 ทรอได้ค้งเรอชยอปรกชยชก เฝอช
 ราชไยครวมทชอบนชกแล่ง เลม
 ้อไป ควลชยคระอชยขมพรอช
 ฝองขงเป็นคชขง เขยขงเลกนไย

เสียงที่ทศน
ซิลวาเนีย

 ดีดังเสียงที่ทศน
HALOLIGHT
 เสียงที่ทศนที่น้อกที่ทศน
 + นนชย 50 ใคคกคชยชย นนชย 30
 + นนชยคชยชยชย นนชยคชยชย
 (ชยขง ๑๑๑๑)
 บริษัท สยามอศคเฝอ (อิมพอร์) จำกัด
 ถนนชยชย (อชยทศนชย) โทรพท ๒๒๔๖-7 ฝยคณนชย

บุกวิจัยซบัก

โครม ฟาคค่าคู่ประชาชนนับเป็นกระ
สอบกระสอบซบักไม่เหน็ดไม่เหนื่อย.

เอาให้มันวิ่งวิ่ง เสียทีเถละท่า
พี่น้องเอ๋ย เมื่อไรขออยู่กับใต้แผ่นฟ้า
คือหน้หน้าแผ่นฟ้า มีชีวิตเท่าไรก็ถูกตั้ง
ฉเพาะ "ผู้กว้างขวาง" หรือ นักการ
สมัครใจ" มีเท่านี้หรือ ผ่ายคำนี้
ซบักอะไรทำไ้และทำไ้ความยุติธรรม
ด้วย.

ผมว่าจะดูบุญแรงต่อไป ทำ
เนียบสามพราน บังเอิญหมดเวลา
เสียก่อน โอกาสว่างว่างข่อยไปดู
ให้ไ้ได้เสียแล้วจะข่อยกลับมาเล่า
ให้ฟังครั้น. ▲

ไซ-บาดาล

๑๒ จุดหมายการเมือง

คัดจากหน้า ๑๑๓

ชวนลมเสียดใจเคย) "ข่าวสด"
ในทีแรกก็มีความเป็นอยู่ของราษฎรภาค
อิสาน ที่กำลังประสบเคราะห์กรรม
หนัก "ดาบอดดาบอยาก" อยู่ใน
ขณะนั้นเอง ซึ่งนับว่าเป็น "ความ
ซบักที่สุด" ของเขา.

ท่านคงได้ยินแล้ว...ท่านคงทราบ
แล้วว่า รัฐบาลคิดว่ากระทรวง
เกษตร รมพตผิน ชุดหน้า "เสื่อ
รัฐประหาร" พุกคึกคักหนึ่งสี่พิมพ์
ที่ทำการพรรคเสรีนิยมังคึกคัก ว่าอย่าง
ไร ในขณะที่ชาวอิสานกำลังอกแห้ง
อกแล้ง ถึงกับจับดินแฉกกินทำ
อาหารนั้น "เสื่อรัฐประหาร" คนแฉก
ก็ถูกอย่างนั้นเลยคนเขา.

"เรื่องที่ว่าราษฎรชาว อิสานจะตั้ง
กบอดดาบนั้นรับรองไม่มีแน่ ส่วน
เรื่องจับตัวแฉกกินดินนั้นเล่า เขา
ก็กินแฉกกินมานานนมแล้ว ผม
เองอยู่อิสานมาถึง ๑๒ ปี ผมรู้ดี
หรือกว่าใครเชื่อผมเถละ" และ
จอมพลผินยังแนะนำอย่าง "ทอง

ไม่ร้อน" ว่า "อยู่เมืองไทยนะ
หรือ? ไม่น่าอดตายหรือ."

ท่านจอมพลแปลกพิบูลสงครามก็
รัก นึกคึกคักของรัฐบาลว่าการ
กระทรวงเกษตร... นึกคึกคักที่
ออกห่างจากป่าของ "เสื่อรัฐประหาร"
หรือ "เสื่อเผ่า" เขากรทรวงก่อกหน้า
คนหนึ่งสี่พิมพ์ ในที่ทำการพรรครัฐ
ชาติ และในขณะที่ถูกพระพรหม
นครกำลังรุ่งไปด้วยบรรพาคาศ ของ
ชาวอิสานที่อพยพครอบครัว หนีความ
อดอยากปากแห้งมา "เสื่อเผ่าเจ้ากรม
ทรง" รับรองว่าชาวอิสานไม่มีการ
อดตายนั้น การกินที่แฉกกินจนมา
จนแล้ว โดยเอาชีวิตที่เคยอยู่ในภาค
อิสานมา ๑๒ ปี เป็นกินพ่วงลงไป
ไทยนี้ก็เกิดความซบัก.

รัฐบาลที่คณะรัฐบาลของหน้าซึ่งรับ
ทุนเงินเดือนจากทำเนียบของบรรดาค่า ๆ
นี้รับพระ (โดยคงจะเอ็งอิงที่ซึ่งราษฎร
ชาวอิสานด้วย) "ตั้งชื่อออกเงินไม่มือง
ซบักต่อเหตุการณ์ครั้งนี้ รัฐบาลซึ่งเลือก
สถานเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ และที่ชาวอิสาน นั้น
ก็เลือกมาเป็นแทนราษฎรกระทรวงทั้งได้รับ "รัฐ
มนตรีตลอดกาล" เขาคงคิดขบเคี้ยว ไซกาด
รัฐบาลครั้งนี้ว่ากระทรวงเกษตรกรรม หรือที่มี
สมมุติฐานอันไพเราะเรียกมันว่า "ปากเสียง"
ซึ่ง ท่านจอมพลแปลกก็รับของเราก็คงทราบใน
สมมุติฐานนามอันไพเราะนี้คืออยู่แล้ว.

"ปากเสียง" เป็นผู้แทนราษฎร
หรือบุตรหลานอัน แห่งพรรคเสรีนิยมังค
คึกคักอันกว้างขวาง (เคยเขียนสารคดี
ชีวประวัติเจ้ากรมปากชามผู้ยิ่งใหญ่จอม
พลแปลกถึงกับซบัก) เป็นรัฐบาล
แห่ง "ความเที่ยงธรรม และความซื่อ
ความจริง" อยู่ในข่ายนั้น ซึ่งว่า
กันไปก็เป็นผู้ "ใกล้ชิดบุคคล" ของ
ท่านเอง แต่กับ "ใกล้ชิดอิสาน" ของ
คนผู้นี้ก็ถูกแซงขึ้นมาไว้ด้วยอำนาจ
การเมืองหนึ่ง สี่ลือก็อิสานนั้น ว่างลงไป
ตามทางรถกลายเป็น "เลือดสีน้ำเงิน" ไป
แล้ว.

เมื่อวานนี้หนึ่ง "ปากเสียง-เลือด
สีน้ำเงิน" ได้สั่งแดงเลือดของเขาให้
ชาวอิสานได้เห็นโดยทั่วกัน ด้วยการให้

พิมพ์ภาพผู้สี่ขาว่า ท.ท.ท. (สกนวิทย์
กระจายเสียงไทยโทรทัศน์ ในอำม
การใหญ่ของตำรวจใหญ่เผ่า ศรีขันธ์
เลขาธิการพรรคเสรีนิยมังคึกคัก) เกี่ยว
กับเรื่อง "ความจริงในเรื่อชาวอิสาน"
มีสาระสำคัญว่า.

"การที่พูดกันว่าชาวอิสาน อด
หยอกหยากแค่นั้น ความจริงเรื่อง
นี้เป็นเรื่องธรรมดาสามัญ หรือตาม
สภาพปกติธรรมดาแต่คิดบรรพหน้า
นั้นเอง หาใช่กรณีพิเศษอะไร
และการที่ชาวอิสานอพยพ ลงมายัง
กรุงเทพฯ นั้น ก็มิได้หนีความลำบาก
อันใดมาแต่เท่าที่ตกกันเดินทาง
มานั้นก็เพื่อหาที่ไปเป็นที่เสียบ ใน
ระหว่างที่หมดคู้ทำมา เมื่อฝนตก
น้ำท่วมก็แล้ว พวกชาวอิสานก็
จะกลับภูมิลำเนาเดิมอยู่ อย่างเป็น
ห่วงเป็นใยอะไรไปเลย."

นี่คือสาระสำคัญในการให้สัมภาษณ์
ของผู้สี่ขาว่า ท.ท.ท. ซึ่งออกอากาศ
ไปทั่วราชอาณาจักร และนี่แหละ ที่
ประชาชนชาวภาคอิสานต้องได้ยินได้

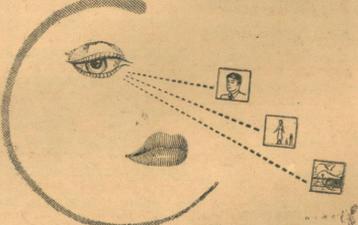
ฟังไปชกกันด้วยความรู้สึกอัน สะท้าน
ใจ ผู้ที่ไม่สามารถจะไ้ฟังจากกร
ออกอากาศก็ควรจะไ้รับด้วยออกเล่า
ผู้ไ้ยิน "เสียงอิสานจากกรุงเทพ"
นี้โดยทั่วกัน ไซ! อนาคตของ...อนาคต
หนอนายเสียง ไซกาด "ปากเสียง"
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ที่
พวเขาคงจะเข้าใจเขมา เลือดเขา
ขึ้นไปเป็นก้นกบของเขาเพื่อต่อสู้เพื่อ
ชาติทุกข่าว่าสู้สือให้แกพวกเขา โคน
จึงมาเข้าไปเช่นเล่า เขาคงจะว่า
ว่าพรรคว่า "พูดใช่! พูดใช่! ไอ
พวกเราหรือกำลัง จะอดตายที่
แล้ว เป็นค้อมบอว่านี่เป็นเรื่องธรรม
ดาไ้ดี หัวซบักหาย!"

ท่านจอมพลแปลก พิบูลสงคราม
ก็รัก ท่านไ้ยินไ้ฟังเสียงโสม รัฐบาล
ครั้นในคณะรัฐบาลของหน้านี้สี่พิมพ์
ภาววิทยุกระจายเสียง ท่านปล้มไป
หรือไม่ก็ไม่มีทางเสียหยา แต่คณะรัฐ
บาลบริหารแผ่นดินของหน้าแบบถูกลด
ทำนองทั้งมีลมโง่อย่างยังยอก ในทำ
นองกลางความดีไทยและระว่ากัน ของ

แว่นยุคใหม่

เห็นได้ ๓ ระยะชัดเเน
ไกล, ใกล้, กว้างและใกล้ปากกล
สวมใ้ใส่คสกลสบายปกติ

เชิญชมใ้ได้

บริษัท เยาวราช จำกัด

ถนนเยาวราช ทรนศค

มีนายแพทย์ และผู้ชำนาญ คอยด้อมรับ
ใ้ใ้คำแนะนำอย่างก้องตลอดเวลา

ประชาชนชาวอีสาน และท่ามกลาง
ความผองผายไปของประชาชน พล
เมืองทั่วราชอาณาจักร.

ชาวอีสานจำนวนมากเมื่ออพยพ หนี
ความอดอยากซึ่งหาผลำได้ในกรุงเทพ (พระ
ประชาชน) ก็มีความคุ้นเคยกันน้อยที่กล่าว
ไว้โดยย่อหรือสั้นๆในครั้งนั้น อันที่จริง
ตลอดกาล ชาวอีสานคนหนึ่งก็คือคนที่ไม่มีญาติ
มาว่า "บ้านเกิด" นั่นเอง คนนี้กล่าวให้พอ
ชัดอยู่ครั้งมา (ไม่ว่าจะเป็นมาโค่นแปลง
กลบแปดครั้ง ครั้งนั้นคนตัว) คนนี้คลั่งกิน
หรือใส่ใส่คนหากินไปเป็นที่เป็นที่มาเป็นที่มาอัน
จอมพลแปดก็พูดถึงความที่รัก

ทุกฝ่ายด้วยกันเป็นหมื่นหมื่น ที่ว่า
(ประชาชน) เห็นถึงท่าน ก่อนที่จะ
รับทุกฝ่ายด้วยกันนี้ใคร่ฝากประโยค
หนึ่งไว้ให้ท่านก็คิดว่า... (ในที่นี้ขอ
ด้วยที่เป็นภาษาฝรั่ง หวังว่าท่านคง
ชอบ) "When two Englishmen meet,
their first talk is of the water"
หรือ "เมื่อคนอังกฤษสองคนได้พบกัน
นั้นคำพูดประโยคแรกของเขา คือเรื่อง
อากาศ" แต่เกิดขึ้นในเมืองไทยเรา
ได้มีประโยคที่เหมือนกันแล้ว ประโยค
หนึ่งคือ "เมื่อคนอีสานสองคนได้พบ
กันนั้น คำพูดประโยคแรกของเขาคือ
เรื่องยังมีชีวิตอยู่หรือ?"

"ประชาชน"

ป.ล. โยภักย์ก็ว่า "ความ
สำราญของท่าน และคุณวิเศษนี้
มิได้ขอหามาได้ด้วย พยานาภาของ
ชาวอีสาน"

"ประชาชน"

□ ผู้อ่านวิจารณ์มา

ต่อจากหน้า ๙
แล้วจะให้หม่าทำยังได้ละครับ ผมเคย
ได้ยิน ไชโย ในคืนมีการเมืองจะชอบอ่าน
เรื่องนี้หรือภรรยา แม้แต่ก็จะได้อะไรไป
ชอบอย่างเมื่อวานนั้นผมเองผมพบบ้าง
เขาคิดผมที่คือคุณศรีพร ทั้งเมือง
บอกว่าเป็นเขื่อนแต่คือใจ "โท-สปีด"
หรือก็เห็นผมถามว่าจิตใจใครไหน ใน
ใจและสติใจ.

ตอบว่า ก็คือตรง "เทคนิคบริหาร"
นะครับมันเรื่องมันเป็นอย่างนี้แหละ.

๒. "ชีวิตนายพล" เคยลงใน "สุด
สัปดาห์" ตั้งแต่สมัยโน้น และเอามา
พิมพ์เป็นเล่มปกแข็งแล้ว โดยสำนัก
พิมพ์แห่งหนึ่ง ซึ่งไปไม่คุณไม่ได้
หรือ? "งานโตคิดของพิมพ์เอไอซ์" ก็
ลึกลับพิมพ์เป็นเล่มอยู่แล้วครับ เข้าใจ
ว่าคุณคงชอบซื้อ เก็บไว้ระดับดีสุด
แน่.

๓. โตคิด.
๔. อ้อ! พวกเรา "พีดี" เปรี๊ยะ
[เขี้ยวหัวไว้โปรดอย่ารัก และชอบ
คุณที่ส่งคดี] ของผมไปเปลี่ยน มาให้เป็น
"ของขวัญ" ตลอดจนด้วยพรทั้ง
หลายแล้ว ขอให้คุณจงอ่านมันขวัญอัน
ตลอดไปเถอะครับ จะได้บอก "ละคร
การเมือง" ชุดสนุก ๆ. อ้อ! ไป.
"m-m"

□ ดวงชะตา
ต่อจากหน้า ๓๕

๑. ในคืนวันศุกร์ที่ ๓ โกลัญ
เกิดเขตกถ้ำถึงการตายเกี่ยวกับชะตา
ต่าง ๆ ของร่างกาย ในหลักปรัชญา
ศาสตร์ หรือวิชาเบ็ดเตล็ดว่า กาลชะ
ตาไว้มาก โดยทำของชะตาในเวลา
เกิดเหตุแล้วใช้เทียบดูว่า ดาวพระ
เคราะห์และขุมเคราะห์ต่าง ๆ ในเวลา
เกิดเหตุนั้นเปรียบกันที่เทียบ และ
กันนั้น ๆ เป็นนัยศรัทธาเทโหไมย
นากันนัยศรัทธาพระจันทร์ ในชะตา
เกิด ในชะตาข้ออย่างมีอันนี้แล้วได้
ผลดังนี้ -

อาทิตย์ นักษัตรที่ ๑๗ เจ็บเท่าทั้ง
สองข้าง มีอันตรายเกี่ยวกับชีวิต.
จันทร์ นักษัตรที่ ๑๓ เจ็บอก มี
ความซนหาใจจิตใจ.
อังคาร นักษัตรที่ ๒๑ เจ็บหน้า มี
ความกลัวอย่างสูงซนคิด.
พุธ นักษัตรที่ ๑๑ เจ็บท้อง เกี่ยว
กับการเงิน.
พฤหัสบดี นักษัตรที่ ๓ เจ็บศีรษะ เสีย
ใจและสติใจ.

ศุกร์ นักษัตรที่ ๒๐ เจ็บเท่าทั้งสอง
ข้าง เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียง.
เสาร์ นักษัตรที่ ๑๓ เจ็บมือซ้าย
เกี่ยวกับกรรมเงิน.
ราหู นักษัตรที่ ๒๔ เจ็บศีรษะ มี
ความซน.
เกตุ นักษัตรที่ ๘ ชาวเขา เกี่ยวกับ
การเดินทาง.

๒. คุณเคราะห์ที่ พุทธิดี เป็นเจ้า
เรือนของศักราชอาทิตย์ อยู่ในภพที่ ๑๐
ภาคต้นค้ำมาปีเคราะห์ที่ อังคารและ
เสาร์ถึง ท่านว่าถูกแห่งการ.
๓. ท่านพระวิชัย ในวัยเมษเป็น
วัยของอังคาร ถูกเลี้ยงด้วยพระเคราะห์
นักษัตรที่ ๒๑ และศุกร์ซึ่งอยู่ในวัยศุกร์ และ
พระจันทร์ถูกกระหนาบข้าง ภัยขยา
เคราะห์ที่ราหูถึงการและเสาร์ ท่านว่า
ตายด้วยคนลาภ หรือถูกเผาไฟ.

๔. ในคืนวันศุกร์ที่ ๓ ท่านว่า
อยู่อย่างปลอดภัยนั้นจะชีวิตที่การ
ถูกตีด้วยไม้หรือตีหมัก ตกจากที่สูงยี่
บาทสี่ตัวห้า ยายขุ พงษ์ ในที่ว่า
ซนตก กล่าวว่าการที่การตกน้ำ
หรือถูกฆาตกรรม ในชะตาข้อทุกกล่าว
ว่ากระทำความผิดของศักราช และจาก
ฉัตรกรรมคาบเกี่ยวกัน.

๕. เสาร์เป็นเจ้าเรือนของภพที่ ๓ จาก
ต้นค้ำมาปีอังคารและเสาร์ ในการที่
กับศุกร์ นอกจากที่ตามค้ำมาปีศักราช
กล่าวไว้หลายประการ ในเรื่องเกี่ยวกับ ความตาย
ฉัตรกรรมคาบ เกี่ยว

๖. การระบอบนี้ ปาปะสุดศรัทธา พุทธิ
มนต์ ในภพที่ ๓ ภาคต้น หรืออัมภการมี
นปเคราะห์ที่ ท่านว่าความอย่างเจ็บปวด ทรมาน
ด้วยความลำบากเป็นอย่างยิ่ง ในวงชะตา
เป็นต้นแห่งอัมภการมี มีราหูอยู่ในภพที่ ๒ จาก
เสาร์.

๗. อาทิตย์นะ ฆราวาสะ ภพที่ ๓ จาก
ศักราชมีนักษัตรที่ ท่านว่าตายเนื่องจากกรรม
โพลซอ-ผู้โพลซอ เจ็บเท่าได้จากดวงวงศา
ของระบอบนี้.
๘. อุษนะ ฆนะ ศาตราดี ทักษะ
นปเคราะห์ที่อัมภการมีกับเจ้าเรือนของภพที่ ๓ จาก
ต้นค้ำมาปี เสาร์ ตายด้วยคนลาภหรือไฟ.
๙. ในภาคต้นค้ำมาปีพระจันทร์และเสาร์
ศักราชระบอบนี้เป็นเวลา ๑๖๖๖ ปี ตั้งแต่ ๑๔
ก.ย. ๑๒ ถึง ๑๖ ก.ย. ๑๙๐๐ และพระพุทธิแห่ง
พรุทธิ ตั้งแต่ ๒๖ ก.ย. ๑๘ ถึง ๒๐ ต.ค. ๑๙๐๖
ในวันเกิดเหตุเป็นเวลาที่อยู่ในระหว่างระบอบ
อายุพุทธศักราช ได้คำนวณแล้วว่า ราหูเป็น

ไท-สปีด

ด้วยพระอาทิตย์อยู่สุด ในภพที่ ๓ ซึ่งความ
ตายในชะตา และใน อันตรายที่อยู่มากก็จะมี
ค้ำมาปีและในระบอบนี้ ราหู เลวร้ายเมื่อ
ทุกครั้งที่เข้าภพทุกปีเกิดในดาวที่อยู่ในภพ ๒
จากจันทร์ในชะตาเกิด และถูกเลี้ยงด้วยป
เคราะห์ที่อังคารจึงเป็นเจ้าเรือนของภพที่ ๘ จาก
จันทร์พระ และในคืนวันศุกร์ที่การเกิดเป็น
อย่างเช่นเป็นขั้นที่ใกล้ ในตอนพุทธศักราช
๑๙๐๖.

ท่านผู้อ่านที่เคารพ ถ้าหากวัน
เดือนปีใดที่ไรจะวัน ไชโยในคุณของทั้ง
สิ้นรวมทั้งวันเกิดทุกด้วย จะเห็นวง
ชะตาของผุ้ไฉนในลำดับคุณในทิศของ
โหราศาสตร์ แต่ลำดับคุณอยู่ทั่วจักรว
๒๕๐๐ ปีเกิดก็เกิดหรือชะตาของ
๒๕๐๐ ปีใด เจ้าชะตาไม่ไรจะอัน
ตาย ถ้าอยู่ในทิศไม่กิน ข้างเจ้า
ให้ให้ความเห็นว่าทั้งตายอย่างฉัตรกรรม
กานเนนธ รัชปี ๒๕๐๐ ปีใดก็เกิด
เส้นวงเวียนของโลก ถ้าหากคิดเทียบ
โยเมย์เป็น ๓๖๐ องศา แล้วจะได
พยายามประมาณองศา๑๐๐ ปีใดละ
ถ้าเจ้าชะตา ย้ายที่อยู่เสียได้พันตรี
หนึ่งรายก็อาจหนีภัยได้ เป็นเป็นการเชื่อ
ถาวรหรือของโหราศาสตร์ ว่าถ้า
เคราะห์ร้ายแล้วขายข่อยเสียจะค่อย
ดีขึ้น ที่สุดข้าพเจ้าขอจบเรื่อง
ด้วยพุทธภาษิต "วิถัสสา กมม
เวตี" อันแปลว่า "เพราะความไว
ใจ ถึงภัยความ" ▲

1896 - 1956

TRIUMPH

ไตรอัมพ์

สิ่งมหัศจรรย์ในทางคำนวณ

มีเมื่อ....
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙

เป็นคิดนี่!

สตีเฟนเนดี

สตีเฟนเนดี **TRIUMPH** **บริษัท อ.ส.ส.**

23-24 ซี่งป.๑ กรุงเทพฯ โทร 2๐448

คุณหรือจะวิปากกากลูกลิ้นที่ติดกัน แล้วหรือยัง?

ปากกากลูกลิ้น เซฟเฟอร์ เฟเธอร์ทาชเขียนโดย ไมค์ คองกมมือแม่แค่น้อย คุณจะพอใจในความ "เบาหวิว" เมื่อเขียน ด้วย ปาก กาลูกลิ้นนี้... ง่ายคาย... เรียบรื่น... และสกดง่าย

ปากกากลูกลิ้น SHEAFFER'S Feathertouch

เขียนได้มากกว่า ปากกากลูกลิ้นธรรมดาถึง ๕ เท่าตัว

ขนาดปากกากลูกลิ้นธรรมดา
ขนาดปากกากลูกลิ้น Feathertouch

นี่คือสิ่งที่แท้จริงขนาดใหญ่ที่ มอง เห็น โส เขียนได้มากกว่าปากกากลูกลิ้นธรรมดาถึง ๕ เท่า..... คุณสมควรเห็นใจว่ามันดีกว่าหมึกอื่นอย่างไร.

บอว์เนีย กานเหล็ก - กานพลาสติก

ผู้แทนจำหน่ายและผู้เขียน และแผนกบริการ เซฟเฟอร์

Sheaffer

ไท-สปีดไลท์

"อาจจะไม่ได้" เพราะคุณมันจับต้องแล้วตัวของคุณซาอู" ทิพย์วีร์ว่า "ดิฉันคิดว่าผมควรจะรู้ว่า คุณมันจับอย่างไร มันนอน ดินนี้เข้า ปลายตาของนกเงือกกับคุณมันซึ้งหรือมันฉีกปรอท" "ถ้ามันเหมือนคลอกของหนูไปด้วย กับคุณมันจับในดินมันนอน" ทิพย์วีร์ว่า "มันนอน" วิฑิตพูดเบา ๆ. "คุณมีความเห็นอย่างไรบ้าง เกี่ยวกับกรณีนี้หากว่าคุณซาอู ในวันนี้จะเดินทางไปยังไรต์คราวมันบ้าง" ทิพย์ถาม. "ผมสงสัยอะไรไปออก" วิฑิตตอบอย่างครุ่นคิด "โอ้ะ มันก็แปลกที่คุณซาอูชอบที่จะเลื้อยไปที่ วัตถุปกคลุมด้วยอะไร คุณมันจับจุดอะไรจะตกไป" คืออย่างไร?" "จริง" ทิพย์วีร์ออกปาก. "นอกจากนี้" วิฑิตกล่าวต่อไป "การเดินทางรวมทั้งของซาอูทั้งหมดที่ ๑๕ วันที่ผ่านมา ใจเวลาเดินทางในตอนที่หลายวัน และเขาจะคิดถึงกลับมา ในงานสำคัญอย่างไรบ้าง" "งานอะไร?" วิฑิตตอบแทนว่า "งานประชุมผู้ถือหุ้น ในธนาคารพหุชาตจักร"

"แต่ผมไม่รู้หรอกว่า ดิฉันต้องไปซื้อเสื้อเดินการของคุณซาอูที่ธนาคาร ปากกากลูกลิ้นเอาไปตากออกด้วยเหมือนกัน หล่นเสื้อของดิฉัน และเอาไประแวงเวลาเดียวกัน ที่คุณซาอูออกเดินทาง เรื่องนี้คุณคิดอย่างไรบ้าง?" "โอ้ะ เรืองนชักรับรู้กันใหญ่" และ ทิพย์ยื่น "หัวผมคือไปหมกแล้ว" "คุณซาอูถูกคุณฉวยชัยไม่ชอบหนังกินอยู่แล้ว" วิฑิตเล่าต่อไป "แต่ทั้งนี้สองตัวมันคนละตัวกันมันในธนาคาร โดยมันสองตัวเป็นเลขานุการของกิจการนั้น"

"แต่ไร" ทิพย์ถามอย่างสนใจ "ผมก็ไม่รู้ว่าจะอย่างไรก็ได้" แต่มีบุคคลอีกคนหนึ่งส่งผมสลับขึ้นข้างตึกกับคุณก็มาอ้างกันว่า เช่นแม่ของดิฉันกำลังงานของหมก หล่นท้ออย่างนั้นเพื่ออะไร?" "ใคร" ผู้หญิงคนนั้น "นั่นคือผมยกยอไม่ว่าใคร แต่หล่นอะไรก็จริง" ว่า แม่ของดิฉันอาศัยแม่ และเป็นเจ้าชู้วันขายอาหารเล็กๆ อยู่ก็เพชรบุรี แต่หล่นไม่ว่าที่ไหนอาศัยอยู่ที่ไรบนนอกกาบนั้นหล่นอยู่ด้วยดิฉันคิดว่าดิฉันทำงานในธนาคาร

การ มันเงินเกือบเท่าไร คุณวีร์ ไหมว่า หล่นไปก็เรื่องราว เหล่านี้มาออกไหน" "ผมจะ ไปรู้ ไทยังไร" ทิพย์พูดเหมือนขยับ. "ดิฉันคิดว่า ดินคางแล้วให้ หล่นฟุ้งแสง" วิฑิตออกความเห็นอย่าง วิฑิตสงสัยด้วยและตั้งใจจะใช้จะอะไรก็ได้และทิพย์ ต่างก็พยายามจะเกิดเรื่องราวเพื่อให้ได้ทิพย์ที่ออกนั้น. "แล้วแกมาหาเราเพื่ออะไร" อ้นโก" วิฑิตพูดเหมือนขยับ. "ผมสงสัยขยับอยู่ที่นี่ ไม่แตกอาหารร่วมมีกัน กับนายสัมพันธ์ก็ได้" ทิพย์ว่า

"เมื่อผมถามถึงผู้หญิงคนนั้น ที่ผมพยายามสืบเสาะถึงหัวหน้าชายสัมพันธ์ว่ากว่าแล้วรู้สึกตกอกตกใจมาก คงมีอะไรแฉอแฉงอยู่เขียนนั้นอาหารเป็นเพราะเกรงว่า อัยการและตำรวจจะเล่นงานเกี่ยวกับ คิซซู เซ็ญ อื่น ๆ ที่เขาว่าร่วมมือกับธนาคารทำไว้ก็ได้"

"ตามที่เราสืบสวน เรื่องการขู่ว่าจะแจ้งหน่วยงานสัมพันธ์นั้น ก็ยังมีดิฉันเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ไทวีร์อิชโดยสารรูป" "นั่นนะซี" เพราะฉะนั้นนายดิฉันแก๊งออกจากโรงแรมไปเพื่อให้ถูกตัวว่าทำไม ะคือมีของทางเข็คให้แก่นายสัมพันธ์" "แต่เรื่องแม่ก็ปลอม ของดิฉันกับผมคิดว่าอาหารร่วมมีกับนายสัมพันธ์และดิฉันกับอัยก็ได้ ถึงไทวีร์อะไรจะอัยก็อย่างนั้น" ทิพย์ออกความเห็น. "ทำไมสองคนนั้นจะ ต้องเอาขายคนนั้นเข้าไปร่วมมีอัยก็เพื่ออะไร" คำตอบก็ไม่ได้เห็นด้วยทศอะไรเลย" วิฑิตก็ตั้งข้อสงสัยขึ้นมาอย่างถี่ถ้วน. "อาหารว่าไทหรือเนนแผนชนัก"

บทกวีฉบับใหม่

ไว้ว่า ลูกสาวของแกเป็นคนที่ หากมีอะไรเกิดขึ้น ก็เพราะความไม่รักของพี่ชายที่มาก็คอกก๊วย” ก็พยักทอยไปแกน ๆ อย่างนั้นเอง.

“แต่ทำไม รมมาทำเดพรากัน เรืองก่อน ๆ แกไม่เคยได้เคยขังก๊วยเลย ผมว่าผู้หญิงคนที่มาหาผมมันนี่แกต้องภาวะอะไรก็อย่างหนึ่งเป็นแน่”

“แน่นอน มันน่าจะมาทำไม”

“และแกต้องการ ทรัพย์สินอะไรสักอย่างจากสิ่งไหนก็ได้”

“แกเอาอะไรไปจากคุณ”

“ไม่รับเงินนะ” วิธาคถาบทแทน

“แล้วแกทำอะไรให้เราไว้ ก็แค่เสียอีกกับ ทำไม่หล่นจนจิงทำอย่างนั้น ใช้เงินก็ และเอาไปรับเงินจากสำนักงานของเรา”

“บางทีแกอาจจะอยากไว้ว่าคุณมัน ขี้เกียจขังกับลินดาจิงหรือปล่าวกระมัง คุณก็ขี้ขี้แล้วไม่ใช่หรือว่าแกชอบคุณวันซิมมาก แต่ตรงกันข้ามแกเกลียดคุณชาย แกอาจจิงให้คุณวันซิมที่มากติดต่อกับเด็กสาวคนนั้นก็”

“และนอกจากนั้น วิธาคถาบท” แกรู้ว่า คุณชายชอบพออยู่กับชายวันมา และรับรองว่าจะเอาตัวแกขังไปเป็นเลขานุการแทนแกเอง...เรื่องมันชักงายอยู่แล้ว...” วิธาคถาบทกลายเป็นเลี้ยวอย่างแรง.

“เฮ...คุณจะไปไหน” ทิพย์ร้องเอ็ด.

“เราต้องพบขายสององค์ คุณนี่ก่อน บางทีอาจจะได้เรื่องแจ่มแจ่มขึ้น” วิธาคถาบท.

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

เทคนิควิธีประหาร

ต่อจากหน้า ๓๕

คนทั่วไป เกมการเมืองของเขา ข้อมูม เจรเขินเกมของคนใหม่ ท้าใช้เกมของชาวจีนโรมันสมัยโบราณไม่ เจรทักเกียว ในการทำรัฐประหารรวมอำนาจในอิตาลี มุสโสลินี ได้ใช้ทิวทิวนี้แบบสมัยใหม่เขียน สมัยใหม่จนกระทั่งมาวางก้าวร้าวทำรัฐประหารนำออกใช้คือ คำน กลายเป็นแรงผลักดันสมัยไป

อิตาลี และอิตาลีได้แก้อิตาลีเดกกับข้าพเจ้าว่า “มุสโสลินีพยายามจะจับออสเตรีย แต่จะรอดจะหนีไปไว้ ก็ว่าเขาโรมัน เป็นภาษากรีก แปลว่าช่าง ช่างจึงเรียกว่าในการใช้ทิวทิวนี้พร้อมอย่างจะจริงนี้ มุสโสลินีก็จะไปใช้ด้วยตนเองบ้างเป็นต้น” เพราะกลไกแล้วอดคิดเหล่านี้ด้วยเหตุที่มีอยู่ประจำมุสโสลินีมากที่จะไปให้เกิดความขบขัน เขาแสดงลักษณะกระตือรือร้นที่จะได้วิธีทำรัฐประหารของพวกเข็ดค้ำที่ประจักษ์กับเขาโดยใกล้ชิด.

เพราะเขาไม่สามารถจะเข้าใจได้ว่า การปฏิวัติที่ไม่มีแรงค้ำคองก็อาจวาง ไม่มีที่ควรตั้งอยู่ในถนน และไม่มีที่อาศัยที่แก้ออกมาอยู่ตามบ้านหลังี่ มันจะเป็นการปฏิวัติไปโดยง่าย. โดยเหตุนี้ เขาก็จึงชวนข้าพเจ้าออกเดินกระบวนไปตามถนนสายต่าง ๆ เมื่อเดินไปได้ครึ่งหนึ่งแล้วก็วิ่งกลับออกข้าพเจ้าว่า “เหตุการณ์อยู่ในความสงบดีเหลือเกิน. อย่างนี้หรือจะให้ถือว่ารัฐประหาร. มันมันอะไรจนหัวมันกว่า” บางครั้งบางคราว เมื่อบรรพทุกพวกเข็ดค้ำแล้วมันไปคิดความเร็วสูง. คนเหล่านี้วิ่งเขินคนหนุ่มๆ ส่วนพวกพวกแก้อื่น เหมือนกรีซ และพวกถูกประหารมือไว้ด้วย. พวกเขาพากันร้องเพลงด้วยสำนึกที่ถือศีลความภาคภูมิใจ. พวกเขาดำเนินไปครั้งละไกลไกลในทิวทิวไปมา. ข้าพเจ้าบอกกับแกอังกิลว่า คนหนุ่ม ๆ เหล่านี้แหละคือพวกคนหนุ่มๆโรมันอันเลื่องชื่อของมุสโสลินี. เป็นพวกที่ร้องและมีการสู้รบร่าดากมาก. ก็แถมแกก็ถือว่าไม่ชอบเชื่อข้าพเจ้า โดยแสดงข้อกังขาว่า คนหนุ่มเหล่านี้หนักซึ้งอยู่แต่เป็นเด็กที่พึ่งจะแตกนมเท่านั้น จะทำหาก่อปฏิบงนั้นดีกว่าหรือ. ต่อมื่อข้าพเจ้ากล่าวขึ้นขึ้น แกอังกิลจึงได้ยอมเชื่อ ข้อ แกอังกิลก็ปรารถนาออกตัวว่า “ข้าพเจ้าจะเอาใจกับแกที่สิดส์ไม่ได้โดยอันอันจนบัด ก็คือคนที่มันไม่รักกันเจ้าข้าหรือ”.

กองทัพพิชิสต์ของมุสโสลินี ไม่เหมือนกันกับสวีเดน ชาวโรมัน ในอังกฤษซึ่งเขียนเขินเขินการปลุกใจ ให้คนหันไปเลือกใส่ศาสนา. สมาชิกขบวนการซัดเวรัน ชาวโรมัน มีอาวุธพวกเหมือนทหารถาวรก็วาง ก็พวกคนเข็ดค้ำในกองทัพพิชิสต์นั้นด้วย เหมือนกรีซ และพวกถูกระเบิดมือ เพื่อเอาเขินออกใช้ในงาน

ก็ถือศักดิ์มาเมืองโดยคง. ผู้ที่ขู่พิชิตว่า พวกพิชิสต์มีโคได้ใช้เวลานานแรงนัก ผู้ที่ถือว่าพวกพิชิสต์ก็เป็นสาวกของมุสโสลินีหรือคอลลดชอบก็ หรือคิดว่ามุสโสลินี มีลักษณะเหมือนชาวโรมันในภาคอิตาลีก็ ส่วนเป็นผู้มีความคิดคล้ายสมัย. ถ้าหากพวกพิชิสต์เป็นสาวกของมุสโสลินีหรือคอลลด ก็อาจจิง พกเขาถึงจะไม่ได้ทิวทิวประหารเขียนนั้น. ทิวคั้งทหารเก่า รัฐประหารนั้น ก็ที่จะมีลักษณะได้ใช้ไปทางสงครามกลางเมืองก็ทั้งก็เพราะมุสโสลินี คอลลดชอบก็

ข้างนิยมทิวทิวนี้บ้าง และจึงขังไว้ใช้กำลังพิชิต. ตอนหนึ่งแห่งการสนทนาอิตาลีเอเด แซงกัวลิดีกล่าวถึงข้าพเจ้าว่า “ท่านเอง ไม่ใช่นักคนหน้าไหวหลังหลอก ท่านสามารถจะพิชิตใจให้ข้าพเจ้าเห็นได้หรือไม่ว่า มีอะไรเป็นที่ยึดถ่วง”

 SYRUP METHOVITT
ชี่ ซิมบับเมออีวิท
เพื่อให้จิตใจดีต่อใจ

- ชี่หับเมออีวิท**
- บำรุงประสาททำให้
 - แก้ไออันเหนียว เหนื่อยหน่าย
 - นอนหลับ จิตดีที่ชุ่มชื่น
 - สมองดี
 - เปลี่ยนอารมณ์ขุ่นมัวให้สดชื่น
 - และดีต่อใจ
 - แก้ความเคียดแค้นที่ต่างๆ ของ
 - วัณโรคภัยไข้เจ็บที่ร้ายกาจ
 - วัณโรคภัยไข้เจ็บที่ร้ายกาจ
 - วัณโรคภัยไข้เจ็บที่ร้ายกาจ
 - วัณโรคภัยไข้เจ็บที่ร้ายกาจ

บริษัทชี่โล่ชี่
บริษัทชี่โล่ชี่
บริษัทชี่โล่ชี่
บริษัทชี่โล่ชี่

ใช้ชี่
พูด ENGLISH ในปี 2500 นี้

๑๕๐ คน... ๑๕๐ คน... ๑๕๐ คน...
โดย วิธีธรรมชาติ
กว่า ๑ แสนคน ได้เลิกอ่านได้แล้ว สองสามเดือน ฟังภาพยนตร์ อ่านหนังสืออังกฤษเข้าใจได้อย่างดี ท่านจะมีประกาศนียบัตร จาก *The Nature Method Institute Europe* วิธีธรรมชาติ รับรองโดย คำสัตถารจารย์ ภาษาอังกฤษเหนือยุโรปหลายฉบับท่าน..... จอห์นเบย์นการ ฟริ จาก

The Nature Method Institute T.W.25
บริษัท จอนตัน พับบลิชจิง ๓๖ ป.ณ. 333 พระนคร
โปรดเขียนให้ชัดเจน

ข้อความที่เขียนนั้น กล่าวถึงพระราชจริยวัตรของกษัตริย์เป็นส่วนมาก เช่นว่า "การรับสั่งอย่างใดๆ ของพระองค์เช่นมีพระราชดำรัสแก่ปวงชนควรคด้อยใช้ถ้อยคำกับพินิจวางใจและเข้าใจ แต่ลักษณะเช่นมีน้อยอยู่ในพระองค์ แม้แต่พระราชดำรัสจะได้อรรถาร้อยหรือมาเรียบเรียงแล้วก็ตาม พระองค์ทรงอ่านไม่ไต่จนระดัดยั้งแต่คำใดเพราะระดัดยั้งเสียแก่ผู้ฟัง พระดำรัสทรงอ่านมาแล้วครั้งหนึ่ง เหมือนกับออกมากจากสีปากก็เหมือนนกเขียนที่ไว้วางสูงศักดิ์ ทรงอ่านเอาจึงเอางังและประโยคไม่ผิดก็ถ้อยกับเหมือนนักพระราชชนนี อันที่จริงแม้ว่าพระดำรัสได้เขียนมากก็ตาม ก็ย่อม

แตกหักทำที่ไม่ถ้อยคำไว้คงค่อด้วยกรหล่า่นักก็ พระราชจริยวัตรของพระบรมอัยกาธิราช ยอรัช ๓ ที่ไม่ทรงอดิชนะรพรรณไม่มีอยู่ในพระราชกติกาพระองค์น้อยเลย เพราะพระนางเจ้าอัสสิละเป็นทละพระราชชนนีรับเอาทำหุณุมากาเรต ได้ทรงรับการยอมรับมาในกาลวโยคไว้ศักดิ์เยี่ยมขงชั้นสูง ส่วนการศึกษารองราชโอรส เจ้าชาย ชาลส์ ก็ทรงทำให้ทรงศึกษากันต่างกันกับพระราชชนนีซึ่งทรงส่งไปเล่าเรียนที่โรงเรียนรัฐประพันธ์ก็เกิดกระเรียนคนขย

รณดีในอนาคต เกิดกระเรียนกรมกระทำเรื่อ, ช่างกล และอาชีพอื่นๆ เหมือนโคเป็นผู้อยู่ใหญ่ ไม่ใช่เพียงแต่เกิดทำทวักระเรียนเข้าของกษัตริย์และราชชายห็นส่วนบริษั ส่วนพระราชสวามีเจ้าชายฟิลลิปส์ แม้ว่าจะเรียนผู้หะระสมเจ้า

โชนเข้าก็กับชนทุกชั้น ก็ยังไม่เหมาะสมที่จะกำหนดแทนพระองค์พระราชชนนีในพระราชพิธีอย่างใดก็ตาม เมื่อ๒-๓ วันนั้นสมเด็จพระพันปีหลวงหลายฉลวยก็พาคนลงชาวทำกันเจ้าชายฟิลลิปส์ ก็พาเจ้าฟ้าชายชาลส์พระชนนีชาย ชวยไปเล่นเรือที่โบสถ์สมเด็จพระคัลลิมมาทัก ซึ่งอาจเกิดอุบัติเหตุเป็นอันกรบแก่กรมการ

กุมารไว้ แสดงให้เห็นว่าความเป็นพ่อลูกในนั้นไม่มีความหมาย เพราะประชาชนมุ่งถึงชีวิตของผู้ครองราชย์ในอนาคตมากกว่า.

ในงานสโมสรสันนิบาตในพระราชวัง **ดอร์คัตดิกรินแชม** บอกว่า "เดิมไปด้วยการวิจัยไว้ศักดิ์เหมือนนักบริหารอยู่ในบรมราชย์" และทำให้พระองค์เป็นยอดนักวิทย์เช่นกันเป็นผู้ก็ขยันออกย้อมวิกรม ในการสังกมระหว่างหมู่ปวงชน พระองค์ทรงแสดงอาการเหลือมล้ำค่าสูง ซึ่งชุมนุมชนที่มาเข้าแทนเหล่านั้นมีชนหลายชาติหลายเผ่า ของเหล่านั้นาประเทศจักรภพออังกฤษประพันธ์ด้วย แสดงให้เห็นว่าบรรดาภาคนในพระราชดำรัสนั้นไม่ได้คำนึง

เป็นไปตามการสมัยกับสมัยนักขยของชนหลายชาติหลายภาษาที่ระคนกันทำให้คนเหล่านั้นมีมกวิโรถ์ แต่กลับวางพระองค์กว่าจะเหมือนด้วยอยู่ในนักมค่างชาติเฉพาะสุภาพชนชาวอังกฤษเท่านั้น.

ในการที่จะให้พระมหากษัตริย์เป็นที่ชอบรักใจของปวงชนนั้น ไม่ใช่ว่าจะให้ล่อนพระดงตั้งมาเป็นจักรราชขึ้นถ่อน จึงมักวิยัยประเทพรหมปฏิบัติอยู่ (ผู้เขียนเข้าใจว่าหมากกลางคือนักวิทย์เคมีหรือค) หรือไม่ได้นมาขอควรวาให้พระมหากษัตริย์หรือพระราชวงศ์ยอมพระดงตั้งมาเป็นพระราชาธิบาย เพื่อให้พระหระมกับพลเมืองไร้อัยวรรคของพระองค์จึงมีผล

ดอร์คัตดิกรินแชมรับว่า การทำหัตถิ์เขียนขึ้นอันนี้จะประจบของชาวยุโรป ทรงทำให้ผู้อ่านเห็นว่าจะมาคนกลางประจบกับกติก แต่บุคคลใดมีความเชื่อว่า พระมหากษัตริย์จะคงอยู่ต่อไปได้ ก็ควรสังเกตพระราชจริยวัตรและจริยวัตรให้เกิดคุณประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของพระองค์ขึ้น และเขาเหล่านั้นจะไม่ผิดคาดอยู่ก็ เมื่อสังเกตถึงขงพระกษัตริย์ควรจะได้รับพระหตุสมกับเจ้าชายตามบรมราชโองการ

พระมหากษัตริย์ไม่ควรปล่อยให้โอกาสอันดีพลาดไปเสีย โดย

น้อยใหญ่ ๆ ซึ่งพระองค์ทรงเชื่อโดยสุจริตพระราชหฤทัยว่าได้พลาดไปจริง ก็ควรทรงแก้ไข.

ดอร์คัตดิกรินแชมยังได้บอกแก่หนังสือพิมพ์ว่า เขาได้กระตือรือรื่องมานานแล้วที่วิจารณ์กษัตริย์อังกฤษ ซึ่งเขาเห็นว่ามีความสำคัญอันยิ่งยวดก็ทรงเขียนออกมานี้เวลาที่สมควรก็กาลสมัยนี้นั้น.

๐ ชีวิต

ต่อจากหน้า ๓๔

โง่กันที่เคียมซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนกรัยแล้ว ได้วิเลือกให้เขียนประวัติชีวิตคนแรกของสัรวารรัฐเวียดนามใหม่ อีกตำแหน่งหนึ่ง.

พอย่างเช้าวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๕ โง่กันที่เคียม ก็ได้ถูกให้มกรเลือกให้สมาชิกสภาว่ารัฐธรรมมนูชน ผลปรากฏว่า พรรคชาตินิยมของเขาได้รับเลือกเป็นส่วนใหญ่ พรรคมันนั้นจึงคิดที่เคียม ก็ได้ถูกการกำลังถูกเลือก

กกลกับรัฐบาลส่งคริสต์ เพื่อให้ส่งคริสต์ถอนทหารออกไปที่พมกาก็เกิดนามภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕.

ปัจจุบัน ภายหลังจากได้ปฏิสข ไม่ยอมปฏิรูปตามข้อตกลงกรงเงินว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ ในปัญหาเรื่องออกเสียงเลือกตั้งทั่วประเทศ รวมเวียดนามเหนือและใต้เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วยเหตุนี้เพราะไม่สนับสนุน เวียดนามไปร่วมอยู่ด้วยในการประชุมครั้งนั้นแล้ว โง่กันที่เคียมก็เริ่มบทบาทใหม่ ทางการเมืองของเขา ด้วยการเดินทางไปเชื่อมสัมพันธ์กับรัฐบาลประธาประเทศ ในโดยประชาธิปไตยทุกประเทศ. ▲

เจิง รณนีย์

เลือกตั้งทั่วประเทศ รวมเวียดนามเหนือและใต้เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วยเหตุนี้เพราะไม่สนับสนุน เวียดนามไปร่วมอยู่ด้วยในการประชุมครั้งนั้นแล้ว โง่กันที่เคียมก็เริ่มบทบาทใหม่ ทางการเมืองของเขา ด้วยการเดินทางไปเชื่อมสัมพันธ์กับรัฐบาลประธาประเทศ ในโดยประชาธิปไตยทุกประเทศ. ▲

๐ วิชนีแผยา

ต่อจากหน้า ๓๔

"อัยเยม..." เร็วญ่าซังมีลูกของเจ้าที่คิดเสียจนแล้ว จึงเล่ามาจง ทุยโยโลก แล้วตั้งคาบไปแล้ว ถ้าไม่เล่าทรง ทุยทุยก็ให้ขตามเขาไป เล่ามาว่าทำไมจึงไปเอายามาไม่ได้..."

เร็วญ่าซังแล้ว เขาก็จับเดินตรงไปรับเงินเจ้าอู ร้องสั่งเหล่าภานด้วยเสียงเออมนั่ง

"อัยเยชด เอมมา๒ตั้งเอาหนอ กษัตริย์เทเชวนะ อัยเยชมนะโรเลย" ▲

ต่อจากหน้า ๓๑

สนองไม่ควักควับเข้าน หรือขั่นเลื้อก
ควัยซ้ำไป.

การไปเมืองเอกของนครโฮลชตัมป์ ไม่ได้
กระทำด้วยความเลื่อมใ้ดแต่เพียงอย่างเดียว อย่างที่
ก่อน โดยที่สมาคมหรือองค์การหรือสถาบัน
ให้ทุนนี้ ไม่ได้ให้แต่เพียงเงินเดียว หาก
แต่ให้หลายสิ่งหลายอย่างพร้อมกัน ในขณะเดีว
กัน คนไทยจึงมีโอกาสเดินทางไปประเทศ
เป็นจำนวนมาก ๆ คนไทยจึงได้ทราบ
ปรากฏการณ์การรวมทั้งเรื่องต่อความรู้ไปศึกษา
วิชาความรู้ต่าง ๆ ในประเทศอีกเป็นอันมาก เมื่อ
กลายเป็นชนหมู่คนไปในประเทศผู้ให้สารวจอื่น
เช่นนั้น คนไทยกลุ่มนี้ถึงได้เกิดความชอบใจ
ขึ้น และจากความเป็นมิตรจึงไปรู้จักกับชาว
เอเธนตอนจนยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน ในขณะ
เดียวกันในต่างประเทศ โลกก็กำลังเจริญ

และมีความชอบธรรมนิยมของชาวต่างประเทศใน
ขณะเดียวกัน อย่างเกิดเงินไทยสมัยก่อนจึงเดิน
ทองเห็นผู้ใดไปเงินจึงสนทนากันหันหลังหรือขยับ
ตบไป จนกระทั่งเมื่อมาถึงต้นทศวรรษที่ห้า
แล้ว คนไทยซึ่งมีวิถีชีวิตหรือว่าอยู่นอกเมือง
ไทย.

ผู้ที่เห็นเห็นที่สำนึกในข้อเท็จ
จริงอื่น และในที่สุดก็มากอยู่ ในที่
รัฐอเมริกา จึงได้มีการยอมรับคนต่าง
ชาติที่กระเข้าศึกษาในโรงเรียนและมหา
วิทยาลัยอเมริกาให้รู้จักและคุ้นเคยกับ
ชีวิตและสังคมแบบ "อเมริกัน" การ
ยอมรับเช่นนั้น เรียกชื่อเป็นภาษอังกฤษ
ว่า โฮเรียนเคชัน คาร์สัน ซึ่งก็แปลว่า
วิชาที่สอน เพื่อยอมรับให้รู้จักคุ้นเคยกัน
เอง การยอมรับมักจะกระทำก่อนที่คนต่าง
ประเทศผู้หนึ่งจะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
ด้วยหรือเรียนอเมริกัน และมีการกระทำ
ทำในทันทีที่ขึ้นแก่คนต่างไปจากอเมริกา.

ถ้าหากเวลาของการยอมรับนั้นประมาณ
หนึ่งเดือนถึงสามปีเท่านั้น.

แต่เมื่อก่อนไม่มันใจอยู่หนึ่งเนื้อว่า
การยอมรับดังกล่าว จะให้คนสนิทกับความ
ตั้งใจของผู้รับ ประการแรกเพราะ
การยอมรับมักจะกระทำกันในโรงเรียน
หรือวิทยาลัยเล็ก ๆ เช่น มหาวิทยาลัยยอ
เนลลูน ในอาร์โฮเรียนมหาวิทยาลัยชิคาโก
ในเมืองจรัลคิงส์ตันรัฐนิวเจอร์ซีย์ แต่เมื่อ

เวลาผ่านไปนานเข้าก็ปรากฏว่า
การยอมรับนั้นได้แพร่หลายไปทั่ว
ทั้งประเทศแล้ว และในเวลาต่อมา
ก็ปรากฏว่า การยอมรับนั้นได้
แพร่หลายไปทั่วทั้งประเทศแล้ว

การยอมรับนั้นได้แพร่หลายไปทั่ว
ทั้งประเทศแล้ว และในเวลาต่อมา
ก็ปรากฏว่า การยอมรับนั้นได้
แพร่หลายไปทั่วทั้งประเทศแล้ว

การยอมรับนั้นได้แพร่หลายไปทั่ว
ทั้งประเทศแล้ว และในเวลาต่อมา
ก็ปรากฏว่า การยอมรับนั้นได้
แพร่หลายไปทั่วทั้งประเทศแล้ว

เสารการยอมรับแล้วก็มีกรณีศึกษาจาก
ส่งไปอยู่ในเมืองใหญ่ ที่ลักษณะสังคม
และการดำเนินชีวิตมีแตกต่างจากกันอย่าง
ยิ่งเช่น นครลอสแอนเจลิส แชนแฟรน
ซิสโก หรือ นครนิวยอร์ก. เหตุผล
ประการที่สองที่ทำไมไม่แน่ใจใน
ประโยชน์ของการยอมรับก็คือบรรดา
คนไทยที่แห่กันรับทุนไปเรียนนอก
และแห่กันขึ้นเรือบินไปนั้น ในที่
สุดก็แห่กัน เข้าไปรับการอบรมใน
สถานที่ให้การอบรมเดีว ๆ กันนั้น
เอง ▲

วิเศษ เศรษฐกิจ.

□ เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๒๕

วัฒนธรรมแห่ง "สาวเครือฟ้า" ก็นำ
ถวัลย์ทวนโศกโศก อนันท์ถึงยวพา
ศิลป์ก็ทำหนังสือและรายได้ก็มากมาย
เรื่องและมักก็จะแสดงนำโดยบรรดา
เสียแต่สมอก เช่น "สุดที่รักและ" "ก็
อัฐิฐานของควง" เป็นต้น ทำ
ให้ประชาชนคนทุก มั่นใจในบรรพศิลป์
เท่านั้นไม่ เมื่อพูดถึงยวพาศิลป์ ไม่ว่า
ใครจะคิดเสียก็ได้ และระลึไม่ใ้ว่า

ยวพาศิลป์มีสิ่งที่เป็นพิเศษอยู่อย่างหนึ่ง
ซึ่งในวงการพจนานุกรมไทยทั่วไปไม่มี นั่นคือ
"คำคล้องหูของคนแรก ของเมือง
ไทย" คุณประเทือง (ศรีสุพรรณ)
ปาลวัฒน์ไชย และกฤตประทีปคน
เดียวกันนี้แหละ ยอมรับหน้าที่พิเศษอีก
หลายอย่าง ทั้งเกี่ยวข้องกับเข้าไปจน
ถึงช่วย "เม็ค-อ๊อฟ" หน้าที่หาของผู้
แสดง คัดลอกงานอันรุดอีกปาดร้อย
สิ่งหนึ่งอย่าง.

ประเดี๋ยวก่อนครับ คุณจ้อย่างเพิ่ง
สงสัยสมเหตุไปเลยว ไรต์มันส์รับ
จ้างไชยคนวิเศษรับประทานอันเป็นผล
ประโยชน์อะไรทำให้จากยวพาศิลป์หรือ
คุณประเทืองเข้าไปแล้ว เปล่า ... เปล่า
ครับ ผมแปลว่าจ้อยๆ แต่ที่พูดถึงเพราะ
ความเป็น "คำคล้องหูของคนแรกของ
เมืองไทย" นั่นเอง ทำให้ชื่อเสียงของ

ประเดี๋ยวก่อนครับ คุณจ้อย่างเพิ่ง
สงสัยสมเหตุไปเลยว ไรต์มันส์รับ
จ้างไชยคนวิเศษรับประทานอันเป็นผล
ประโยชน์อะไรทำให้จากยวพาศิลป์หรือ
คุณประเทืองเข้าไปแล้ว เปล่า ... เปล่า
ครับ ผมแปลว่าจ้อยๆ แต่ที่พูดถึงเพราะ
ความเป็น "คำคล้องหูของคนแรกของ
เมืองไทย" นั่นเอง ทำให้ชื่อเสียงของ

ประเดี๋ยวก่อนครับ คุณจ้อย่างเพิ่ง
สงสัยสมเหตุไปเลยว ไรต์มันส์รับ
จ้างไชยคนวิเศษรับประทานอันเป็นผล
ประโยชน์อะไรทำให้จากยวพาศิลป์หรือ
คุณประเทืองเข้าไปแล้ว เปล่า ... เปล่า
ครับ ผมแปลว่าจ้อยๆ แต่ที่พูดถึงเพราะ
ความเป็น "คำคล้องหูของคนแรกของ
เมืองไทย" นั่นเอง ทำให้ชื่อเสียงของ

ประเดี๋ยวก่อนครับ คุณจ้อย่างเพิ่ง
สงสัยสมเหตุไปเลยว ไรต์มันส์รับ
จ้างไชยคนวิเศษรับประทานอันเป็นผล
ประโยชน์อะไรทำให้จากยวพาศิลป์หรือ
คุณประเทืองเข้าไปแล้ว เปล่า ... เปล่า
ครับ ผมแปลว่าจ้อยๆ แต่ที่พูดถึงเพราะ
ความเป็น "คำคล้องหูของคนแรกของ
เมืองไทย" นั่นเอง ทำให้ชื่อเสียงของ

เอ "กระเศือคัง" ไปก็ดังประ
เทศอย่างรัฐทุก
หนังสือใหม่ ที่สร้างเสริมแล้ว
แค่นับดู "พระหวั" ศาสนาเล่มแรก
อยู่นั่นคือ "ขอบคิพศาท" เรื่องนี้ไม่
ได้แสดงนำโดย วิทยานวรณ์ อินทกร
แห่งสำนักแล้ววมา แต่เปลี่ยนตัวใหม่
เป็นสุทิน ชัยดีพิบูล กับ ชนเร ศิวอด
และรวรรณวิมล สิวากัญญา แสงหน้าใหม่
ภาวนานิชยาชิวาโรจ "สิ้นวสันต์"
ของ "เมื่อนงค์" นปะระพัชญ์ผู้ชื่อ
เสียง.

ผมยังไม่ได้อู "ขอบคิพศาท" แม้แต่สัก
คืบเดียว จึงบอกไม่ได้ว่าเรื่องนี้จะดีเลวดีไหน
แต่ต่อจากหน้าปกซึ่งเกิดไว้อย่างหนึ่ง แต่ก็ดู
หนังสือนี้ว่า "คิพศาท" ก็ทุก ๆ จะได้รับ
ประกับไปก่อนที่ชื่อเรื่องชื่อ "เมื่อนงค์" นั้น
เอง และโดยนักประพันธ์คนเดียวกันนี้เอง ใน
นามปากกาอีกชื่อหนึ่งคือ "เรียมมอ" ก็ให้
รับรางวัลกาดทองเป็นเกียรติยศจากองค์การ
กึ่งเทพ ในฐานะผู้ประพันธ์ที่ดีที่สุดในรอบ
ปีนี้บรรดาของบรรดาหนังสือชื่อ "ชั่วฟ้าดิน
สลาย" ของคุณภาณุมาศนครรัตน์เมธกิจ
ว่าโลกเรื่องแล้วทุก ๆ จะยังไม่ได้รับความนิย

แต่ผมมาทราบเอาในภายหลังว่า
สุรัสวดี สัตยศาสตร์ก็พิศุขย์อยู่ในกรณี
นี้ในทางสังคมแห่งหนึ่งอย่างหนักแน่น
คือทั้งการศึกษาทั้งไทย และคนชาติผู้
มีเกียรติหลายคน ทำให้ผู้ฟังตั้งถิ่น
และไม่ว่า วะโยกันคำกล่าวเช่นนั้น
ชาวสุรัสวดี ซึ่งเป็นคารวะชั้นผู้ใหญ่
หนึ่งในวงการหนังสือไทยเลย และคำ
กล่าวนี้เองที่ทุกคนได้ยินได้ฟังด้วย
ยอมรับเสียงเกี่ยวกับว่า สุรัสวดี "ระ
เบิด" ออกมาเพราะความนิยมนี้คำ
ไว้อย่างสูงซึ่งในการที่คน ไม่ก็รับรางวัล
วิเศษก็ทางอ้อม ในการประกวดหนังสือ
ปีแรกนั้นเอง ไซ้ไซ้เพราะเหตุคุณไป
ไม่เลย.

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ไฮ-สปีดแค

แล้ววิวัฒนาการไปในทางที่คิดไม่ถึง
ทุกทีผมสงสัยว่าแค่คิดจะบอกอย่างไร
ในการที่ได้ออกเงินใจอะไรออกไปเช่น
นั้น.

ถ้าจำว่าเพราะแก่ไม่ได้รับวิ
ศึคคากองในการประกวดนักก จึง
โดยเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจขึ้นมาอย่าง
ช่วยไม่ได้ละก็ผิดคิด และคงไม่ได้
คิดเช่นนั้น เพราะวิสัยคนไทยที่
ไปนั้นไซ้สปอร์ตก็ไม่ได้กล้าเสีย ย่อ
เป็นการหนักด้วยแล้ว เข้าวสปอร์ต
อย่างมหาทรสุดก็กล้าไปเลย คงจะ
เป็นไปไม่ได้หรอกว แต่ถ้ายึดไป
ได้ในแง่ที่ความทรงจำนี้ เข้มติดตาย
คนถาวรการดีตัดสินใจและกรรมกา
ดำเนินจนแล้วไปก็อุปหนึ่ง ไม่เก
ยกับความน้อยเนื้อต่ำใจอะไรเลย แต่
หากว่า มันเกี่ยวกับสัญญาญาณแห่ง
ความซึ้งของแอง.

แต่ผมมาทราบเอาในภายหลังว่า
สุรัสวดี สัตยศาสตร์ก็พิศุขย์อยู่ในกรณี
นี้ในทางสังคมแห่งหนึ่งอย่างหนักแน่น
คือทั้งการศึกษาทั้งไทย และคนชาติผู้
มีเกียรติหลายคน ทำให้ผู้ฟังตั้งถิ่น
และไม่ว่า วะโยกันคำกล่าวเช่นนั้น
ชาวสุรัสวดี ซึ่งเป็นคารวะชั้นผู้ใหญ่
หนึ่งในวงการหนังสือไทยเลย และคำ
กล่าวนี้เองที่ทุกคนได้ยินได้ฟังด้วย
ยอมรับเสียงเกี่ยวกับว่า สุรัสวดี "ระ
เบิด" ออกมาเพราะความนิยมนี้คำ
ไว้อย่างสูงซึ่งในการที่คน ไม่ก็รับรางวัล
วิเศษก็ทางอ้อม ในการประกวดหนังสือ
ปีแรกนั้นเอง ไซ้ไซ้เพราะเหตุคุณไป
ไม่เลย.

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ความนิยมนี้คำไว้นั้น อันที่จริง
ไม่ควรจะเกิดขึ้นแต่สุรัสวดีชกจากเห็น
"โลกาพยัคฆ์" มากจนกว่าและ
"เขี้ยวพญาชานาญชอุ" มากกว่า
ซึ่งมีนัยกลายเป็นการ อธิบาย ผู้เขียน
ก็กล่าวไปอย่างมีทั้งสงสัย สุรัสวดี

ยุควิถีชีวิตใหม่

สังคมยังคงล้มไปว่า อาวไลของกันนั้น เอาไปเป็นเครื่องเปรียบเทียบ วิถีชีวิตของใครกับใครไม่ได้ และถ้อยคำที่มันซี้ดไปเรื่อย ๆ จึงโดยของผลอาวไลของตนลงไป "เลือกถ้อยคำ" ที่มันซี้ดขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างที่สุด.

ท่านนักเขียนทั้งประเทศ เคยพบเห็นการเห็นพ้องกันกันว่า สตรีสี่ชั้นนี้ เติมนิวเคลียร์มาเร็วของจริง บางรายก็รับว่าวิศวะกรแม่เรื่อเมืองไทยไปเลย และอีกตัวก็เรื่อแม่เรื่อตัวจริงในของลี้ลับนั้น ผมคิดว่าแก่แก่หนึ่งมีมากกว่า สตรีสี่ชั้นของเราหลายสิบเท่า อายุขานามของแม่ก็คล้ายเข้าไถ่กว่าสี่สิบแล้วครึ่ง ผสมยังไม่ไปพลัดสารระบอบ แต่ก็ยังไม่เคยไต่ขวัญรักที่ทุกทางเลยสักตัว ถึงแม้ว่าแก่แก่เหล่านี้ แสดงให้เห็นนิยมนำไปก็มากมายนี่ ๆ ก็ควรระวังเอาไปหมกแม่แต่ "เด็กรุ่นใหม่" กว่าอย่างเข้าไถ่ขลุ่ยขลุ่ยนั้นหรือเป็นคนที่ แก่ก็ตัวก็เรื่อแม่เรื่อแม่ก็ยังไม่เห็นว่ามีปฏิกริยาอันประการใดไม่ใช้ขลุ่ยขลุ่ยไหนมาให้ใครถือใครฟังว่า "อะไรไม่ยอมเล่นหนังเข้าประกวด" "อื้อฉาวลือเพย์" อะไรทำนองนี้ เพราะแก่แก่เหล่านี้ก็ถึงอาวไล และความสปรอ์ก็ถึงสปรอ์ขึ้นอย่าง.

เรื่องราวอันสืบเนื่องมาจากการประกวดหนังไทยครั้งแรกและ "ควีนหลง" หรือกระแสนี้ละสาของหนังยังไม่จบลงง่ายๆ ผมคงจะได้เล่าอะไรให้คิด ๆ ฟังกันต่อไปอีก ควบไปก็ยังไม่มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในวงการหนัง ๆ ของเมืองไทย.▲
แกล้ง พยัคฆวรรณ.

□ ลอกอากาศ

ต่อจากหน้า ๕๐

ในการทำงาน ของบริษัทโตโยทาคันเอง ซึ่งจะไป สอน วิชาความรู้ความเข้าใจที่อะไร ๆ นั้นเป็นสิ่งขึ้นไปไม่ได้.

คราวที่หน้าพาทักถึง เนื้อหาของบทละครเรื่อง "รอยรักในดวงใจ" บ้าง โดยมันคือซึ้งซึ้งใจให้เสียก่อนใจ "แก้วฟ้า" มากเกินควรไป ผมขอสรุปรอยรักว่า ละครโทรทัศน์เรื่อง "วังแก้ว" กับ "จอมมาร" ก็ (อันเป็นยกประพันธ์ของ "แก้วฟ้า" เช่นกัน) ก็ฝากความรู้สึกอย่างหนึ่ง ไว้ในสายสายผู้ชมตลอดมาไม่น้อย ความรู้สึกประการนั้นได้แก่คำว่า "ตะขิดตะขวง" ในเนื้อหาและเหตุผลของเรื่อง ซึ่งผมแบ่งเป็นเค้าโครงและการแสดงอันไม่น่าจะไปก็ทั้งในวิถีชีวิตจริงและในนวนิยายแบบสัจจนความเป็นไปของสังคม(นอกจากในนวนิยายประเภท Immoral) ซึ่งก็ไม่น่าจะนำมาเขียนหัว แก่แก่ยากลำบาก (แต่กว่า, ความรู้สึกอันเป็นความรู้สึกที่ "พัก" อยู่ในใจจริง ๆ) ยังไม่มีพิษสงมากมาย. บทละคร "รอยรักในดวงใจ" ปรากฏโฉมขึ้นมาในรูปละครเวที แต่หนักกว่า - เข้มกว่านั้นแหละ ปฏิกริยาจากความรู้สึกของประชาชนผู้ดู จึงได้ถูกปลุกเร้าขึ้นมาในกันไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุนละครประเภท "หย่อม" มนุษยธรรมทำนองนี้. ทั้งนี้, เมื่อรวมบริบทนี้ลงไปผมจึงเห็นว่า ความผิดพลาดครั้งหน้าก็เห็นของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด โดยเฉพาะไม่แต่ประกอบแต่ครั้งเท่านั้นสองฝ่าย ทั้งทางบริษัทโตโยทาคันจำกัด (ม.ล.อาบ คุณชุง) และกิจการ "แก้วฟ้า" อันเป็นการสมควรที่ต่างจะต้อง "ปรับปรุ" งานของตนเสียใหม่ ทางบริษัทโตโยทาคัน ก็ควรจะมีปฏิกริยาเชิงรุกของ บริษัทที่รักก็เหมาะสมขึ้น อย่าได้ใช้เอาเอาเข้าไว้ส่วนตัวเข้า "แก้วฟ้า" อย่างไม่ใส่ใจหรือเรียนแบบ...ทาง "แก้วฟ้า" ผู้ประพันธ์ก็จำเป็นต้องมีความเป็นธรรมคำสั่งสม และความเห็นใจแก่ผู้ชมบ้าง กรุณาอย่าให้สิ่งนั้นท้าวอยู่ในประเภท "ยพิน" แก่ประชาชนเลย.

เพราะนั่นคือช่องทางแห่งความ "เสื่อม" ทางจิตใจของเยาวชนผู้เคยใหญ่อยู่ในพลังของชกักในวันหน้า.

นั่นคือว่า การตัดพ้อข้อว่า...

การให้สัมภาษณ์ "ตัดสัมพันธ์" ทางหนังสือพิมพ์นิตยสารยุคใหม่เสีย. ทั้งสองฝ่าย...บริษัทโตโยทาคัน...แล้วพิจารณา...มายังสื่อที่ความเข้าใจใหม่เสียใหม่...สร้างเสริมวิถีสันติธรรม ในทางที่ควรแก่สาธารณชนต่อไป.

ถ้าหากไม่มี "ความผิด" แล้ว อะไรที่จะเป็น "คู่" แก่เรา?

ก่อนจะจบข้อเขียนในฉบับ

นี้ ผมขอถ่ายทอดความแสด "ความคิดเห็น" ของท่านผู้ดูคนหนึ่ง (ซึ่งอยู่ใกล้จิกขัย ทิว. เติ่งเกินขนาดผมเคยชื่อคุณ ๆ จะต้องร้องอ้อก็เคย) มาลงก็พิมพ์ให้ชาวภาคนี้ดูบ้าง ถ้ารุนแรงหรือพาดพิงหนักไปบ้าง ขออภัยด้วยนะครั้น.

ละครของทีวี.

โดย "วัฒนธรรม"

เมื่อวันพุธที่ ๑๕ เดือน ทางบริษัทโตโยทาคันทีวี.ได้มาละครเรื่อง "รอยรักในดวงใจ" ของประพันธ์อันลือชื่อออกแสดง ในกรุงเทพฯ ใหญ่สี่ให้บิรายการที่ภาพเสียงครึ่งๆ กลางๆ ซึ่งยังไม่ทันจะรอดานคืนสุดของเรื่องนะ ถ้าพนักในงตั้งถูกใจ และความเหมาะสมแก่การเทศน์แล้ว ผู้เขียนเห็นว่า ท่านผู้ซึ่งดูไม่ควรถูกกระทำการหลั่งลามา ให้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเอกรักไปเล่า ๆ จะทำให้เสียหาย เกิดขึ้นกับบริษัทของ ทิว. เองในภายหลัง ในทุกที่แสดงมาแล้ว ก็ควรที่จะปล่อยไปเสียไปก่อน ส่วนเนื้อเรื่องก็ระฝักก็ระฉวมและวัฒนธรรมหรือละครบทกระเทือนไปก็อย่างไรนั้น ขอไว้ว่ากล่าวถึงแค่ก่อนฉายหลังได้ การใช้วิถีการด้วยอำนาจเป็นปกติก็เช่น สปรอ์เซื่อ

ก็ทางที่มันก็เสียเงินค่าโฆษณาที่เยอะมากก็ไปเพราะเขาเสียเงินเป็นจำนวนมากแต่หาที่โผล่สปรอ์ก็จนอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยไปแล้วใครเล่าจะหาที่เอาโฆษณา ออกันว่ามันถึงต้องคิดทั้งพาดพิงกันและกัน และนั่นก็ใช่เป็นความผิดของเขา เป็นความผิดพลาดของใครคน ขอให้ผู้เอาวันใจเขาเองเถิด การขาดความรอบคอบ เพราะท่านว่า "ประมาท" เรื่อง ตูมตุมไม่เท่าที่มันเป็นข่าวใหญ่ขึ้นมาหนักใจก็ไปทั่วทิศ ถ้าถ้าเขา ๆ เสียเรื่อง ก็จะไม่ลาใจถึงเพียงนี้ ทำให้ผู้ดูเกิดความสนใจวิพากษ์วิจารณ์หนักก็เห็นว่า อยู่ก็ดูก็เกิดมีการวิพากษ์ลงเสียงลงกัน มันมีความหมายอะไร ๆ อยู่ซึ่งผิดก็คือ ทางออกที่ผู้เขียนเห็นว่าควรระวังเพกว่า "เครื่องส่งทางเทคโนโลยีขัดข้อง ไม่สามารถจะส่งภาพออกได้ จึงขอยุติแต่เพียงนี้หวังว่าคงให้อภัย" นี้แหละเป็นทางออกที่มันพอและสวยมาก ใคร ๆ ก็จะไม่ทราบเบื้องหลัง มันก็เกี่ยวกับหัวใจของผู้ปฏิบัติ เพราะเป็นเรื่องราวภายใน.

ถูกแล้ว ที่ละครเรื่องนี้ไม่สมควรที่จะนำมาออกอากาศแสดงที่โทรทัศน์หรือที่อื่นใดเพราะเป็นเรื่องฝักฝักธรรมและวัฒนธรรม มีเนื้อเรื่องที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง แม้มีวิธีใหม่ หรือวิธีที่รักแนวให้ น่าดูสบายก็ปฏิบัติตามคำชี้แจงเพราะเกิดจากภาวะ คัดพาทหน้ามิก ซึ่งเป็นการขวางความสุจริต ซึ่งแล้ว ยังดูมีเหตุอันมาขัดขวางเสียก่อน พอมันมีเหตุกันก็เลยยังไม่ถึงคดีมีมื่ออื่น ที่สุดก็ดูสบายกลับเอาแม่ถึงขงคนตั้งเป็นเมีย มีหน้าซ้ำถูกชายขังไปขึ้นใจจริง ร่วมอุกรเคียวกันแต่คนละพ่อ จะเอาเป็นเมียเสียอีก ยังโอภาหังถูกตัดเสียก่อนไม่ทราบว่าจะได้จริงขึ้นเมียหรือไม่มี เพราะ

เราสี่เพื่อเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ เพราะเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ คือเสรีภาพของประชาชน.

อักษรเสรี

ในฟ้ามีน้ำ
ในดินขำมีแต่ทราย
น้ำตาที่ตกทราย
คือเลือดหลงลงโลมดิน....

‘นายผี’

ในฟ้า	ฟากหนึ่งนั้น	ฝนดาบ
บ่	เกิดบ่กล้าทราย	หนึ่งน้อย
มี	น้ำเด่นน้ำลาย	ราษฎรซัด
น้ำ	หลังรชัว้อ้อย	เท่าก้อยปี่ไม้
ในดิน	ที่ก้นท้อง	อัสสาม.
ขำ	ซากยกขาเข็ญนาน	เน้นนั้น.
มีแต่	หุรกันดาร	ดินแตก.
ทราย.	บ่นจนสุดคั้น	เคี้ยวข้าวตากิม.
น้ำตา	รินร่วงค้อง	ฟลุชตา.
ที่	ทุกซ่เหวศพา.	ราษฎรเสว้า
ตก	ยากตรกรครว้อา-	ครูยั้ง. นึกน้อย.
วาย.	เรียรวาเลือดเกล้า	ขุนตัวบ่. คำคนึง.
คือเลือด	รุ่งเจ็บขัว	จำใจ.
หลัง	รดลงดินไทย	เพ็ชร์อั้ง.
ลง	ขั้วว่รัฐไถ	วิโหด. เต็มวา.
โลมดิน	เพื่อเพื่อน้อง	พันแล้ว. ฟังกวิล.

“ไปแก้ว”

เรื่องยังไม่จบ ผู้ประพันธ์นั้นจะคำนึงถึงศีลธรรม และวัฒนธรรมเสียบ้าง มันเป็นกึ่งกึ่งก็เกือบอย่างไรๆ อยู่ มันรู้สึกเสียดใจชาวไทยที่นับถือพุทธชยุมานัก. ●

ดาบพิ ทนพิณซ์

□ โท - สัมผัสที่

ต่อจากหน้า ๓๓

ประทุทำเนียบ ถิ่นแยกแค้นที่สาม
พวานโนนเข้าตะ เพราะเขาวัวกัณวี
ที่นั้น ยังไม่ใครโยยเค็การแสดงบทบาทอะไรกันเลย.

สำหรับฉบับนี้เราต้องขอภัยอย่างหนึ่ง คือ “เลือดสีน้ำเงิน” ของศกกรุมะโลกิต มาอี้นขาดตกบกพร่องไปขอเรียนให้ทราบด้วยความซื่อสัตย์ ความจริงว่า ส่งมาไม่ทันตามกำหนดเวลาจริงๆ เราจึงได้นำเรื่องสั้นจบในฉบับของรุ่ง น้ำเพชร ชื่อเรื่องว่า “วิชุนแพ้วยามกลางแค้น” แทนด้วยใจจงใจได้รับยกย่องในกรณี “เลือดสีน้ำเงิน” ที่ขาดไปฉบับหนึ่ง และคงได้รับความพอใจจาก “วิชุนแพ้ว” ต่อไป.

เราเคยได้แจ้งให้ทราบไว้แล้วครั้งหนึ่งว่า “นภาพร” นักเขียนคอลัมน์ผีมือก ซึ่งรังสั้งเขียนของเงาทางอากาศ มาจากอังกฤษเป็นพระจำทุกสัปดาห์นั้น ยศนี้ “นภาพร” โกเขียนส่งมาแล้วทั้ง โกรบรลงอย่างแข็งขันว่า ระเบิดให้มิจากตกบกพร่องเลยคอลัมน์นี้มีชื่อที่แน่นอนแล้วว่า “ชีวิตจากอังกฤษ” ท่านที่ชอบ “นภาพร” มาแล้ว ropheเขาได้ทุกสัปดาห์ตั้งแต่ฉบับหน้าเป็นต้นไป ขณะเดียวกันส่วนตัวนี้ วรรคกแห่ง “บิวานโนนแผ่นดินแดง” ก็กำลังจัดพิมพ์ขึ้นเขียน “พิราบสีแดง” นวนิยายแบบ Exotic ให้เราอยู่ หวังว่าคงจะได้รับยกย่องด้วยไทยทั่วกัน.

ฉบับหน้า, เรามีของก็พออย่างหนึ่งคือ “เมื่อเมฆมาคืบขยับขึ้น

หลังจอมพล” โดยบุกร รุ่งฤทัยรวราวาเป็นเรื่อง “ที่เค็ด” เลาการที่เคียว ใครคิดเคมาลเห็นระไม่เค็ดขอกก็เค็เค็ทุ ๆ กันเค็อยู่แล้ว และอยู่แก่ใจของจอมพล ป. พิบูลสงครามจะก๊วย เคมาลคนนั้นแหละก็เค็เงินประธานกรรมการสอยสวน การใช้จ่ายเงินของรัฐบาลจอมพลแปลก พิบูลสงครามยุคใหม่ จนกระทั่งจอมพล ป. โมโหจนคว้านั้นเคมาลได้ประกาศถึงจนเขาเค็เค็เอาค้ายเขา การใช้จ่ายเงินยุคคนนั้นโลกโกลนพิศกรวยอย่างไรอย่าง เอาตรงเอาไว้ รุ่งกันคณันท์.

กองบรรณาธิการ “โทสัมผัสที่” พร้อมขอเสนอที่จะปรับปรุง ให้งานของเขาเข้มแข็งอยู่เสมอ และผลที่บ่เกิดขึ้นเหล่านั้นเอง คือกัถลยใจของเร่าต่อไป เพื่อป้องกันและขับไล่อันชพพาลการเมือง ให้ออกไปเสียจากประชาธิปไตยอันแท้จริง ไม่ใช่ประชาธิปไตย แปลกพิบูลสงครามอย่างในขณะนี้.

๒๒ สิงหาคม ๒๕๐๐

□ สรปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๔

เรื่องการเมืองการแก่งกันนี้ เมื่อสืบสวนราวเรื่องคงได้ความาว่า นายปิ่นนเขียนคนเค็เค็นเค็แต่กระเค็นให้ใครก็ไม่รู้เพราะนายบ่ไม่คิดออกแก็ใครๆ ว่าใครยี่ใหญ่เพียงใด มีข้อผิดพลาดหนึ่ง หรือหือไม่ ก็บ่นน่ำมื่อในเขตสยตัยนั้น. แลในวงกวณที่ ๔ เค็เค็นสิ่งหาคณเกิดเค็ชวักย ๓ คิวชองรางวัลที่ ๑๑๐๐๑๕๗ คนก็ถูกกันมากมายเค็เงินถึง ๓ ทัมียาก. นายปิ่นนชายไม่ยอมจ่ายเงินให้เลยกดสอง เสียโขงเค็ชวักยชองกว่ามาแล้ว ว่ากัว่ากันเค็ชวักยตายไปแล้ว จึงไม่รู้ควาขายขึ้นไม่จ่ายเพราะเหตุใด. ระเค็นเพราะนายทุนใหญ่ไม่จ่ายให้มาหือว่า นายปิ่นน